

1980 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதையெல்லாம் அறையிலே வந்து கேளுங்கள் விவாதிக்கலாம். இப்போது தேவையில்லை, அடுத்து, 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டம். மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பு. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்.

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1980-81 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும்—தொழிற் சாலைகளும்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி.

கோரிக்கை எண் 29

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

மானியக் கோரிக்கை எண். 29 தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,39,40,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரில் தொழிலாளர்களுக்கு தனியாக தொழிலாளர் நல சட்டுதவி மருத்துவமனை அமைக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய கோரி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 29 தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெற்ற ரூ. 6,39,40,000 விருந்து ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

THIRU N. S. V. CHITHAN : To discuss about the failure of the Government to abolish employment of children below the age of 14 in hotels, tailoring shops, etc., I move:

"That the allotment of Rs. 6,39,40,000 under Demand No. 29 Labour including Factories, be reduced by Rs.100."

திரு.கு. ரமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "தொழிற் சாலைகளில் சட்டத்திற்கு புறம்பாக ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்துவதைத் தடுக்க உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமலிருப்பது குறித்து" விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

[1980 ஜூலை 15]

[திரு. கு. ரமணி]

“மானியக் கோரிக்கை எண்-29-தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெற்ற ரூ. 6,39,40,000 விருந்து ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர் நேரடியாக கோர்ட்டுக்கு செல்லுவதற்கான சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பது பற்றி” விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்-29-தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,39,40,000 விருந்து ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கென்று உரிய தொழிற் சட்டம் கொண்டு வருவதில் தாமதம் குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்-29, தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,39,40,000 விருந்து ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

கோரிக்கை எண்-33

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்-33-வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,17,53,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. த. வேணுகோபால் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “குடிசைப்பகுதிகளில் போதுமான வசதிகள் செய்யப்படவில்லை என்பது பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்-33 வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,17,53,000 விருந்து ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “புதுக்கோட்டை மாவட்டம், பொன்னமராவதி நகரில் ஒரு கூட்டுறவு வீட்டு வசதி திட்டத்தின் மூலம் வீடு கட்ட வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1980 ஜூலை 15]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

“மானியக் கோரிக்கை எண்-33-வீட்டு வசதி என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,17,53,000 விருந்து ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கு. ரமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “கோவை நகரம், டாடாபாத்தில் அறிஞர் அண்ணா ஹட்கோ காலனியில் வீடு வைத்திருப்போருக்கு வீடுகளுக்கு குடிநீர் அமைக்க சப் மெயின் குழாய்கள் போட்டுக் கொடுக்காமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண்-33 வீட்டு வசதி என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,17,53,000 விருந்து ரூபாய், 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே “மாவட்டத் தலைநகர்களில் இன்னும் அதிகமான வீட்டு வசதி ஏற்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண்-33 வீட்டு வசதி என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,17,53,000 விருந்து ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை களும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை* பேரவைமுன் வைத்திருக்கிறேன். அவற்றை நான் படித்ததாக எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சு.பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இன்றைய தினம் அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி என்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகிற ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்த என் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், என்னை இந்தளவிற்கு உயர்த்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், அதனுடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[*132, 255ம் பக்கங்களில் இணைப்பு 1, II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. சு. பாலன்]

[1980 ஜூலை 15]

என் தொகுதி முழுக்க முழுக்க வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியம் இவற்றிற்கு உட்பட்டனவாக இருக்கின்றன. புது வாழ்மாநகர், வாழ்மாநகர், கொள்ளாபுரி, கல்யாணபுரம், ஏ. கல்யாணபுரம், பி. கல்யாணபுரம், ஸி. கல்யாணபுரம், அம்பேத்கார் நகர், வெங்கடேசபுரம் என்று பகுதிகள் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில் வீட்டுவசதி வாரியம் என்ற பெயரால் அங்கே குடிசைகள் அமைக்கப்பட்டன. அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் இன்று எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் அப்படி குடிசைப் பகுதிகளாகவே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கே வாழ்கிற மக்களுக்கு எந்தவிதமான அடிப்படை வசதியும் இல்லை. அவர்கள் குடிநீர் வசதி இல்லாமல், கழிப்பிடங்கள் இல்லாமல் இன்று தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரவு நேரங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், கழிவிடத்திற்குச் செல்வதற்காக.

ஆரம்பத்தில் கட்டப்பட்ட அந்தக் குடிசைகள் பள்ளத்தில் இருப்பதன் காரணமாக பெருமழை பெய்தால் அங்கே வெள்ளம் ஏற்பட்டு, வீடுகளுக்குள் தண்ணீர் போய்விடுகிறது. ஆகவே அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும் என்று கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயே நான் பேசுகிறபோது கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய வேண்டுகோளை நிவர்த்தி செய்யப்பட்டதாக இல்லை என்ற கருத்தைக் கொண்டு தான் மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் இதைப் பற்றிப் பேசக்கூடிய ஒரு துர்பாக்கியகரமான நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் உடனடியாக சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்-தலைமை]

அங்கு வாழ்கிற மக்களுக்கு துப்புரவு செய்து கொடுக்க நகரசபை மறுக்கிறது. குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றால் நகரசபை அல்லது குடிநீர் வாரியம் மறுக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் மாநகராட்சியோடு சேர்த்து துப்புரவுப் பணிகளை மேற்கொள்ள துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெங்கடேசபுரம் என்ற பகுதியில் பல வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு ஹரிசன மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கு அதிகமான வாடகை வாங்குகிறார்கள். இந்த வீடுகளை எல்லாம் உடனடியாக அந்த மக்களுக்குச் சொந்தமாக்கித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும், 1967-ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது. மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் அந்த ஆட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றது. அந்த நேரத்தில் சமூக விரோதிகள் சென்னை

1980 ஜூலை 15]

[திரு. சு. பாலன்]

யில் எல்லாக் குடிசைகளுக்கும் தீ வைத்தார்கள். பெரம்பூர் பகுதியில்தான் அதிகமான குடிசைகள் அந்த நிலைக்கு ஆளாகின. அந்த நேரத்தில் எம்.எஸ். முத்து நகர், சாஸ்திரி நகர், அம்பேத்கார் நகர், உதய சூரியன் நகர், ஒப் லாட்ஜ் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள குடிசைகள் தீக்கிரையாயின. அப்போது அந்தப் பகுதி மக்கள் வடித்த கண்ணீரைத் துடைப்பதற்காக பேரறிஞர் அண்ணா உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் முதல் உதவி என்றார்கள் அந்த முறையில், ஒரே மாதத்தில் பல ஆயிரம் குடிசைகள் தீக்கு இரையாயினபோது, அதற்கான நிவாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு, அதிகாரிகளும், எங்களால் உருவாக்கப்பட்டு பல சலுகைகள் பெற்று வெளியேற்றப்பட்ட அமைச்சர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள்; அவர்களை வைத்துக்கொண்டு மக்களுக்கு வேண்டிய நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஏனென்றால் நான்கு பக்கமும்

(முற்பகல் 10-30)

மண்சுவர் அமைத்து, ஓடுகள் வைத்து அமைத்து அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை ஏற்று, உடனடியாக பல ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் கட்டப்பட்டன. இந்த வீடுகள் எல்லாம் இப்போது சென்னையில் அடித்த மழை, வெள்ளம் காரணமாக அந்த வீடுகளின் சுவர்கள் எல்லாம் அடிக்கப்பட்டு, நான்கு புறமும் வெயிலுக்கு சாட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வீடுகளிலே உள்ள பெண்கள் எல்லாம் அங்கே கோணிகளை கட்டிக்கொண்டும், துணிகளை கட்டிக்கொண்டும் தங்கள் குடும்பங்களை காப்பாற்றி வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளிலே எல்லாம் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. அங்கேயும் நம்முடைய மாநகராட்சி எந்தவிதமான பணிகளைச் செய்யவும் மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த முறை கூட இப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு வந்து பாருங்கள்; இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நிவாரணம் அளியுங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில், வருவதாக வாக்களித்தார்கள். ஆனால், பின்னால் எவ்வோ மறுத்து விட்டார்கள். எனவே, உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதிகளிலே எல்லாம் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகவோ அல்லது குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாகவோ அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு உடனடியாக வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு பெருமதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாழ வழி வகை செய்யுங்கள் என்ற வேண்டுகோளை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு வைக்கிறேன்; கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. பாலன்]

[1980 ஜூலை 15]

அதே நேரத்திலே, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்கள் ஆண்டுதோறும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நம்முடைய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற நிவாரணத்தைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஏன் என்று தெரியவில்லை. கடந்த ஆண்டு கூட வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பகுதி மக்கள் தங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்காத காரணத்தால் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அப்போதுகூட நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனம் இரங்கவில்லை; கொடுக்கவில்லை. இனிமேலாவது அப்படி பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, நீங்கள் கொடுக்கின்ற மற்ற எல்லா நிவாரணங்களும் கொடுக்குமாறு நான் விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பர்மா நகர் என்ற ஒரு காலனி இருக்கிறது. சாஸ்திரி நகர் பக்தவத்சலம் நகர் என்ற பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு, இப்போது நம்முடைய தமிழக அரசு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறது. ஒருபுறத்திலே பக்தவத்சலம் காலனியிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு ஏறக்குறைய 700 சதுர அடியிலே வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு புறம் சாஸ்திரி நகரிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு 1500 சதுர அடியிலே வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், சாஸ்திரி நகரிலே இருப்பவர்களுக்கு 700 சதுர அடியிலே தான் வீடுகள். ஏன் இந்த பாகுபாடு என்பது தெரியவில்லை. இரண்டு காலனிகளுக்கும் ஒரே சரியாக 1500 சதுர அடிகள் கொண்ட வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, அவர்களுக்கு நாம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற ஏராளமான மக்களுக்கு கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவைகள் மக்களுக்கு உபயோகப்படுகின்ற முறையிலே இல்லாமல், உபயோகப்படுத்தப்படாமல் மூடிக்கிடக்கின்றன. அங்கே வாழ்கின்ற தாய்மார்களும், பெரியவர்களும் இரவு நேரங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, பகத்திலே இருக்கின்ற மைதானத்திற்கு இரவு நேரத்திலே போகின்ற பரிதாப நிலைமை இருக்கின்றது. இதைப் போக்க வேண்டுமென்றால், உடனடியாக அந்தக் கழிப்பிடங்களுக்கு அருகிலே நாம் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்து அல்லது குழாய்கள் அமைத்துக் கொடுத்து, அந்த கக்கூசுகள் உபயோகப்படும்படியான அளவிலே செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர, அந்தப் பகுதிகளிலே துப்புரவு செய்ய முடியாமல் குப்பைகள் ஆங்காங்கே மலைபோல் குவிந்து கிடக்கின்றன. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, அத்தகைய இடங்களில் மாகராட்சி துப்புரவு செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. பாலன்] [1980 ஜூலை 15]

பெரியார் நகர், கக்கன்ஜி நகர், சத்தியவாணிமுத்து நகர், பாபு ஜகஜீவன்ராம் நகர், சாஸ்திரி நகர், மல்லிகைப்பூ நகர், தேபர் நகர் போன்ற ஏராளமான காலனிகள் இருக்கின்றன, அந்தப் பகுதிகளிலே எல்லாம் ஆண்டுதோறும் பெரு மழையின் காரணமாகவும், வெள்ளத்தின் காரணமாகவும் அங்குள்ள மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அங்கேயெல்லாம், உடனடியாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கெல்லாம் நாம் மறுவாழ்வு அளிக்கவேண்டும்.

நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதி செய்தாக வேண்டும். துப்புரவுப் பணிகளைச் செய்தாக வேண்டும். என்னுடைய பகுதிக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒருமுறை வருவார்களானால் நான் அவர்களுக்கு இவற்றையெல்லாம் சுற்றிக் காட்டி நான் சொல்லுகிற குறைபாடுகள் உண்மையானவைதான் என்று எடுத்துக் காட்ட முடியும். அப்படி அவர்கள் வருவார்களானால் அங்கிற்கும் மக்களுக்கு அண்ணாதி.மு.க. அமைச்சர் அவர்கள் பற்றும் பாசமும் ஏற்படும். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒருமுறை எங்கள் பகுதிக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்மா நகர் தொழிலாளர்கள் வாழும் பகுதி. அந்தக் குடியிருப்புகள் நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்னால் கட்டப் பெற்றவை. அந்த வீடுகள் இடிந்து விழக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவற்றைப் பழுதுபார்க்கவே இல்லை, பழுது பார்க்கவேண்டுமென்று பலமுறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள்கள் விடுத்தும் அந்தவீடுகள் பழுதுபார்க்கப்படாமல் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வீடுகளை எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவற்றை உரிமையாக்கிக் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதிகமான வாடகை வாங்கப்படுவதாக நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் அங்கே குடிதண்ணீர் வசதி, பாதை வசதி இன்ன பிற வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று கூறி இத்தகைய நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்த கருர் சட்ட

1980 ஜூலை 15] [திரு. எம். சின்னசாமி]

மன்றத் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்”

என்ற திருவள்ளுவர் திருக்குறளுக்கேற்ப கடந்த முப்பது ஆண்டு காலமாக உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய உயர்வுக்காகத் தன்னை அர்பணித்துக் கொண்ட தொழிலாளர் தலைவர் ஒருவரை தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராகப் போட்டிருக்கும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை மீண்டும் ஒருமுறை தெரிவித்துக்கொண்டு, தொழிலாளர் நலன், வீட்டு வசதி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை, கோரிக்கைகளை இந்த அரசில் போராடிப் பெறத் தேவையில்லை. வாதிட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற அணுகு முறையில் அரசு இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, சிறந்த தொழில் உறவுகளை வைத்து நிர்வாகத் திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சிறப்பான பரிசுகளை வைத்திருக்கும் திட்டத்தைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

தவிர்க்க முடியாத நேரங்களில் ஏற்படுகிற போராட்டங்களில் சில நேரங்களில் வன்முறைகள் தெரியாமல் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. அந்த நேரத்தில் சட்டப்படி போலீசார் வழக்குத் தொடர்ந்தாலும் பிறகு தொழிலாளர் நலன் கருதி அந்த வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிற இந்த அரசின் அணுகுமுறையைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

அதேபோன்று திரைப்படங்கள் மூலமும் பொருட்காட்சிகளின் மூலமும் தொழிலாளர் நலன், தொழிற் கல்வி ஆகியவற்றைப் பரப்பிக் கொண்டு வந்திருக்கும் அரசைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

மேலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சென்ற தடவை பாது காப்புச் சட்டம் கொண்டு வர இந்த அரசு முன் வந்தது. ஆனால் இடையிலே ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக இந்த அரசைக் கலைத்துவிட்டார்கள். மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருமாறு மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான கரூர் தொகுதியில் சிமெண்ட் ஆலை இருக்கிறது, சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. இரண்டு நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கு ஆயிரக்கணக்கான

[திரு. எம். சின்னசாமி] [1980 ஜூலை 15]

தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி சரியாக இல்லை. எனவே, எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

அடுத்து நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த ஒரு விளையாட்டு வீரர். அதே போல் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களிலே விளையாட்டு வீரர்கள் முன்னணியில் வருவதற்காக ஊக்கம் கொடுப்பதற்காக ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தி இருப்பதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன், அதை வரவேற்கிறேன். 'உழைப்பவர் உலகம்' என்ற பத்திரிகையை நடத்தி அதன் மூலமாக தொழில் சட்டங்களையும், கட்டுரைகளையும் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்கிற அளவுக்குப் பயன்படுகின்ற முறையிலே வெளியிடுகிறார்கள். அதைப்போலவே தொழில் சட்டங்கள் தெரிந்த தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை வைத்து வாரத்திற்கு இரண்டு முறைகள் தொழிலாளர்களுக்கு தொழில் கல்வி போதிக்க வேண்டும் அதற்காக அவர்களுக்கு தனியாக ஊதியம் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், என்னுடைய தொகுதியான கரூர் தொகுதியில் வீட்டு மனைகள் அதிகமான அளவுக்கு விலை ஏறியிருக்கிறது. அதனால் ஏழை தொழிலாளர்களும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் சொந்தமாக வீட்டுமனைகள் வாங்கி வீடு கட்டிக்கொள்ளமுடியாத அவல நிலை இருக்கிறது. எனவே வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக அதைப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வசதிகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தொழிலாளர் நலம், வீட்டு வசதி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று பாராட்டி நான் விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உழைக்கின்ற வர்க்கத்திற்காக நெடுங்காலமாகப் பாடுபட்டு தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட உத்தமத் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பிறந்த நாளிலே தொழிலாளர் நல மானியத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இன்றைக்கு தொழிலாளர் மத்தியிலே ஒரு அவல நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கெனவே குறுப்பிட்டதைப்போல திண்டிவனத்திலே ஆரோபுட் பிஸ்கட் பேக்டரியிலே ஸ்ட்ரைக்

[திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர்]

[1980 ஜூலை 15]

நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. 40 நாட்களாக ஸ்ட்ரைக் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பேச்சு வார்த்தை பேச்சு வார்த்தை என்று நாட்கள் கழிகின்றனவே தவிர உருப்படியாக, முடிவாக ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிவதற்கு முன்பாக அங்கே இருக்கின்ற 400 தொழிலாளர்கள் எல்லாம் ஒன்றாக கோட்டைக்கு வந்து உண்ணா விரதம் இருப்பதற்காக திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. அதிலேயும் முடிவு ஏற்படவில்லை யென்றால் அவர்கள் தங்கள் இன்னுயிரையே போக்கிக்கொள்கிற முறையிலே திக்குளிப்புப் போராட்டத்திலே ஈடுபட தயாராக இருக்கும் துயரமான சூழ்நிலைக்கு வந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குரோம்பேட்டை லெதர் கம்பைனியைப் பற்றி என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியாது ஏறக்குறைய 25 மாதங்களாக ஒரு விசித்திரமான ஒரு விநோதமான நிலைமை இருப்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதன் உரிமையாளரான நாகப்ப செட்டியார் அந்த ஆலைக்கு வருவதே இல்லை. அங்கே லாக் அவுட் என்பதும் இல்லை, ஸ்ட்ரைக் என்ற நிலைமையும் இல்லை. தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள், சங்கு பிடிக்கப் படுகிறது, முறையாக எல்லா வேலைகளும் நடக்கின்றன. ஆனால் ஊதியம் மட்டும் வழங்கப்படவில்லை. 25 மாதங்களாக அவர்கள் பட்டினியால் வாடி வறுமையால் அவர்களிலே 5 பேர்கள் இந்த உலகத்தைவிட்டே பட்டினிச் சாவால் போயிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, சம்பளம் வழங்குகிற சட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு 5 மாதச் சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு அவர்களும் அதை கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். தீர்ப்பளித்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பியும், ஒரு ஆண்டு காலமாகியும், இன்னும் அவர்களுக்கு அந்த ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை.

இன்றைய தினம் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் மெத்த வருத்தப்பட்டுப் பேசினார்கள். ஒன்றைக்கு ஏறக்குறைய 1 கோடி ரூபாய், 90 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள தோல் பொருட்கள் இருக்கின்றன. வறுமையால் வாடுகிறார்களே, அந்தத் தொழிலாளர்கள், பட்டினியால் செத்து சுடுகாட்டிற்குப் போகக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்கள் அந்த நண்பர்கள் இன்றையதினம் ஏலம் விடப்போகிறேன் என்று பகிரங்கமாக அறிவித்திருக்கின்ற சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. அந்தக் குரோம்பேட்டை லெதர் ஃபேக்டரி உரிமையாளர் இருக்கிறாரே, திருவாளர் முதலாளி அவர்கள், அவர்களே இதை மாநில சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதி கொடுத்துவிட்ட பிறகும், ஏன் மாநில சர்க்கார் உடனடியாக அதனுடைய பொறுப்பை, அதனுடைய நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முன் வரவில்லை? ஏற்று ஏன் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய

1980 ஜூலை 15] [திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர்]

முடியவில்லை? ஏன் அவர்களுக்கு ஊதியம் தர முடியவில்லை? அவர்களுக்கான உரிமைகளை வழங்க ஏன் முன்வரவில்லை என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே, உடனடியாக அரசாங்கம் அதற்கான திட்டத்தினை தீட்டி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலே நடைபெறுகின்ற ஆட்சி தாய் மார்களுக்காக நடைபெறுகின்ற ஆட்சி, அதிலும் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் பொன்மனச் செம்மல், வாரி வழங்கும் வள்ளல் இருக்கிறாரே அவருடைய ஆட்சியில் தாய்மார்கள் கண்ணீர் வடிக்காத காலமே கிடையாது. இரண்டு நாட்களாக செய்தி வருகிறது. அதாவது, சென்னை மாநகரத்தில் அம்பத்தூரிலும், மைலாப்பூரிலும் இருக்கின்ற ரெடிமேட் ஆடைகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளில் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் பெண் தொழிலாளர்கள் திவலை நீக்கம் செய்யப்படும் அவல நிலை இருப்பதாகச் செய்தி வருகிறது. அந்த பேக்டரிகள் மூடப்படும் சூழ்நிலைகள் தமிழகத்திலே வந்து இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதன் விளைவாக இந்த இரண்டாயிரம் பெண்கள்—தாய்மார்கள் எங்கே போவார்கள்? அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு என்ன உத்தரவாதம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம் என்ன வென்றால், வெளிநாடுகளிலிருந்து ஆர்டர்கள் வரவில்லை, ஏற்றுமதிக்கான ஆர்டர் வரவில்லை. ஆகவே தொழிற்சாலை மூடப்படும் நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இது உண்மையா என்றால் அல்ல. உண்மையான காரணம் என்னவென்றால், அங்கிருக்கின்ற அருமைச் சகோதரிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, தங்கள் உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதற்காக ஒரு சங்கத்தை—ஒரு தொழிற்சங்கத்தைத் துவக்கி விட்டார்கள் என்ற அந்தக் காரணம்தானே தவிர வேறு காரணம் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், அந்த பேக்டரி ஆண்டுதோறும் விலாசத்தை மாற்றி வேறு போர்டை மாட்டி, வேறு நிர்வாகத்திற்குப் போய்விட்டது என்று சொல்லி அந்தத் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நிறுத்திவிடும் மோசமான சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் இதே சட்டமன்றத்திலேயே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். தமிழகத்திலே சோஷலிச ஆட்சி வந்துவிட்டது, நாளை உலகை ஆளுகின்ற கரங்கள், உழைக்கின்ற கரங்களின் ஆட்சி என்று தமிழக மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் கடந்த முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உழைக்கின்ற கரங்களின் ஆட்சியா, இது சோஷலிச ஆட்சியா இது என்று நாம் எண்ணிப்

[திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர்] [1980 ஜூலை 15]

பார்ப்போமேயானால், இந்த ஆட்சியிலே தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு கொடுமைகளுக்கு ஆளக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குரோம்பேட்டை இந்திரா காட்டன் மில்லில் உற்பத்தி குறைவு என்று சொல்லி தொழிலாளரை சஸ்பெண்ட் செய்து வெளியிலே அனுப்பப்பட்டிருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவோடு, விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசிலரின் துணையோடு, அந்த நிர்வாகத்தையே ஸ்தம்பிக்க வைக்கின்ற சூழ்நிலையை, இல்லீகல் ஸ்டிரைக்கை உண்டாக்கும் சூழ்நிலைகள் இருப்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலிருந்து ஒரு ரிப்போர்ட் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பதாக எனக்குத் தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் லாக்-அவுட் போட்டு விடுவோம் என்று சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. ஒருவேளை இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்தால் ஏறக்குறைய 200 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு வீடுவார்கள். எனவே, உடனடியாக அதிலே தலையிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, . . .

திரு. இரா. சுப்பையா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே இந்திரா காட்டன் மில்லிலே நடக்கக்கூடிய சம்பவங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறினார்கள். அங்கிருக்கின்ற பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் ஆணைவரும் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையான செய்திகளை சபைக்கு அங்கத்தினரவர்கள் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும்; அதை விட்டு எது எதுவோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் எது எதுவோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கவில்லை. அரசாங்கத்திலே விவரங்கள் இருக்கின்றன; தொழிலாளர் ஆணையாளர் இருக்கிறார். உண்மையான கணக்கு சர்க்காருக்கு வந்திருக்கும். இன்றைக்கு அந்த பேக்டரியின் மொத்த எண்ணிக்கை எவ்வளவு, எவ்வளவு பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று எனக்குப் பின்னால் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னால் நாங்கள் மெத்த சந்தோஷப்படுவோம்.

இன்றையதினம் காண்ட்ராக்ட் லேபர் முறையை அடியோடு ஒழித்தாக வேண்டும். அது கொத்தடிமை முறையாகும். இந்தியாவிலே உள்ள அறுபது கோடி மக்களின் இதய சிம்மாசனத்திலே கொலுவீற்றிருக்கின்ற அன்னை இந்திரா அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் இருபது அம்சத்திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

1980 ஜூலை 15] [திரு. கே.எம்.தங்கமணி கவுண்டர்]

கொத்தடிமை முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதும் அதில் ஒன்றாகும். ஆனால் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தில் காண்ட்ராக்ட் லேபர் முறையில் இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கொத்தடிமைகளாக இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்தக் கொத்தடிமை முறையை ஒழிப்பதற்காக சர்க்கார் துறையிலே ஒரு போர்டு, ஒரு சப்-கமிட்டி போடப்பட்டு, அதிலே முதலாளிகளுடைய சார்பாக திரு. ராசா ராம் என்று சொல்லக்கூடிய மரியாதைக்குரிய ஒரு அன்பரையும் அதே நேரத்திலே இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரசைச் சேர்ந்த, பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அது, தமிழகம் முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து 3 மாத காலம் பயணம் வந்து, ஒரு அழகான ரிப்போர்ட்டை, ஒரு அறிக்கையை முதலாளி சார்பில், உழைக்கின்ற வர்க்கத்தின் சார்பில் இரண்டு பேரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்கிற ஒரு அறிக்கையைச் சர்க்காருக்குத் தாக்கல் செய்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த அறிக்கையில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பரிந்துரைகளைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டதா என்றால் இல்லை. ஆனால், அதற்கு மாறாக சேஷசாயி இன்டஸ்ட்ரியிலே இருக்கிறவர்களுடைய நலனை காக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அரசுத் துறையிலே அதிகாரிகள் எல்லாம் பரிந்துரைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத அளவிலே, அந்தப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.இராமமூர்த்திக்கும், அந்த முதலாளிகளின் சார்பாக இருந்த மரியாதைக்குரிய திரு. இராசாராமுக்கும் ப்ரஷர் கொடுத்தார்கள் நடைமுறையிலே, அந்த இரண்டு பேருமே அதை ஒத்துக் கொள்ளாததன்காரணமாக, அவர்களது உரிமைகளை பறிக்கின்ற வகையிலே நிலைமைகள் இருந்ததால், அதைத் தவறு என்று சுட்டிக் காட்டுகிற முறையிலே, அந்தக் கமிட்டியிலேயிருந்த எங்களுடைய பெரு மதிப்பிற்குரிய பாராளுமன்ற உறுப்பினரான தோழர் கே.இராமமூர்த்தி அவர்கள் அந்தக் கமிட்டியிலேயிருந்து ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள், அதன்மேலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் ஒன்றும் இல்லை. அந்த சேஷசாயி இன்டஸ்ட்ரி மேலே தமிழக அரசுக்கு இவ்வளவு காதல் ஏன்? இவ்வளவு பாசம் ஏன்? இவ்வளவு பற்று ஏன்? என்றுதான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் ஊதிய விடுப்பு என்பது 20 நாட்கள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் ஊதிய விடுப்பு என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால், இன்றையதினம் 239 நாட்கள் வேலை செய்தாலும் அந்த காஷுவல் லீவ் வராத ஒரு சூழ்நிலை

[திரு. கே. எம். தங்கமணி கவுண்டர்] [1980 ஜூலை 15]

இருக்கிறது. ஆகவே 20 நாட்கள் வேலை செய்கின்ற ஒரு நிலைமை வருகின்றபொழுது, ஒரு நாள் சி.எல். வருகின்ற வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று இந்தநேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, அரசு ஊழியர்கள் இறந்துவிட்டால், ரூ. 10,000/- தருகிற நிலைமை இன்றையதினம் தமிழகத்திலே இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை, அந்தக் குடும்ப நலப் பாதுகாப்பு திட்டத்தைத் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு நிறுவனம் மூடுவதாக இருக்கிற நேரத்திலே அல்லது வேறு யாருக்காவது விற்பனை செய்து விட்டார்கள் என்ற நிலைமை வருகிறபோது, நஷ்ட ஈடு, சம்பளம் தருகிறார்களே தவிர, அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களை அப்படியே வேலையில் வைத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகவே, அந்த நிலைமையிலே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு தரும் வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நேரம் ஆகிவிட்ட சூழ்நிலையிலே முடிக்கின்றபொழுது ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரைப்பற்றி, இன்றையதினம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுச் செயலாளராகப் பதவியேற்றிருக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய ஒரு தலைவர் மிக அழகாக ஒரு கருத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். 'மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சிறந்த அறிவுஜீன்; தொழிலாளர் துறையிலே மிகுந்த அனுபவம் பெற்றவர்; மிகுந்த நாணயமானவர், இன்டர்நேஷனல் லா என்பது பற்றி அதிக அளவிலே தெரிந்த தலைவர் தமிழகத்திலே அவரை விட்டால் வேறு யாரும் இல்லை. ஆகவே, அவரை ஐ.எல்.ஓ.வுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வருக்கு சிபாரிசு செய்த பரிந்துரையைப் பார்த்தேன். நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் தயவு செய்து ஐ.எல்.ஓ.வுக்குப் போக வேண்டாமென்றும் தமிழக அமைச்சரவையில் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. என். இராமசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆண்டு தொழிலாளர் நலன் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக முதலிலே என் நன்றியைச் சொல்வது என்னுடைய கடமையாகும். தொழிலாளர் உயர்வுதான் நாட்டின் பொருளாதார உயர்வு என்பது எல்லோரம் அறிந்த உண்மை. அதை முன்னிட்டுத்தான் பொருளாதார

1980 ஜூலை 15] [திரு. என். இராமசுப்பிரமணியன்]

மேதைகள், லேண்டு, லேபர், காப்பிடல் என்ற வரிசையில் மூல தனத்திற்கு முன்பாக லேபர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். ஒரு நாட்டிலே தொழிற்சாலையிலே தோழமை உணர்வும், நீதியும், நிம்மதியும் நிலவி இருந்தால்தான் இந்த நாட்டிலே மக்கள் சிறப்பாக வாழ முடியும் என்று சொன்னார். அத்தகைய முறையிலே தொழிலாளர் நலனிலே மிகுந்த அக்கறை காட்டி வரும் இந்த அரசு பாராட்டுக் குரியது. அதற்கு இரண்டு அடிப்படைகள்தான் காரணம் என்று நான் நினைக்கிறேன். முதலாவது அண்ணா 'அவர்கள் சொன்ன' "ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்போம்" என்றார்கள். அத்தகைய முறையில்தான் இந்த அரசு அண்ணாவின் அரசாக அண்ணாவின் குறிக்கோள்களை அண்ணாவின் சுவைகளை நனவாக்குகின்ற வகையில் தொழிலாளர் நலனில் மிகுந்த அக்கறைக் காட்டி வருகிறது என்று கருதுகிறேன். இரண்டாவதாக, இன்றைக்கு தமிழகத்தின் முதல்வராக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய இளமைக் காலத்திலே மிகுந்த பாதிப்புக்கு ஆளானவர். அதுவும் "கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது" என்று பாடிய அவ்வை மூதாட்டியாரின் பாட்டிற்கு இணங்க, தமிழகத்திலே தன்னுடைய இளமைக் காலத்திலே தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே வறுமை நிலையை ஏற்று பார்த்த அந்தக் காரணத்தினாலேதான், அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டத்தை எந்த அளவுக்குப் புரிந்தவர்கள் என்பதால்தான் அவர்கள் நலனிலே மிகுந்த அக்கறைக் காட்டுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த அரசு தொழிலாளர்களிடையே ஏற்படுகின்ற தகராறை மிகச் சுமுகமான முறையிலே தீர்த்துவைத்திருக்கிறது. உதாரணமாக சிம்சன் தொழிற்சாலை, என்பீட்டு இந்தியா, டி.வி.எஸ். குரூப் போன்ற கம்பெனிகளின் தகராறுகளை இந்த அரசு எத்தகைய முறையில் தீர்த்து வைத்தது என்பதை இந்த மன்றம் அறியும். தொழிற்சங்கங்களின் உணர்வுகளை மதித்து, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசி அவர்களுடைய சுருத்துக்களை எந்த அளவுக்கு மதிப்போடு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் மிக நேர்மையான முறையோடு செயல்படுகிறது.

அடுத்து வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட உரிமையை அளிப்பதும், தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான ஊதியத்தை வழங்குகின்ற முறையும், குறைந்த அளவு ஊதியத்தை திருத்தி அழைக்கின்ற முறையில் இந்த அரசு நடந்து வருவதை நாம் அறிவோம்.

அடுத்து அன்ஆர்கனைஸ்டு லேபர், அதாவது தொழிற்சங்க அமைப்பின் கீழ் வராத தொழிலாளர்களை முறைப்படுத்தி, அவர்களுக்கு மிகவும் அதிகமான சலுகைகள் அளித்து அவர்கள் நலனில் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறது என்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

[திரு என்.இராமசுப்பிரமணியன்] [1980 ஜூலை 15]

தொழிலாளர் சட்ட ஆலோசனைப் பிரிவுகளை மாவட்டம் தோறும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பின்தங்கிய பகுதியான என்னுடைய தொகுதியான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இத்தகைய பிரிவு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை, ஓய்வு இல்லம் போன்றவைகளை மாவட்டம் தோறும் அமைத்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கென வரும் உழைப்பவர் உலகம் என்ற பத்திரிகையை தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லாருக்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடிவாக என்னுடைய தொகுதியான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தி, வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு, நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், தொழில் அமைதியை காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் இந்த அவையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்த அரசுக்கு எங்களுடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில், எங்களுடைய கடந்தகால அனுபவத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சில யோசனைகளை கூறுவது தவறாக இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். இன்று தொழில் துக்ராறு ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில், அந்தத் தொழில் துக்ராறுகளை காலாகாலத்தில் தலையிட்டு முடிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காததன் காரணமாக அதை நீள வைப்பதன் காரணமாக இன்று பல பிரச்சினைகளும், கன்புஷன்களும் ஏற்படுகின்றன. அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் உடனடியாக இலாகா தலையிட்டு பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் சட்டங்கள் தொழிலாளர்கள் பல விஷயங்களுக்காக பல வருடங்களாகப் போராடி பெற்றிருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் அது அவர்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வேண்டிய சட்டங்கள் என்ற முறையிலே பார்த்து, இன்று இலாகா தலையிடக்கூடிய நேரத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக சட்டங்களைப் பார்க்கவேண்டும், விளக்கவேண்டும் இன்டர்பிரட் பண்ண வேண்டும். அல்லாமல் இன்று இலாகா செய்வதுபோல் நடு நிலைமையாளர்கள் என்ற முறையிலே அல்லாமல் நடுவர் தீர்ப்பு என்ற முறையிலே அவர்கள் செயலாற்றுவது என்பது சரியில்லை என்று முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 15

(திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்)

[முற்பகல் 11-00]

அதைப்போன்று தொழில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் காலாகாலத்தில் அதிலே தலையிட்டு தீர்வு காணாததன் காரணமாக பல போராட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதன் காரணமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை அரசிடத்தில் கொடுத்தபோது அதனைச் சரியாகக் கவனிக்காத காரணத்தால், போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. அரசு காலாகாலத்தில் செயல்பட்டு இருந்தால் அதைத் தவிர்த்து இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் கூலி, போனஸ் போன்ற கோரிக்கைகளுக்காக ஒரு போராட்டம் நடந்த நேரத்தில், தனியார் ஒப்புக்கொண்ட ஒப்பந்தத்தைக் கூட அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முன்வராததால் ஏறத்தாழ 33 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற வேலை நிறுத்தங்களில் மட்டும் இந்த நிலைமை இல்லை. தற்போது நடந்து கொண்டு இருக்கும் ஒரு சில பிரச்சனைகளிலும் அரசு இம்மாதிரி கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறது என்பதை கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

காவேரி ஸ்ட்ரக்சரல்ஸ், திருச்சியில் 12/3 செட்டில்மென்ட் ஏற்பட்ட பிறகு, அந்த ஒப்பந்தத்திலேயே விகிதமேசேஷன் செய்யமாட்டேன் என்று வரத்து இருந்தும் கூட அந்த முதலாளி அனைத்துத் தொழிலாளியையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, திரும்பவும் 200 தொழிலாளிகளை வேலையில் இருந்து ரிட்டர்ன்ச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஒரு மாத காலமாகியும் இன்னும் அதிலே தலையிடாத நிலை இருக்கிறது. இதிலே இருக்கும் வேடிக்கை என்னவென்றால், ரிட்டர்ன்மென்ட் செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் போட்டுள்ள ஒப்பந்தத்தையே மீறியிருக்கிறார்கள். விதிமுறைகள் மீறப்பட்டு இருக்கின்றன. சீனியர் தொழிலாளிகள் தொழிற்சங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் ரிட்டர்ன் செய்யப்பட்டனர். அதேநேரத்தில் தொழிற்சங்கத்தில் ஈடுபாடில்லாத ஐயுனியர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். இது தொழில் தகராறு சட்டத்திற்கு எதிரானது. வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளிகள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் போனால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அரசு காலாகாலத்தில் தலையிடவில்லை என்று சொன்னால் அது பரவிதமான மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் முனிசிபாலிட்யில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண காலாகாலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக, எலெக்டிரிசிட் பிரிவில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்கு மின்சார வாரியம் அளிக்கும் சம்பளம்,

சலுகைகள் உரிமைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தில் இருந்து வாங்குகிற மின்சாரத்தை அவர்கள் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதால் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் தரப்படவேண்டும். மதுரை மாநகராட்சி போன்று தமிழகத்தில் 6 முக்கியமான நகராட்சிகளில் இது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. முனிசிபாலிடி போன்ற பொதுத்துறை தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், பொதுத்துறையில் தகராறும் வேலைநிறுத்தமும் அடிக்கடி ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைத் தவிர்த்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினைகளை அணுகும் முறையிலும் தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு தகராறு ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில் அங்கே போலீஸ் சட்டம் 30(2)ல் படி தடை உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் நடத்தக்கூடிய பேரராட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் ஆகியவை தடைபடுத்தப்படுகின்றன. இது தொழிலாளர்களின் உரிமையை பாதிக்கிறது. இதனால் தொழிற்சங்க ஜனநாயக உரிமை பறிக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் தகராறு என்று சொன்னால் உடனே லாக்-அவுட் செய்கிறார்கள் முதலாளிகள். அதை எதிர்த்து பேரணி நடத்த வேண்டும் என்றால், இந்த போலீஸ் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்படும் தடை பெரிதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இதனால் பல மோசமான நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அதேபோல் கிரிமினல் ஆக்டின் கீழ் தொழிலாளர்கள் கைதும் செய்யப்படுகின்றனர். ஆகவே, தொழிற்சங்க ஜனநாயக உரிமைகளை பாதிக்காத வகையிலும், தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் விதத்திலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் காரணமாக முதலாளிகள் தொழிற்சாலைகளை லாக் அவுட் செய்து, தொழிலாளர்களைப் பணிய வைக்கும் நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு புதிய தொழிலாளர்களைக் கொண்டுவந்து வேலைக்கு வைக்கும் நிலை இருக்கிறது. பழையத் தொழிலாளர்கள் சட்டப்பூர்வமாக வேலை நிறுத்தம் செய்யக் கூடாது என்ற முறையில் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக சட்டப்பூர்வமாக அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கும்போது புதுத் தொழிலாளர்களை புகுத்த இலாகா அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் 'காரண்டி ஆஃப் ஜாப்' என்பதும் 'செக்யூரிட்டி ஆஃப் ஜாப்' என்பதும் முக்கியமான பிரச்சனை. அதே நேரத்தில் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் 'அன் ஆர்கனைஸ்ட்' இன்டஸ்ட்ரீஸி'-ல் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் தொழிலாளர்களுக்கு இல்லை. ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால் இந்த அவையிலே மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சொன்னார். அக்கிரகல்சர் ஓர்க்கர்க்கு வேஜ் சரியாக கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் ஸ்தாபன ரீதியாக இல்லாததுதான் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு ஸ்தாபன ரீதியாக திரண்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டு, ஸ்தாபனங்களையே மூடிவிடுகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் எல்லாம் இலாகாவின் அவர்களுக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பாக ஒன்றும் செய்வது கிடையாது. ஆகவே, இதற்கு குறைந்த அளவில் ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்; குறைந்தபட்ச கூலி சட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட குறைந்த அளவு பாதுகாப்புச் சட்டம் கூட இல்லாத காரணத்தால் பல ஸ்தாபனங்கள் அடிக்கடி மூடப் படுவதும், தொழிலாளர்களை நீக்கிவிடுவதுமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு பாலு கார்மென்ட்ஸ் நிறுவனம், ஆவடி கார்மென்ட்ஸ் நிறுவனம் மூடப்பட்டு, பல ஆயிரக்கணக்கான பெண் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து இருக்கிறார்கள்.

கான்ட்ராக்ட் சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட, 'கான்ட்ராக்ட்' 'லேபர் அட்வைசரி போர்டு' இன்னும் திருத்தியமைக்கப்படவில்லை. ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்டு இது சம்பந்தமாக கொடுத்த சிபாரிசுகளை, எந்த எந்த தொழில்களில் கான்ட்ராக்ட் முறையை வைக்க கூடாது என்று சொல்லியிருப்பதை இலாகாவின் அமல் செய்யவில்லை. சட்டத்தை சரியாக அமல் செய்யாததால் இன்றைக்கு பப்ளிக்செக்டர் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கூட கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொள்ளும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. மின்சார வாரியம் அரசு போக்குவரத்து போன்ற அரசு நிறுவனங்களில் கூட நிறைய வேலைகளை இன்றைக்கு கான்ட்ராக்ட் முறையில் செய்கிறார்கள். அதனால் கான்ட்ராக்ட் லேபர் முறையை ஒழித்துக் கட்டவும், தொழில் தகராறு சட்டத்தில் கான்ட்ராக்ட் லேபர்கள் ஓர்க்மென் என்று டிஃபைன் பண்ண வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது தமிழ்நாட்டில் பல போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இந்தப் எல்லாம் போராட்டங்கள் காலாகாலத்தில் தீர்த்து வைக்கப்பட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக சித்தரம் கம்பெனி நாசப்பட்டினம் ஸ்டீல் ரோலிங்கம்பெனி,

(திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன்) [1980 ஜூலை 15]

ஈரோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஆயில் தேவகிரித் தோட்டம் நிறுவனம் அதைப்போன்று பல என்கினீயரிங் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மெட்ராஸ் குரோம் லெதர் பாக்டரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் வைத்திருக்கிற இன்டஸ்டிரியல் ரெகுலேஷன் ஆக்டில் மாற்றம் செய்து, ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் பொறுப்பிலே அதை எடுத்து, ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் அதை நடத்தக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

அதைப்போன்று ஸ்ரீராம் பைபர் கம்பெனியில் இன்று 700 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியன் ஆர்கானிக் கெமிக்கல் இன்டஸ்ட்ரீஸில் 400 தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்திருக்கிற மிகப் பெரிய செல்வாக்கு இந்த நாட்டில் இருக்கிற உழைக்கும் மக்கள் கொடுத்திருக்கிற செல்வாக்கு என்ற முறையில், அவர்களுடைய ஜனநாயக உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே பல்வேறு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்வாதிகார ஆட்சி இந்த நாட்டிலிருந்து போக ஒத்துழைத்தவர்கள் இந்த உழைக்கும் மக்கள்தான்.

இன்றைக்கு பல முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை பழி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டி.ஜி.எஸ். முதலாளி எப்படி நடந்துகொண்டார் என்பது இந்த அவையிலே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயம். எனவே கடந்த கால அனுபவங்களை கருத்திற்கொண்டு தொழில் தகராறுகளை தீர்த்து வைப்பதற்கு அரசு சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகளையும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து, பேசி, சுமுகமான முடிவை ஏற்படுத்தி, வேலை இழந்த தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதைப் போல் 'டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ்' நிறுவனத்தில் இருக்கிற பிரச்னையையும் தீர்த்து வைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.10]

அடுத்து சட்டங்களை அமல் படுத்தக்கூடிய நேரத்தில் தகுந்த முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாகத் தொழிலாளர்கள் குறித்த சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றபோது அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற வகைகளில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பீடி தொழிலாளர்கள் சட்டம் சரிவர அமல்படுத்தப்படவில்லை அதாவது, லே ஆஃப்

1980 ஜூலை 15] [திரு. கே. ஹேமச்சந்திரன்]

காலங்களில் ஃபால் பேக்வேஜஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, அது குறித்து மஹாராஷ்டிரா மாநிலத்திலே இருப்பது போன்ற நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிராவிடன்ட் ஃபன்ட் சரியாகக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதேபோன்று தொழிலாளிகளில் விரும்பாதவர்களுக்கு ரெஃபரன்ஸ்லே கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே விரும்புகிறவர்களுக்குத்தான் அது கொடுக்கப்படவேண்டும், விரும்பாத தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டியதில்லை.

அடுத்து 2 ஏ செக்ஷன் தொழில் தகராறு சட்டத்திலே கொண்டு வந்த பிறகு தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் நேரடியாக நீதிமன்றம் செல்வதற்குரிய உரிமையைக் கொடுக்கவேண்டும். ஷாப் ஆக்ட் மாதிரி கேட்டரிங் என்டர்பிரைஸிஷ்மென்ட் மாதிரி நேரடியாக தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு அப்பீல் புரவிஷன் தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். இதிலே ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி என்ற ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளிகள் கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. கோர்ட்டுக்குப் போவது என்பது அவரவர்களுடைய பிரச்சினை. கோர்ட்டுக்குப் போய்விட்டாலே அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்துவிடும் என்பதல்ல. அவர்களைக் கோர்ட்டுக்குச் செல்லவிடாமல் தடுப்பது இன்டஸ்ட்ரியல் ஜூரிஸ்புரூடன்ஸுக்கு எதிரானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து கேரளாவிலேயும், தமிழ்நாட்டிலேயும் ஹைகோர்ட்டிலே இரண்டு தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. அதாவது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளில் முடிவெடுக்கும்போது இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பனிஷ்மென்ட் பரப்போர்ஷனேட்டு தி சார்ஜ் ஆக இருக்கின்றதா என்றும் என்கொயரி நியாயமான முறையிலே நடத்தப்பட்டதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு தீர்ப்பு வழங்கியதற்குப் பிறகு இவைகள் இருக்கிறதா என்று ரிப்போர்ட் அனுப்ப லேபர் கமிஷனர் அலுவலகத்திலிருந்து லேபர் ஆபீஸருக்கு ஒரு ஆணை அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அப்படி ஆணைகள் எதுவும் அனுப்பப்படவில்லை. கோர்ட்டினுடைய விளக்கங்களைத்தான் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவ்வாறு ஆணைகள் எதுவும் அனுப்பப்படுவதில்லை என்பதை தொழிற்சங்கங்களை நன்கு அறிந்த உறுப்பினர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 15]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஆணை அனுப்பப்படவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஆலோசனை என்ற முறையிலே ஒருவேளை சர்க்குலர் அனுப்பப்பட்டதா என்று அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்தும்போது அவற்றை முழுக்க முழுக்க தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்ற ஒரு பிரச்சினை வருகின்றது. ஆகவே, பார்வைகளை எஜென்ட் நிர்ணயிக்க பேலட் முறை இருக்க வேண்டும். அந்த முறையின்படி பார்வைகளை எஜென்ட் யார் என்பதை முடிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு பேலட் உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தொழிற்சங்க அங்கீகாரத்திற்கும் பேலட் முறையில் அங்கீகரிக்கும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, என்ற நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.

அதேபோன்று சில தொழில் சட்டங்களில் சில முக்கியமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிற் சங்கங்களை அமைப்பதற்கான உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. அப்படி அமைப்பதற்கு மனு கொடுக்கக் கூடிய நேரத்திலே, அந்த மனு கொடுத்த தொழிலாளர்களை பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அந்தத் தொழிற் சங்கங்களை உருவாக்காமல் இருக்க முயற்சி எடுக்கிறார்கள், அல்லது அந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைநீக்கம் செய்கிறார்கள். அதனால் டிரேட் யூனியன் ஆக்டில் அவர்களுக்கு புரொடெக்ஷன் கொடுக்க, அந்த சங்கத்தை உருவாக்க விண்ணப்பிப்பவர், சங்க எக்ஸிகியூட்டிவ் மெம்பர்களாக இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு புரொடெக்ஷன் வொர்த்தர்ஸ் என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் பாதுகாப்பு கொடுத்து சட்டத்திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் முதலாளிகள் நடத்தும் விசாரணைகள் போன்ற பிரச்சனைகளில் முதலாளிகளுக்குத்தான் வக்கீல்களை வைத்து வாதாடுகிற உரிமை இருக்கிறது. வேலை இழந்த தொழிலாளிக்கு அந்த உரிமை இல்லை. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டில் இருக்கிற மாதல் ஸ்டேண்டிங் ஆர்டர்ஸில் தொழிலாளர்களுக்கும் வக்கீல்களாக தொழிற்சங்க நிர்வாகிகளை கொள்ள உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே மாநில ஸ்டேண்டிங் ஆர்டர்ஸிலும் திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 15] [திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அடுத்து, சட்டங்களை அமுல் படுத்தக் கூடிய ஆபிஸர்ஸ் அதை சரியாக அமுல்படுத்துவது இல்லை. மோட்டார் டிரார்ஸ் போர்ட் வொர்க்கர்ஸ் ஆக்ட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இந்தச் சட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படுவதே இல்லை. இந்த வொர்க் கர்ஸைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. குறிப்பிட்ட வேலை நேரம் கிடையாது. ரெஸ்ட் ஷெட் என்பதே கிடையாது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதிகளும் கிடையாது. அவர்களுக்கு காண்டிங் வசதி இல்லை. ரெஸ்ட் ஷெட் கிடையாது. தக்கூஸ் வசதி கிடையாது. அப்படி மிக மோசமான நிலையில் பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங் நிறுவனத்தில் இருப்பது மிக வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அதையெல்லாம் மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தோட்டத் தொழிலாளர் நலச்சட்டம், சரியாக அமுல்படுத்தப் படவில்லை. தமிழக அரசின் கீழ் இருக்கிற அரசு ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. மருத்துவ வசதி சரியாக இல்லை. குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை. இவைகள் எல்லாம் வேண்டும் என்று ஏதாவது ஒரு தொழிலாளி கேட்டால் கூட அவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை வேலை நீக்கம் செய்கிற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது அங்கே. அது தவிர்க்கப்பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனியார்த் தோட்டங்களும் அப்படித்தான்.

அதேமாதிரி என்னுடைய மாவட்டத்திலே முந்திரி ஆலைகள் நிறைய உண்டு. அந்த முந்திரி ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் 50,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று திட்டம் ஏதோ கொடுக்கப் பெற்றிருப்பதாக இங்கே இருக்கிற பரலிவி நோட்டிலே அவர்களை பாதுகாப்பதற்கு என்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பெற்றிருப்பதாக பக்கம் 27 லே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பேக்டரி ஆட்களை அமுல் செய்கின்ற அதிகாரிகள் அவைகளை அமுல் படுத்துவதே இல்லை. இதை சொல்லும்போது மிக வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இங்கே அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. லேபர் கமிஷனர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் எதுவும் அமுலுக்கு கொண்டு வரப்படாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலையை மாற்றி அவர்களுக்கு போதுமான அளவுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும், சட்டங்கள் அங்கே அமுல் செய்யப்பெற வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இன்னும் குறைந்த பட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப் படவில்லை. அவைகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அன்—ஆர்கனைஸ்டு செக்டாரில், ஹேண்ட்லும் சென்டரிலில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும், கார்மெண்ட்ஸ் சென்டரில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும், மற்றும் கேஷ்வல் வொர்க்ஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பெற வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று சொல்லி அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு கடைசியாக ஒரே விஷயம் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை பற்றியது நகர்ப்புறத்திலே வீடுகள் கட்டுவதற்கு லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் கிராமப் பஞ்சாயத்திலே இருக்கக் கூடிய நிலங்களில் வீடு கட்ட லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டியது இல்லை. கிராமப் புறத்திலே வீடுகள் கட்டுகிறபோது முனிசிபாலிட்டிக்கு பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலே வீடுகள் கட்டி, அதை ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது, அந்த வீடுகளுக்கு லைசன்ஸ் வாங்கப் பெறவில்லை என்று சொல்லி வீட்டுக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவில்லை, நிலத்திற்கு மட்டும் தான் காம்பென்சேஷன் தந்திருக்கிறார்கள். லைசன்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்ற சட்டம் கிராமப்புறத்தில் இல்லை. ஆகவே அந்த வீடுகளுக்கு தகுந்த காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

[முற்பகல் 11.20]

திரு. ஆர். சக்கரபாணி : வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான தொழிலாளர் நலனும் தொழிற் சாலைகளும், வீட்டுவசதி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்த தமிழகத்து தாணைத் தலைமகன் நம் இதய தெய்வம் அண்ணா அவர்களின் இதயக் கனியாம் புரட்சித்தலைவர் அவர்களால் விரல் காட்டப்பட்ட என்னை இந்த மன்றத்திற்கு பெருவாரியான வாக்குகள் வித்தியாசத்தைப் பெற்று அனுப்பியுள்ள எனது தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்து நான் எனது சிறிய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

வீட்டுவசதி வாரியம் என்ற குறிப்பிலே நான் பேசுவதற்கு முன் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பத்திரிகையாளர்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கி தனியாக அவர்களுக்கு காலனிகள் அமைத்துக் கொள்ள அங்கே வசதிகள்

1980 ஜூலை 15]

[திரு ஆர். சக்கரபாணி]

செய்யப்பட்டிருப்பதைப் போல் நம் மாநிலத்திலும் பத்திரிகை யாளர்களுக்கு இது போன்ற வீட்டுவசதி அமைத்துக்கொடுக்கவும், அவர்கள் இருக்கிற இடத்தைச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்ற என் கோரிக்கையை முன்வைத்து அதற்குப் பின்னர் என் தொகுதி பற்றி கூற விரும்புகிறேன்.

என்தொகுதியைச் சேர்ந்த நாகப்பாளையம் கிராமத்தில் உள்ள புதுமனை என்ற இடத்தில் வீட்டுவசதி வாரியத்தினால் கட்டப்படுகிற வீடுகள் இன்னும் முடித்துத் தரப்படாமல் இருக்கிற நிலையை மாற்றி விரைவில் அங்கு வீடுகள் கட்டி அதில் குடி வர இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் ஏனைய பொதுமக்களுக்கும் அங்கு குடிவருவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலன் என்பது பற்றிப் பேசும் போது, நான் ஒரு தொழிலாளி என்பதை அங்கு முன்வைத்து தொழிலாளியாக இருந்த என்னை இன்று இந்த மன்றத்திற்கு அனுப்பியமைக்காக என் தொகுதி மக்களுக்கு மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலன் என்று குறிப்பிடும்போது தொழிலாளர் களுக்கு முதலாவதாகத் தேவைப்படுவது தொழிற்சங்கம். தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்து அவற்றின் மூலம் கோரிக்கைகளை வைத்து தங்கள் வாழ்க்கை வசதியை உயர்த்தி கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தொழிற்சங்கங்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் முதல் பத்தியிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநிறுத்த தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும்போது கடுவடைப்பு செய்கிற நிர்வாகத்தை முறியடிக்கிற வகையில் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமை பற்றி குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் தொழிலகத்திற்குச் செல்ல முதலில் தேவைப்படுவது வீட்டுவசதி. தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க எந்த தொழிலகமும் முன்வருவது கிடையாது. ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சங்க அமைப்பு பற்றி நாம் எல்லோரும் அறிவோம். கடந்த காலத்தில், தானைத் தலைவர் என்று கூறிக் கொள்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத் தில் தொழிலாளர்கள் உங்களுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் ஆரம்பித் தால் அந்தத் தொழிற்சங்கத்தை முறியடிப்பதற்காக அங்கிருக் கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குறுக்கீடு

[திரு. ஆர். சக்கரபாணி]

[1980 ஜூலை 15]

கள் செய்து என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெற்றன என்பதை தமிழக மக்கள் அறிவார்கள். திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் கத்தியால் குத்தப்பட்ட சம்பவத்தை தமிழக மக்கள் அறிவார்கள். ஆனால் சென்ற இரண்டரை ஆண்டுக்காலமாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலை ஏதும் இல்லை என்பதை நாடு அறியும், நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். அதற்காக நான் ஒரு தொழிலாளி என்ற காரணத்தினால் அன்றிருந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு முன்பு இருந்த மாதிரியான குறுக்கீடுகள் இல்லை என்பதைக் கூற தொழிலாளி வர்க்கம் என்னை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறது என்று கூடச் சொல்வேன். இன்று தொழிலாளர்கள் அனைவரும் அத்தகைய குறுக்கீடுகள் இல்லை என்ற மன நிம்மதியோடு இருக்கிறார்கள்.

சுகாதாரத்தைப் பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் தாங்களே வேலை செய்கிற இடங்களில் அவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு மதிய உணவு என்பது மிகவும் அவசியம். இன்றைய தினம் பெரிய நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உணவு வசதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் இருந்து வந்த அந்த உணவு வசதியை இன்றைக்கு சில கம்பெனிகளில் பறித்திருக்கிறார்கள்.

40 பைசா மதிய உணவுக்காக தொழிலாளர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு சப்்சிட்யாக அவர்கள் சில காசுகளை கொடுத்தாக வேண்டும். சப்்சிடீஸ் கொடுப்பது அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இன்றைக்கு விலைவாசி உயருகின்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் மதிய உணவிலே தயிர் போன்றவற்றை குறைத்து விடுகிறார்கள். இதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரிய நிர்வாகமாக இருந்தால், மதிய உணவிற்காக சப்்சிடீ கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு குறைவான தொழிலாளர்களை உடைய சிறிய நிர்வாகமாய் இருந்தால், அதாவது 20 அல்லது 30 அல்லது 50 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட நிறுவனங்களாக இருந்தால், அங்கே உணவு வகைக்கான கான்டீன் வசதி செய்வது கிடையாது. தவிர, குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமானால், சிறு தொழிற்சாலைகளிலே சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இதையும் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் வாங்குகின்ற சம்பளம் குறைவு அவர்களுக்கு மதிய உணவு கிடையாது. எத்தகைய கான்டீன் வசதியும் கிடையாது. ஆகவே, இந்தத் தொழிலாளர்கள்

1980 ஜூலை 15]

[திரு. ஆர். சக்கரபாணி]

வெளியே சென்று, அதிகமான பணத்தைக் கொடுத்து சாப்பிட வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு நிச்சயமாக இத்தகைய சிறு கம்பெனிகளும் கான்டீன் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்றும், தொழிலாளர்களுக்கு இந்த வசதி செய்து கொடுப்பது முக்கியம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய போராட்டத்தை முன்வைத்து, அதற்குப் பின்னால் 2 ஏ செக்ஷன்படி பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெறுகின்றபோது அது தோல்வியும் ஆகலாம், வெற்றியும் பெறலாம். அதற்குப் பிறகு ரெபரென்ஸ் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அந்த ரெபரென்ஸ் கொடுக்கும்போது இந்த அரசு நிச்சயமாக எந்தவிதமான கருத்து வேற்றுமையும் இல்லாமல் கொடுக்கின்றது என்பதால் இந்த நேரத்தில் இந்த அரசைப் போராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதற்குப் பின்னர் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றபோது, போராட்டம் வருகின்றது. இந்தப் போராட்டம் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையே எப்படி ஏற்படுகின்றது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஒருசிறு பிரச்னை ஏற்பட்டாலும்கூட, அதாவது ஊதிய உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்டால், 2 பைசா அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்தால், இந்த இரண்டு பைசா கொடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக முதலாளி தொழிற்சங்கச் செயலாளரை வேலை நீக்கம் செய்கிறார். அதற்குப் பின்னால் தொழிலாளர்கள் வேகத்தின் காரணமாக வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தம் முறியடிக்கின்றபோது, அவர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள். இதை உன்னிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். இப்படி அவர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபடுமபோது, நாட்டின் பொருளாதாரச் சீர்குலைவு ஏற்படுகின்றது. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய தேவையைக் கேட்கின்றபோது, அவர்களை அழைத்து பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமே தவிர, அதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் 2 பைசா கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக, அவர்களை வேலை நிறுத்தத்திலேயும், போராட்டத்திலேயும் ஈடுபடும்படி செய்து, அதன் காரணமாக நாட்டிற்கும் நட்டம், உற்பத்தியும் குறைகின்றது, இதைத்தான் முதலாளிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலாளிகள் ஏன் இம் மாதிரியெல்லாம் செய்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றபோது அவர்களுடைய நோக்கம் எல்லாம் அங்கே இருக்கக்கூடிய தெர்ழிற் சங்க வாதிகளை அடக்கவேண்டும் என்பதுதான். எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் கூட சொன்னார்கள், அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். எனவே அவர்களுக்கு நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டு, இந்த தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையிலே இன்றைக்கு எந்தவிதமான போராட்டங்கள் ஏற்

[திரு. ஆர். சக்கரபாணி]

[1980 ஜூலை 15]

பட்டாலும், அதற்கு இந்த அரசு இன்றைய தினம் ஓரளவு பாதுகாப்பாக இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த மாமன்ற அவையையும், அதைச் சார்ந்த அண்ணா தி.மு.கழகத்தையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் நலனைப்பற்றி குறிப்பிடவேண்டுமானால், நாட்டுப்புறங்களிலே விவசாய பெருங்குடி மக்கள் அன்றாட கூலி வேலை செய்து அவர்கள் தினந்தோறும் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்படி விவசாயத்திலே கூலி வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு 4, 5 மாதங்கள்தான் வேலை இருக்கும், இதற்குப் பின்னர் அவர்கள் தொழில் இல்லாத காரணத்தினால், வேறு தொழில்கள் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று உந்தப்படுகிறார்கள். அதை இந்த அரசு கண்ணோட்டத்தில் கொண்டு, இம்மாதிரியான தொழிலாளர்களுக்கு நல்வகையிலே திட்டத்தைக் கொண்டு வர இருக்கின்ற இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், உப்பளம் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே அத்திப்பட்டு கிராமத்திற்கு பக்கத்தில் உப்பளம் இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலிலே தொழிலாளர்களுக்கு 6 மாத காலத்திற்குத்தான் வேலை இருக்கிறது. உப்பு உற்பத்தி, மழைக் காலத்திலே செய்ய இயலாது.

[முற்பகல் 11-30]

அதை வெயில் காலத்தில்தான் செய்ய இயலும். அந்த ஆறு மாத காலத்திற்கு உப்பளத் தொழிலாளர்கள் உப்பு உற்பத்தி செய்யும்போது வேலை செய்கிறார்கள், அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்கிற காலத்தில் அவர்கள் செய்கிற வேலை வருத்தப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எட்டு மரக்கால் என்று சொல்லப்படுகிற 64 படி கொள்ளுகின்ற மூட்டையை முதுகில் எடுத்து படகுகளில் ஏற்றுகிற வேலையைச் செய்கிறார்கள். இதனால் அந்த மக்களின் உடல்நலம் பாதிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் செய்கின்ற வேலைக்கு பாதுகாப்பும் இல்லை. அவர்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ. வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத ஆறு மாதங்களில் சிறு தொழில்கள் மூலம் ஏதாவது தொழில் செய்ய அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவி வருகிறது. ஒரு தொழிலாளிக்கு வேலை கிடைத்து அவன் தொழிலைத்திற்குச் சென்று வேலை செய்வானானால், சில முதலாளிகள் அவர்களுக்கு அட்டெண்டன்ஸ் ரிஜிஸ்டர் என்று வைத்து அதைச் சரியாக குறிக்காமல் சம்பளத்தை மட்டும்

1980 ஜூலை 15] [திரு. ஆர். சக்கரபாணி]

கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஏனென்றால் 240 நாட்கள் ஒரு தொழிலாளி வேலை செய்திருந்தால் தொடர்ச்சியாக, அந்தத் தொழிலாளியை நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும். அதன் காரணமாக அவர்கள் அட்டென்டன்ஸ் ரிஜிஸ்டரில் முறையாக பதிவு செய்வ தில்லை. 240 நாட்கள் ஆன பிறகும் நிச்சயமாக அவர்களை நிரந்தரப்படுத்துவது கிடையாது. சில தொழிலகங்கள் நிரந்தரப் படுத்தியிருக்கலாம். அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பல நிறு வனங்களில் செய்வதில்லை. அவர்களுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கீது அனுப்பியிருந்தும் நிரந்தரப்படுத்த முன்வரவில்லை. அவர்கள் நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்று அடிப்படைச் சட்டத்தில் இருந்தாலும் அதை மீறும். அளவுக்கு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை நன்றாக அறிவோம். அதற்கு தேவையான மாற்றுச்சட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டு மென்று தாழ்மையான வேண்டுகோளை உங்கள் முன்னால் வைத்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : பேரன்புமிக்க பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த காட்பாடி தொகுதி வாக்களித்த பெருமக்களுக்கு பணிவான வணக்கத்தை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான தொழிலாளர் நலத்துறை சம்பந்த மான விளக்கக் குறிப்பில் முதல் பக்கத்திலேயே அமைச்சர் அவர்கள் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “தொழில் அமைதியைக் கட்டிக் காக்கும் முயற்சியில் நிருவாகத் தினரும், தொழிற்சங்கங்களும் நல்கிய ஒத்துழைப்புக்கு அரசு தம் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் அதனை வரவேற்று அது சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களை சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

தொழிற் தகராறு ஏற்படுகிறபோது வேலை நிறுத்தம் என்று சொன்னால் வேலை நிறுத்தம் தொடங்கி முடிகிற காலம் ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளே இருக்கவேண்டும். தொழிலாளியை வெளியேற்றிவிட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னால் ஆறு மாதத்திற்குள் இருக்கவேண்டும்.

ஸ்கீரிங் கமிட்டி பற்றி முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழிற் துறையைப் பொறுத்தவரை அரசுத்துறை, தனியார் துறை என்ற இரண்டு துறைகள் இருக்கின்றன. தனியார் துறை விஷயங்கள் அனைத்தும் நேராக அரசாங்க சட்ட இலாகாவுக்கு வந்து கோர்ட்டுக்குச் செல்லுகிறது: அரசுத்துறைகள் சம்பந்தப் பட்ட வரையில் ஸ்கீரிங் கமிட்டி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு வருகிறது. அதிலே யார் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் உள்ளபடியே வருத்தப்படக் கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது.

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1980 ஜூலை 15]

[மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை]

அரசுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைத்தான் அந்தக் கமிட்டியிலே போடுகிறார்கள். யார் நடவடிக்கை எடுத்தார்களோ அதே அதிகாரிகள் தான் அந்தக் கமிட்டியிலே இருக்கிறார்கள் என்றால் எப்படி நீதி கிடைக்கும்? நான் கேட்கிறேன், ஒரு கொலையாளி நீதிபதியாக அமர்ந்தால் எப்படி நீதி கிடைக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். அப்படி எதிர்த்தவரே இன்றைக்கு அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருக்கிறார். ஆகவே நாளையே அந்த கமிட்டி இல்லை என்ற அறிவிப்பை செய்வார்களானால் எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பாராட்டு வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தொழில் தகராறுகளிலே போலீசார் தலையிடுகிற சூழ்நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய தனனத்தும் செய்வோம் என்று அறிவித்து இருந்தும் கூட போலீஸார் தலையிடுவதும் வேலைநிறுத்தங்களை உடைப்பதும் சாதாரணமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் நிறுவனத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதியைத் தந்தார்கள். எல்லா உழக்குகளும் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியைத் தந்தார்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இன்றைக்கு மீண்டும் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் இன்றைக்குக்கூட வாபஸ் பெறப்படவில்லை, ஆகவே அவைகளை யெல்லாம் உடனடியாக வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, புதிதாக சங்கங்கள் எங்கே உருவாகின்றனவோ எங்கே அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்களோ அங்கேயெல்லாம் முதலாளிகள் கருங்காலிகளை வைத்து, வேண்டியவர்களை வைத்து அதை உடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல் இருக்கிறது, அந்த ஓட்டலுக்குச் சொந்தக்காரர் மைசூர்க்காரர். மைசூர் மகாராஜா நடத்துகிற அந்த ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் ஏ.ஐ.டி.யு.சி.யில் சேர்ந்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அந்த ஓட்டலை குளோஸ் பண்ணிவிட்டார்கள். முடியுமிறகு இப்போது அந்த ஓட்டலின் முன்னால் கோஷம் போட முடியவில்லை. கோரிக்கைகளைச் சொல்ல முடியவில்லை, போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் சொன்னாலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே சொன்னாலும் எவ்விதப் பலனும் ஏற்படவில்லை. போலீஸ் தலையிடுகிற காரணத்தினால் ஓட்டல் சொந்தக்

1980 ஜூலை 15] [திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

காரர்கள் முடிவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சாதகமாக போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தான் கெட்டபெயர் ஏற்படுகிறது. அதைப்போலவே உருளைக்கிழங்கு பண்ணை இருக்கிறது. அங்கேயும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அண்மையிலேயே 29,30 தேதிகளில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மோட்டார் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். போராட்டம் நடைபெற்ற பொழுது போலீஸார் கடுமையாகத் தலையிட்டு அதிலே ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களைக் கைது செய்தார்கள். அதைப்பற்றி அரசினிடத்திலே சொல்லி, இந்த மாதம் 7 ஆம் தேதி விசாரணை என்று சொன்னார்கள், நடந்ததாகத் தெரியவில்லை, அவர்கள் வேலூரிலே நடக்கும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் புதிதாகப் போராட்டம் நடத்த வில்லை, புதிய கோரிக்கைகளை வைக்கவில்லை, ஏற்கனவே பேசி முதலாளியோடு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஒப்புக்கொண்ட அந்த ஒப்பந்தத்தை அமல் நடத்தவேண்டுமென்ற முறையிலே மீண்டும் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அதிலேயும் போலீஸார் தலையிட்டு 44 தொழிலாளர்களை உள்ளே வைத்திருக்கிறார்கள். இதையும் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, பொதுவாக இப்போது கமிட்டிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. பல்லேறு தரப்பினரும் அந்தக் கமிட்டியிலே இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் சட்டங்களுக்குத் தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற முறையிலே ஒரு கமிட்டியைப் போட்டார்கள். சில முறைகள் கூடியிருக்கிறது அது. அதிலே என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன என்ன கருத்துக்களை அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-40]

அரசுத் துறையிலே உள்ள நம்முடைய கார்ப்பரேஷன்கள் மூலம் பல்கள் மற்றும் சில நிறுவனங்களை நடத்தி வருகிறோம். அவர்கள் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தது. அது 30-8-80-லே முடிவடையும். எனவே, அரசு முன்கூட்டியே அவர்களை அழைத்துப் பேசித் தீர்வு காணவேண்டும். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், முன்பு அரசுத் துறைத் தொழிலாளர்கள் போராடினார்கள்—போக்குவரத்துத் துறையில், நம் முடைய மாநிலம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சொல்கிறேன். அது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே ஏற்பட்ட உடன்பாடு 30-8-80-இல் முடி

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1980 ஜூலை 15]

வடைகிறது. முன்னால் தகராறுகள் வந்து வேலை நிறுத்தம் வந்து கைது செய்யப்பட்டு எங்கள் ஊர் சிறைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அது 30-8-80-இல் முடிவடைகிறது. எனவே, முன்கூட்டியே அழைத்துப்பேசி நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அறிவிக்கும் பொழுது முன்புபோல் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். முன்பு எப்படி அறிவிக்கப்பட்டது என்றால், சம்பந்தப்பட்ட சங்கத்தோடு கலந்து பேசி அறிவிப்பதற்குப் பதிலாக, சங்கத்திற்கும் முடிவுக்கும் சம்பந்தமில்லாமல், அறிவிப்புக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத நிலை இருந்தது. இப்பொழுது அந்த நிலைமை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரு சாராரையும் கூட்டிப்பேசி நல்ல நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று போனஸ் நிலைமையிலும் நல்ல முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள் மாநிலம் முழுவதும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் தந்து அதற்காக ஜி. ஒ. போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த நகராட்சியிலும், எந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், அல்லது பேரூராட்சி மன்றத்திலும் அல்லது சிறிய பஞ்சாயத்திலும் அந்த ஜி. ஒ. அமல்படுத்தப்படவில்லை. சட்டத்திலே சலுகைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, அதன் பலன் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை, அது கிடைப்பதற்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் பல நெருக்கடிகளிலே இருக்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபற்றி எனக்குப் பின்னால் பேசப்போகின்றவர்கள் கூறுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மின்சாரத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஆங்காங்கே லைட் எரியவில்லை என்ற பெரிய பிராப்ளம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி எல்லா நண்பர்களும் சொல்கிறார்கள். இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்னவென்றால், என்னுடைய வேலூரில் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்கிறேன். இதைச் சொல்வதால் தனியார் துறையை நான் விரும்புவன் என்பது பொருள் அல்ல. பொதுத்துறைதான் வேண்டும். வேலூரில் தனியார் துறையில் இருந்த பொழுது ஒரு தெருவில் லைட் எரியவில்லை என்று வீட்டிலேயிருந்துகொண்டு போன் செய்தால் போதும், மறுநாளே லைட் எரியும். ஆனால் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு ஒழுங்காக இயங்கவில்லை.

1980 ஜூலை 15]

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்.]

இதற்குத் தொழிலாளர்கள் பொறுப்பு அல்ல. உடனடியாக அப்படித் திருப்புவது சரியல்ல. தனியார் துறையில் அப்படி வேலை செய்தால் அதற்குத் தனியாக ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய பொதுத் துறை, அதையெல்லாம் குறைத்து, அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கேள்விமுறை இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது. தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காத நிலை எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் லைட் எரியவில்லை. எனவே, அந்த ஊழியர்களைக் கவனிக்க வேண்டும், அதன்மூலம் பொதுமக்களுக்கு லைட் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திரா காட்டன் மில்ஸ் இருக்கிறது. அதிலே முழுமையாக ஸ்ட்ரைக்-வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது. அதிலே தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து, ஒன்றுபட்ட உணர்வோடு போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே சிலர், முதலாளியின் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பதற்கு உதவி செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள். இதை அரசு உணர்ந்து தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் சில கருத்துகளைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே உள்ள காட்பாடி தொகுதியாகும். அந்தத் தொகுதியிலே கே. வி. குப்பம் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் இந்த நாட்டிற்கு விடுதலை கிடைத்தது உண்மையா என்ற ஐயப்பாடு தோன்றும். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், அந்தக் கிராமத்தில் பாதை வசதி கிடையாது, குடிநீர் வசதி கிடையாது, வைத்திய வசதி கிடையாது, லைட் வசதி கிடையாது, இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு.பெ.சு.திருவேங்கடம்):--
மாண்புமிகு உறுப்பினர்வர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மானியத்திலே மட்டும் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : அங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. மாமன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களும், அமைச்சரவர்களும், குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது அது நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தொகுதிதானா என்ற நிலை ஏற்படும். எனவே, அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர்வர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1980 ஜூலை 15]

திரு. எம். குருசாமி என்கிற அண்ணாதாசன் : மாண்புமிகு மாமன்றத்தின் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின் பேரிலும், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த விவாதத்திலே பேசுகின்ற வாய்ப்பை நல்கிய தலைவருக்கு நன்றிகலந்த வணக்கத்தை நான் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே தொழிலாளர்கள் நலம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற விவாதத்திலே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம், இங்கே புரட்சித் தலைவருடைய அரசு, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்குப் பெரிய துரோகத்தைச் செய்திருக்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அது தரக் குறைவான ஒரு அரசியலை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற அரசு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மாமியார் உடைத்தால் மண்சட்டி மருமகள் உடைத்தால் பொன்சட்டி என்ற கிராமப் பழமொழி போல் நீங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே பேசுகிறீர்களே தவிர, நியாயப் புர்வமான உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்வரவில்லை என்ற அருமையான கருத்தை இங்கே உங்கள் மத்தியிலே வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தோழர்கள் எல்லாம், அந்த இயக்கத்திலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு கடந்த 2½ ஆண்டுக் காலத்திலே தொழிலாளர்களுக்குப் பெரிய துரோகமான நடவடிக்கையைச் செய்தது என்று கோடிட்டுக் காண்பித்தார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நான் இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்திலே புரட்சித் தலைவருடைய அரசு பொறுப் பேற்ற பிறகு, தொழிலாளர் நலத் துறைக்கு அமைச்சராக அருமை அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, இந்த 3 ஆண்டுக் காலத்திலே இடைக்காலத்திலே இருந்த 4 மாதங்கள் போக, மற்ற காலங்களிலே, தமிழ் நாட்டிலே தொழிலாளர்கள் அரசு அலுவலகத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஊழியர்கள், இந்த நாட்டிலே எவ்வளவு பெரிய கோரிக்கையை முன் வைத் தார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற அனைத்து உறுப்பினர்களும் நிச்சயமாக மறந்துவிட முடியாது. அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதற் கட்டமாக ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டிலே மிகப் பெரிய போராட்டம் எதிர்க் கட்சியினரால் துண்டிவிடப்பட்டதை இந்த நாட்டு மக்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள், இங்கேயிருக்கிற மாமன்றத்து உறுப்பினர்களும் நிச்சயமாக மறந்துவிட மாட்டார்கள். ஆனால், ஆரம்ப கட்டத்திலே இந்த அரசை எப்படியாவது

1980 ஜூலை 15] [திரு. எம். குருசாமி என்கிற அண்ணாதாசன்]

உடைக்க வேண்டுமென்று கருதி, 7½ ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி நடத்தியவர்கள் தாங்கள் என்ன செய்திருக்கிறோம், இந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு, இந்த அரசு ஊழியர்களுக்கு என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் ஆரம்பித்த புரட்சித் தலைவருடைய அரசை, ஆரம்பத்திலே உடைக்கத் திட்டம் தீட்டி, போராட்டம் நடத்தியதை நிச்சயமாக இந்த நாட்டு மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே, புரட்சித் தலைவருடைய தலைமையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்த ஆட்சியின் போது, இந்த நாட்டிலேயிருக்கிற அரசு ஊழியர்கள் முதல், அத்துணை தொழிலாளர் வர்க்கமும் நடத்திய போராட்டங்களைக் குறிப்பிட வேண்டுமானால் எனக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற நேரம் போதாது. அரசு அலுவலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்கள் முதல், தனிப்பட்ட நிறுவனங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் வரை, அத்துணை பேரும் இந்த நாட்டிலே ஆரம்பிக்காத போராட்டமே கிடையாது. அந்தப் போராட்டங்களை எல்லாம் உரிமையோடு நடத்துவதற்கு இப்பொழுது அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிற தென்றால் 1960-வது ஆண்டுக்குப் பின்னாலே, 1976-வது ஆண்டுக்கு முன்னாலே, இந்த நாட்டிலே அந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய உரிமைகள் எந்த அளவு அடக்கப்பட்டு, அடிமைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அந்தக் காலகட்டங்களிலே நடந்த போராட்டங்கள் நிச்சயமாக வரிசைப்படுத்திச் சொல்கின்றன. ஆரம்பித்த உடனே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை எதிர்க்கின்ற வகையிலேயும், மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் பிரச்சனைகளைச் சொல்கின்ற வகையிலேயும் நடத்தப்பட்ட போராட்டங்கள் 250-க்கும் மேலே என்று கணக்குகள் இருக்கின்றன.

[முற்பகல் 11-50]

அத்தனை போராட்டங்களையும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மனமாற ஏற்று நியாயபூர்வமான கோரிக்கையை, நியாயபூர்வமான தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய கோரிக்கையை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப் போல தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு என்று சொன்னார்களே அவைகள் அத்தனையும் இந்த நேரத்திலே ஏற்றுக்கொண்ட பெருமை உண்மையாகவே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்களேயே சாரும். அப்படி ஏற்றுக்கொண்ட அடிப்படையிலேதான் எத்தனையோ போராட்டங்களை, எந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் கோரிக்கையை வைத்த நேரத்திலே, அவர்களை அணைத்து, அரவணைத்து அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்தக் காலகட்டத்திலே எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நிறைவு செய்து இருக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். குருசாமி என்கிற அண்ணாதாசன்] [1980 ஜூலை 15]

ஆனால் இன்றைக்கு மரியாதைக்குரிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள். கான்ட்ராக்ட் என்ற பெயராலே தொழிலாளர்கள் அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள். அதை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கான்ட்ராக்ட் முறை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்ற அந்தக் கொள்கையை நிச்சயமாக எங்கள் அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும், மறுக்காது. ஆனால் அந்த கான்ட்ராக்ட் என்ற முறை எங்கே உருவாகி இருக்கிறது. அது யாருடைய முழு வடிவிலே இருக்கிறது, எங்கே நீக்கப்பட்டால், எந்த இடத்திலே நீக்கப்பட்டால், தமிழ்நாட்டிலே அமுல்படுத்த முடியும் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த கான்ட்ராக்ட் என்பது மத்திய அரசிலே இன்றைக்கு ஆண்டு கொண்டிருக்கிற உங்களுடைய ஆட்சி நல்ல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அதை ஒழித்து, அதிலே இருந்து விதிவிலக்கு அளித்து சட்டத்தை உருவாக்கினால் நிச்சயமாக அந்த கான்ட்ராக்ட் முறையை ஒழிப்பதற்கு எல்லா மாநில அரசுகளும் முன்வரும். அதை மறந்துவிட்டு தமிழ்நாட்டிலே மட்டும் கான்ட்ராக்ட் இருக்கிறது, அதனால் தொழிலாளர்கள் அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள் என்று கோடிட்டுக் காண்பது தனக்கு என்றிருக்கிற பெருமையை தன்னுடைய கட்சிக்கு என்றிருக்கிற பெருமையை நிச்சயமாக தேடித்தர முடியாது. கான்ட்ராக்ட் என்ற முறை இந்தியா லெவனிலே ஒழிக்கப்பட்டால் ஒழிய, அதை ஒழிக்க முடியாது என்ற அளவு விதிகள் சட்டத்திலே இருக்கின்றன.

தொழிலாளர்களை கான்ட்ராக்ட் முறையில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று சொல்வோமேயானால், அதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்போமேயானால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போனால் தொழிலாளர்கள் சார்பிலே போகின்றவர்கள் தோல்வி அடையும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே நான் அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன், உங்களுடைய கட்சி மத்தியிலே ஆளுகின்றது. அங்கே உள்ள உங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களைக் கொண்டு பாராளுமன்றத்திலே கான்ட்ராக்ட் முறையை ஒழிக்கின்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருவெறும்பூர் தொகுதியில் மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்தத் தொகுதியிலே எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் என்னுடைய முதல் கன்னிப் பேச்சின்போது கூறியிருக்கிறேன். அங்கே பாய்வர் தொழிற்சாலை, துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை, சிறு தொழிற் கூடங்கள் 200, சிட்கோ, இதுபோன்ற பல நிறு

1980 ஜூலை 15] [திரு. எம். குருசாமி என்கிற அண்ணா தாசன்]

வனங்கள் அங்கே அமையப் பெற்ற தொகுதியாகும். அந்தத் தொகுதியிலே 2½ ஆண்டு ஆட்சி நடத்திய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கையை மாண்புமிகு மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களும். அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. க. தோழர்களும் பிரசுரித்து, முன்வைத்து, பேசியது என்பதை நச்சயமாக மறந்துவிடக் கூடாது. 7½ ஆண்டுக் காலத்தில், உங்கள் காலத்திலே அதாவது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற தி. மு. க. ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த காலத்திலேதான் அந்தச் சிறு தொழிற் கூடங்கள் எல்லாம் நிறுவப்பட்டன. யாருக்கு நிறுவப்பட்டது? இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற அத்தனை சிறு தொழில் நிறுவனங்களும், தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் வாங்கி அதை வைத்துள்ளனர். உங்கள் இயக்கத்தினர்தான் அதில் அதிகம் இடம் பெற்று இருக்கிறார்கள். அதைப் பெற்றுத் தருவதற்கு மட்டும் உங்கள் ஆட்சி காலத்தில் அக்கறை காட்டியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் அந்தத் தொழிலாளிக்கு உங்களுடைய 7½ ஆண்டுக்கால ஆட்சியில் அக்கறை காட்டியிருக்கிறீர்களா? அப்படி அக்கறை காட்டினீர்கள் என்பதற்கு ஏதேனும் ஆதாரம் காட்ட முடியுமா? தொழிலாளர்களுக்கு நீங்கள் செய்து இருக்கக்கூடிய துரோகத்தை நான் நேரடியாகப் பார்த்து இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஆட்சியை நடத்தியிருக்கிறீர்கள்.

புரட்சித் தலைவரின் இந்த 1½ ஆண்டு காலத்தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சியால் ஈ. எஸ். ஐ. திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியைத்தான் நீங்கள் இன்றைக்குக் குறை கூறிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகளை நிறைவேற்ற முடியுமோ அவற்றை நிறைவேற்றித் தந்து இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு பிரச்சனைகளைப் பேசித் தீர்க்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அதைத் தீர்வு கண்டு இருக்கிறது. இன்னமும் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் காவிரி ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் என்ற நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தில் தொழிலாளியாக இருக்கும் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் கடந்த 6, 7 மாதங்களாக வெளியே நின்றுகொண்டு தத்தளித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய அரசு அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அவர்களை அழைத்து இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு முடிவு விரைவில் காணப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அந்தப் பிரச்சனை குறித்து பேசுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டபோதுதான் ஆட்சி கலைக்கப்

[திரு. எம். குருசாமி என்கிற அண்ணாதாசன்] [1080 ஜூலை 15]

பட்டது. பிறகு 4 மாத காலம் இங்கே ஆட்சியை நடத்தியவர்கள் மரியாதைக்குரிய இந்திராகாந்தி காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். 4 மாத காலத்தில் நிச்சயமாக அந்தத் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியும். ஆனால் இந்த 4 மாத இடைக்காலத்தில் அந்த முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஒவ்வொருவராக ரிட்டுரஞ்ச் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களைப் பேச அழைத்து அதற்கு ஒரு நல்ல தீர்வு காண இருக்கிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும் இந்த அரசு சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், தொழிலாளர்கள் உரிமை எந்த நேரத்திலும் பாதுகாக்கப்படும், தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைவளம் பெறவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளும். எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கொகுதியில் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் செய்து தரப்படவில்லை. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல காலம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டு, (மணியடிக்கப்பட்டது) தொழிலாளர் வர்க்கம் இந்த 2½ ஆண்டுகால புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான் நல்லமுறையில் அமைதியாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள்—7½ ஆண்டுகால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் முடிவுறாத பல நன்மைகள் இந்த ஆட்சிக்காலத்தில் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டி, தொழிலாளர்கள் நலத்துக்காகப் பாடுபடும் ஒரு ஒப்பற்றத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் என்று கூறி இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

*திரு. கி. சட்டநாத கரையாளர்: மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் தொழிற் துறையிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொழிலாளர் வர்க்கமாக இருக்கும் ஒரு பகுதியினரைப் பற்றி 'அன் ஆர்கனைஸ்ட் செக்டாரை'ச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளைப் பற்றி இந்த அவைமுன் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கட்டிடத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் முதலில் சொல்ல அவாவுகிறேன்.

இந்தத் தரத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான முதலாளியும் கிடையாது; அவர்களுக்கு நிரந்தரமான தொழில் செய்யக்கூடிய இடமும் கிடையாது. இதிலே பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 15] [திரு. கி. சட்டநாத கரையாளர்]

பேஸ்மென்ட் வெட்டுபவர்கள், சுவர் எழுப்புபவர்கள், நிலை, ஜன்னல் அமைக்கக்கூடிய கார்பென்டர்கள், பெயின்டர்கள், கம்பி கட்டுபவர்கள், காங்கிரீட் செய்பவர்கள் இப்படி பல்வேறு பிரிவுகளாக இருக்கிறார்கள். இது ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு துறையிலே 'ஸ்பெஷலைஸ்ட் ஜாப்' என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட தொழில்களிலே ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்கள் பல்வேறு தொழில்களைச் செய்கின்றவர்கள், சிறந்த கட்டிடங்களை எழுப்பும் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமான தரித்திரர்களாக நிச்சயமற்ற வாழ்க்கையிலே இருக்கிறார்கள் என்பது நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு தெரியும். அவர்கள் இதே தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் ஒரு காலத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை என்னிலும் அதிகமாக உணர்ந்த அமைச்சரவர்கள் பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்று மிகமிக முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பது அவர்களுக்கு ஆபத்து காலத்திலே உதவுவது. ஒரு தொழிலாளி மூன்று அடுக்கு சாரத்திலே நின்று வேலை செய்யும்போது தவறி விழுந்து, கை, கால் ஊனமுற்றால் அவனுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் இன்றைக்கு இல்லை. உயிரிழந்தால் அவனுடைய குடும்பத்திற்கு நிவாரணம் கிடையாது. 50,000 ரூபாய் செலவிலே ஒருவர் வீடு கட்டுகிறார் என்றால், அப்படி வீடு கட்டுகிறவர் இன்றைக்கு நிவாரணம் கொடுக்கக் கூடிய சக்தியில் இல்லை. தொழிலாளர்களுக்காக மட்டும் நான் பசவில்லை; இங்கு வீடு கட்டக்கூடிய சிறிய, நடுத்தர வகுப்பினருக்காகவும் பேசுகிறேன். பல சம்பவங்கள் சென்னையிலும் இதர நகரங்களிலும் நடந்திருப்பதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு தொழிலாளி இதைப் போன்று ஊனமுற்றால், கட்டிடத் திவிருந்து கீழே விழுந்து விட்டால் உடனடியாக அவனை டாக்சியிலே ஏற்றிக்கொண்டு, அருகாமையில் இருக்கிற மருத்துவமனையில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். அப்படிச் சேர்ப்பவர்கள் கள்ளத்தனமாக அவனுடைய உறவினர் என்றோ, அண்ணன் என்றோ தம்பி என்றோ, சித்தப்பன் என்றோ சொல்லிவிட்டு தான் யார் என்று சரியான பெயரைச் சொல்லாமல் வந்துவிடுகிறார்கள். தன்னுடைய பெயரை அல்லது முகவரியை பதிவு செய்யாமலேயே அந்த உடலை அல்லது ஊனமுற்றவரை அங்கே விட்டு விட்டு வந்து விடுகிறார்கள். எந்த இடத்தில் இந்த விபத்து ஏற்பட்டது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது என்ற காரணத்தால் இப்படி விட்டுவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள்.

[திரு.கி.சட்டநாத கரையாளர்] 1980 ஜூலை 15]

மீதரிந்தால், இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டத்தின்படி அவர்கள் தெு வழக்குத் தொடருவார்கள். தொழிலாளி வழக்குத் தாதிடரும்போது சக்தியற்ற நிலையில் இருக்கிற வீடு கட்டுபவர் தஅலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய 'ரிஸ்குக்கு' காவல் செய்கின்ற முறையிலே ஒரு சட்டம் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்தச் சட்டம் வந்தால்தான் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும். இதை எப்படி அமுல் படுத்துவது என்பதிலே பல பிரச்சனைகள் வரக்கூடும். கழிந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருந்தது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் பரிசீலனையில் நின்றுவிட்டது என்பதை வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலே 20 தொழிலாளர்கள் ஒரு கான்ட்ராக்டரிடம் வேலை செய்யக்கூடியதாக இருந்தால் அவர்கள் இ. எஸ். ஐ. திட்டத்திலோ அல்லது ரிஸ்க் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்திலோ வரவேண்டுமென்று திட்டத்தை பரிசீலனை செய்தார்கள். அந்த அடிப்படையை வைத்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஒருசில வழிமுறைகளை இந்தச் சபை முன்னால் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு முன்பு அதற்கு வரைபடம் (பிளான்) தயார் செய்து, அதை அங்கீகாரம் செய்ய கார்ப்பரேஷன் அல்லது நகரசபை அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் கொடுக்கப் பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்த எஸ்டிமேட் அடிப்படையிலே அவர் ஒரு தொகை அங்கே கட்டினால் அதை இந்த பாதுகாப்பு நிதிக்காக தொழிலாளர் சார்பாகவோ அல்லது கட்டிடம் கட்டுபவர் சார்பாக பெற்று, அதற்கு ஈக்குவல் ப்ரொப்போர்ஷனாக ஒரு தொகை இ. எஸ். ஐ.க்காக அரசாங்கம் கொடுத்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு நிதியை ஏற்படுத்தலாம். அல்லது தொழிலாளர்கள் நேரடியாக லேபர் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் ரெஜிஸ்டர் செய்து அந்த ரெஜிஸ்டர் செய்த தொழிலாளர்கள் மட்டும் தான் கட்டிடம் கட்டும் தொழிலைச் செய்யும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் நிபந்தனையைக் கொண்டுவந்து, அந்தத் தொழிலாளர்கள் இ. எஸ். ஐ. பங்குத் தொகை கட்டினால் அந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் பங்கையும் ஏற்று, சர்க்கார் பங்கையும் ஏற்று, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட மாதிரி வரைபட அடிப்படையிலே வீடு கட்டுபவர்கள் செலுத்தக்கூடிய பங்கையும் பெற்று அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்கலாம். இப்படி இந்த இரண்டு மூன்று முறைகளைப் பயன்படுத்தி இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 15]

[திரு.கி.சட்டநாத கரையாளர்]

குவைத், அபர்பீன் முதலிய மத்திய கிழக்கு பகுதிகளிலும் நம் மாநில தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். இந்தியாவில் உள்ள பிற மாநிலங்களில் அலகாபாத், ஆமதாபாத், கான்பூர் போன்ற நகரங்களில் குறிப்பாகப் புதுடெல்லியில் தமிழர்கள் பலர் இத்துறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் பாதுகாப்பற்ற நிலையிலே இருக்கின்றார்கள். முன்னோடியாக தமிழகத்திலேயாவது தொழிலாளிகளுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பும் உதவியும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று வெளி நாடுகளுக்குக் கட்டிடத் தொழிலாளிகளை அனுப்புகின்றபோதும் நம் பங்கு தொழிலாளர்களை தமிழகத்திலிருந்து அனுப்பக்கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். இத வீடு கட்டக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அவர்கள் தங்குவதற்கு வீடின்றி நடுத்தெருவிலே, இன்றும், நாளையும், என்றென்றும் இருப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் அலைந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஹவுசிங் போர்டையும் தன்னுடைய பொறுப்பிலே ஏற்றிருக்கின்ற அமைச்சரவர்கள் இந்தக் கட்டிடத் தொழிலாளிகளுக்கென்று 5 சதவீதம் வீடுகளாவது இவர்களுக்கு ஒதுக்கி தரவேண்டும். அவ்வாறு இவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கி வாழ்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இவ்வாறு இருக்கின்ற கட்டிடத் தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பல கேட்டகரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கூலியை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் அவர்களுக்கு காம்ப்னேஷன் கொடுக்கின்ற வகையில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். சாப் சட்டம் பீடித் தொழிலாளர், சட்டம் போன்று இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். ஏனென்றால் இவர்களுக்கெல்லாம் சரியான கூலி கிடைப்பதுல்லை.

அடுத்து அன்ஆர்கனைஸ்டு செக்டார் என்ற வகையிலே லோடிங் அன்ட் அன்லோடிங் பண்ணக்கூடிய கூலித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலே வேலை செய்றார்கள். எல்லைப் பகுதியான கன்னியாகுமரியில் கூலியக்காலிகளை பகுதியிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டை பகுதியிலும், கம்பம் பகுதியிலும், கோவைப் பகுதியிலும் இந்த லோடிங், அன்லோடிங் கூலிகள் அதிகம் இருக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு நிரந்தரம் கிடையாது. இவர்களை யார் யார் வேலைக்கு வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் இவர்களை சாப் சட்டத்தின் கீழ் நிரந்தரமாகப் பதி; செய்வது கிடையாது. இவர்கள் சில ஏஜன்டின் சீழ் இருக்கிறார்கள் இவர்களுக்கி ஃபார்வார்டிங் சைலன்ஸ் கொடுக்கும் முறை விசித்திரமாக இருக்கின்றது. யாரோ எங்கோ இருப்பவர்களுக்கு ஃபார்வார்டிங் சைலன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் முதலீடு செய்வதும் கிடையாது. கேரளா

[திரு. கி. சட்டநாத கரையாளர்] [1980 ஜூலை 15]

வுக்கு வைக்கோல் சென்று கொண்டிருக்கிறது. தினந்தோறும் நூற்றுக்கணக்கான வைக்கோல் ஏற்றும் தொழிலாளிகள் களத்து மேட்டிற்குச் சென்று வைக்கோலைப் பிரியாகப் பிரித்து நல்ல முறையிலே லோட் செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் போய் ஃபார்வார்டிங் ஏஜென்ட்டிடம் உத்தரவு வாங்க வேண்டி இருக்கின்றது. இந்த நிலையைப் போக்கி தொழிலாளர்களைப் பதவு செய்து கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் ஃபார்வார்டிங் லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். அந்த முறையில் வேறு பகுதிகளுக்கு அதாவது கேரளா போன்ற மாநிலங்களுக்கு வைக்கோல் ஏற்றும் பொறுப்பை இவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இது தொழிலாளிக்குப் பயன்படுவதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

அது மட்டுமல்லாமல், லோடிங், அன்-லோடிங் செய்யும் வேலையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். கேரளாவிலிருந்து சரக்குகள் வந்தால் அவைகளைத் தமிழ் நாட்டுக்கு நேரடியாகக் கொண்டுவரமுடியாது. அதனால் அந்த கேரள-தமிழ்நாடு பார்டரிலே நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அந்தச் சரக்குகளை ஒரு லாரியிலிருந்து இன்னொரு லாரிக்கு மாற்றுகிறார்கள். குறிப்பாக செங்கோட்டை பகுதியில் அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அந்த வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் ஃபார்வார்டிங் ஏஜென்சி லைசன்ஸ் பெற்றவர்கள் கமிஷன் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அந்த ஃபார்வார்டிங் ஏஜென்சி லைசன்ஸை அங்கே லோகலில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அந்தத் தொழிலாளர்கள் நலன் பாதுகாக்கப்பெறும். வேறு எங்கே இருப்பவர்களுக்கு ஏஜென்சி லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு பதில் அங்கே இருக்கக் கூடிய வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கே கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். அவருக்கு நிலைமைகள் புரியும். அதனால் குறிப்பாக பீடித் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போல் சட்டம் இயற்றி இவர்கள் இழிநிலையைப் போக்க உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

1980 ஜூலை 15]

திரு. பூ. மு. நரசிம்மன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னை இந்த அளவிற்கு உயர்த்திய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், பள்ளிப்பட்டு தொகுதியினுடைய வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் முதலில் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தொழிலாளர் நல மானியத்தின் மீதும், வீட்டு வசதி மானியத்தின் மீதும் என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

நான் இந்த மானியத்தை முதலிலே வரவேற்கிறேன். 1980-81 ஆம் நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராம வீட்டு வசதி திட்டத்திற்காக ரூபாய் 200 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். காரணம் தமிழகத்திலே அதிகமாக உள்ள கிராமப்புறங்களில், வசிக்க வீடுகள் இல்லாத கிராம மக்கள் அவல நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலே கிராமப்புறங்களிலே அதிகமான வீடுகள் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்கிற கருத்தினை ஏற்று இந்த அரசு அதை நிறைவேற்ற இருப்பதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அவர்களின் தனிப்பட்ட உரிமைகள் பேணி பாதுகாக்கப் பெற வேண்டும் என்று சொன்ன மொழிக்கேற்ப புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு இத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இதை மக்கள் புரிந்திருக்கிறார்கள். ஏழை பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமத்திலே இருக்கிற பகுதிகள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வசிக்க வீடுகள் இல்லாமல் மிகவும் அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்கிற கருத்தை இந்த அரசு புரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளை அளிக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளவும் பண வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு பண வசதி செய்து தர வேண்டும். அதற்கு கடன் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் 3,000 ரூபாய் கடன் உதவி என்று இருந்ததை உயர்த்தி 3,750 ஆக ஆக்கியிருப்பதை நான் மனதார பாராட்டுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற மக்கள் பண வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். முன்னேற்றம் அடையாத குழந்தைகளில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்க

[திரு. பூ. மு. நரசிம்மன்]

[1980 ஜூலை 15]

கூடன் உதவிப் பணம் போதாது என்று உணர்ந்து கடன் உதவியை உயர்த்தியிருப்பதை நான் என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் என்னுடைய பள்ளிப் பட்டு தொகுதியிலே பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட சூழ்நிலையில் அங்கே மக்கள் வசிக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் அரிசன மக்களே அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களுக்கு உபயோகப்படும் இந்தத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மேலும் இந்த பள்ளிப் பட்டு தொகுதியில் ஒரு கிராம கூட்டுறவு சங்கம் நிறுவ வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்ட உதவிப்பணம் கடனாக கொடுக்கிற நேரத்தில் அதில் ஆயிரம் ரூபாயை மானியமாக வழங்க இருப்பதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கிற அரசு ஊழியர்களுக்குக் கூட இந்த அரசு வீட்டு வசதிகளைத் தந்திருப்பதை நான் மனதார பாராட்டுகிறேன்.

என் தொகுதியில் பல கிராமங்களில் சாலை வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஏழை அரிசன மக்கள் வாழ்கிற பகுதிகளில் எல்லாம் வீட்டு வசதி சங்கம் மூலம் பல குடில்கள், வீடுகள் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த வீடுகள் இருக்கிற இடங்களில் அரசாங்கமே முழுமானியம் ஒதுக்கி அங்கே சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி போன்ற வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிப்பட்டு தொகுதியில் பள்ளிப்பட்டு எஸ். அக்கிரகாரம், கிச்சகம், நொச்சிலை போன்ற பகுதிகள் வரண்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. பள்ளிப்பட்டு தொகுதியை வரண்ட பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கிராமங்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாழ்க அண்ணாவின் புகழ் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக பல உறுப்பினர்கள் பேசிவிட்டார்கள், நான் வீட்டு வசது சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன்.

தமது தமிழக அரசிலிருந்து கிராமப்புறங்களில் ஒரு லட்சத்திற்கு அதிகமான வீடுகள் கட்டும் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் கிராமப்புற பகுதிகளில் 29,041 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பெரும்பகுதி

1980 ஜூலை 15] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அரிசனங்களுக்காகப் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்காக இருபத்தியோராயிரத்துச் சொச்சம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் மூலம் வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது என்பது மட்டுமல்ல. அப்படி வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலம் கிராமங்களில் பல பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது. வீடுகள் கட்ட தேவைப்படுகிற சுண்ணாம்பு, செங்கல் தயாரிக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள். கிராமப்பகுதிகளில் உள்ள கொல்லர், தச்சர் போன்றவர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இதற்காக காப்பீட்டுக் கழகம் மூலமாகவும், நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலமாகவும் கடன் பெற்று இந்தப் பணி செய்யப்படுகிறது. இதை அவர்களிடமிருந்து இருபது ஆண்டுத் தவணையில் மலிவான தவணைகளின் திரும்பப் பெற்றுவிடுகிறார்கள். இந்தப் பணியை கிராமங்களில் அதிகமாகத் தொடங்கவேண்டும். சொத்து மதிப்பீடு காட்டாமல் இடம் சொந்தமாக இருந்தால் போதும், ஒன்றரை சென்ட் நிலம் அரசாங்கத்தின்மூலம் பட்டாவாக பெற்றிருந்தாலும் சரி அல்லது பூர்வீகமாக உள்ள பூமியாக இருந்தாலும் சரி வீடு கட்ட இப்போது அனுமதிக்கப்படுகிறது. இது இரண்டு ஆண்டுகளில் நல்ல பலவைத் தந்திருக்கிறது என்பதை அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். இன்று நகரங்களில் ரூ. 300, ரூ. 400 வருமானம் வருகிறவர்கள் கடைகள், வேறு தொழில்கள் நடத்தக் கூடியவர்கள் சொந்த வீடு வைத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் நல்ல பலனை அளித்து வருகிறது. ஆகவே அதிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் காப்பீட்டுக் கழகம் இவற்றின்மூலம் பணம் பெற்று வீடுகள் கட்டித் தரும் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும்.

இன்று நகரங்களில் வீட்டுவசதி வாரியத்தின்மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதில் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு என்று கொஞ்சம்தான், அதாவது ரொம்ப குறைந்த எண்ணிக்கை தான் அவர்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். பத்திரிகை நிருபர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வீடுகள் கிடைக்கவேண்டும். இப்போது அவர்கள் வாடகை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படி வாடகை கொடுப்பதற்கு பதிலாக அவர்களுக்கு அந்த வீடுகள் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். பணத்தில் ஒரு பகுதியை முன்னால் பெற்று மீதியை பல தவணைகளில் செலுத்துவது என்று செய்து வேறு பல பிரிவினருக்கும் உள்ள சலுகைகள் நிருபர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வீடு அவர்களுக்குச் சொந்தமாகும் முறையில் அப்படி ஒரு திட்டத்தை வகுத்து வீடு கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்டக்கூடியவர்களுக்கு ரூ. 3,000 வழங்கப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் ரூ. 5,000 கடன் என்றிருந்தது. அது ரூ. 2,500 என்று குறைக்கப்பட்டு நாங்கள் எல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1980 ஜூலை 15]

அவர்களையும் சந்தித்ததற்கு பின்னால் அது ரூ. 3,000 என்று உயர்த்தப்பட்டது. அரிசனங்கள் என்றால் ரூ. 1,000 மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. மீதிப்பேர்களுக்கு ரூ. 3,000 கூடன் வழங்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் வீடு கட்டுவது சிரமம் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்ட ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாகக் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ரூ. 600 என்பதை ரூ. 1,000 என்று உயர்த்தியிருப்பதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பதோடு, இந்த ரூ. 3,000 என்றிருப்பதை ரூ. 5,000 என்று முன்பிருந்ததுபோல் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, எந்தவிதமான நிலமும் இல்லாமல் இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, அரிஜனங்கள் அல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் மானியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை—வட்டியில்லாமல் பணம் கடன் கொடுத்து இருப்பது ஆண்டுகளில் அதைத் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடியமுறையில் விதிகள் திருத்தப்படவேண்டும். இது முக்கியமான விஷயம்.

வரக்கூடிய காலத்தில் கிராமப்புறங்களில் ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்ட திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இப்போது தாலுகா சங்கங்கள் டிவிஷன் அளவில் பல இருக்கின்றன. கிராமப்பகுதிகளில் கட்டப்படக்கூடிய வீடுகள் வேகத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே வீடுகள் கட்டக்கூடிய இடத்தில் 10 வீடுகள் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது உசிதமல்ல. அந்த விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-20]

முக்கியமான விஷயம் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநில கூட்டுறவுப் பதிவாளர் அலுவலகத்தை டீ-சென்ட்ரலைஸ் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, அந்த அலுவலகத்தைத் திருச்சிக்கு மாற்றவேண்டும் என்ற யோசனை இந்த அரசுக்கு இருப்பதாக அறிகிறேன். நான் ஏற்கனவே இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கூறியிருக்கிறேன். இங்கேதான் அதோடு இணைந்த மாநில சங்கம், அதே மாதிரி நம்முடைய வீட்டு வசதி வாரியம், அரசு சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகங்கள் எல்லாம் இருக்கின்ற காரணத்தால், அதோடு தொடர்புடைய சங்கங்கள், அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தலைவர்களாக இருக்கின்ற எங்களைப் போன்றவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளவும், பதிவாளர் அவர்களைச் சம்பந்தப்பட்ட உதவியை நாடுகின்ற

1980 ஜூலை 15]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

பேரத்திலும் திருச்சிக்குப் போவது என்றால் கஷ்டம். இந்த ஒரு அலுவலகத்தை மாற்றுவதன் காரணமாக, மிகப் பெரிய நன்மை ஏற்படாது. அதற்குப் பதில் சில சிக்கல்கள்தான் ஏற்படும். எனவே, இந்த அலுவலகத்தைத் திருச்சிக்கு மாற்றாமல், சென்னையிலே இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். கூடன் கொடுப்பதை ரூ. 3,000 விருந்து ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வட்டியில்லாமல் ஆக்கவேண்டும். திருச்சிக்கு மாற்றுகின்ற ஆலோசனையைக் கைவிட்டு, சென்னையிலேயே இருப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கே இருப்பதால் நாங்கள் எல்லாம் எளிதாகத் தொடர்புகொள்ள முடிகிறது. வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது. எனவே, இந்த ஆலோசனையை ஏற்று, கிராமப்பகுதிகளுக்கு வீடுகள் கட்டுகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு, முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்: மாண்புமிகு மாமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன், வீட்டு வசதி பற்றி பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களை வளப்படுத்த என்னென்ன சட்டங்கள் கொண்டு வந்து, எந்தெந்த வகையிலே அவர்கள் நலனை, வருவாயை சிறக்கச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று உரையை நான் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணா தாசன் அவர்கள் பேசும்போது, புரட்சித்தலைவர் ஆட்சியிலே இந்தத் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் பூத்துக் குலுங்குவதாகவும், எங்களுடைய ஆட்சியிலே தொழிலாளர்கள் நலன் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதாகவும் கூறினார்கள். இந்தப் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் இன்று குரோம்பேட்டையிலே 25 மாதங்களாக அங்கே ஸ்டிரைக் நடந்துகொண்டு வருகிறது. இந்திரா காட்டன் மில்லிலே ஸ்டிரைக், புதுக்கோட்டை காவேரி மில்லிலே ஸ்டிரைக், நாகர்கோவிலிலே நெசவாளர்கள் ஸ்டிரைக் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும், பைலட் பேனா கம்பெனியிலும் ஏறத்தாழ 25 மாதங்களாக ஸ்டிரைக் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு நல்லமுறையிலே தெரியும் என்று நான் உங்களுக்கு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்தத் தொழிலாளர் நலன் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயே, 21 ஆம் பக்கத்திலே இதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்நிறுவனம் சுமார் 17 மாத காலமாக செயல்படவில்லை. இந்த நிறுவனத்தின் பொறுப்பை அரசு ஏற்கக் கோரியும் வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக் கோரியும் ஏராளமான மனுக்கள் அரசுக்கு வந்தன. தொழிற்சாலை மூடப்பட்டதின் விளைவாக வேலை யிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்

[திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்] [1980 ஜூலை 15]

முதலமைச்சர் சட்டமன்றத்தில் உறுதியளித்தார். அதன் அடிப்படையில், வேலை இழந்த தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையிலே 200 ரூபாய் சென்ற பொங்கலில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி சென்ற பொங்கலிலே 200 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு, இந்தத் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் கடந்த 25 மாதங்களாக வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணாதாசன் அவர்களுக்கு கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த பைலட் பேனாகம் பெனியில் 218 தொழிலாளர்கள் கடந்த 25 மாதங்களாக தங்கள் வேலையை இழந்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையை இந்த அரசு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், இந்த அரசுக்கு ஒவ்வொரு பேட்டையில் லேபர் அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வேலை ஒவ்வொரு மாதமும் தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்ன? ஸ்டிரைக் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறதா? தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் சமரசமாக இருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து, ஒவ்வொரு மாதமும் அந்த பீரியட்டில் ரிப்போர்டை சப்மிட் செய்தால், வருமுன் காப்போன் என்ற அளவிலே அதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்தால், தொழிலாளர்-முதலாளி தகராறு எல்லாம் நிச்சயமாக இல்லாமல், தீர்வுகாண முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்தவித நன்மையும் பெற முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு தொழிற்சாலையில் 20, 25 பேர்கள் வேலை செய்தால்தான் பாக்டரி ஆக்டின் கீழ் வருகிறது. சில தொழிற்சாலைகளில் 250 பேருக்கு மேல் வேலை பார்த்தாலும் 17, 18 பேர்கள்தான் வேலை செய்வதாக பதிவேட்டில் கணக்கு வைத்து தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அரசு எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைகளில் எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று கண்காணித்து அவர்களுக்கு அந்த நன்மை கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிற்சாலைகளில் லாக் அவுட் ஆகி ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் செல்லுவதற்கான வழிவகைகள் இருத்தல் கூடாது. அப்படி நிலை ஏற்படுமானால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை அரசே ஏற்று நடத்த முன்வரவேண்டும். அந்த வகையிலே சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். தொழிலாளர்கள் எல்லாம் விவசாயிகளைப்போல் ஆங்காங்கு கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணம் கொடுத்தது போல் தொழிலாளர்கள் பட்ட கடனை ரத்து செய்ய சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 15]

[திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான கிருஷ்ணராயபுரத்தில் மூவாயிரம் வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டு இருநூறு வீடுகளே கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகப் பணம் ஒதுக்கி ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து 200 மைல் 300 மைல் வந்து சென்னையில் தங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆந்திராவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதுபோல தமிழகத்திலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு, ஹவுசிங் போர்டு ஆகியவற்றின் தலைவர்களாகவும், உறுப்பினர்களாகவும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே நியமிக்கிறார்கள். அந்த போர்டுகள் ஆளும் கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமானவை அல்ல. அதிலே மற்றவர்களும் பங்கேற்கும் வகையில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான வீட்டு வசதி, தொழிலாளர் நலன் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைப் பேணிக் காக்கின்ற ஆட்சியாக இருக்கும் காரணத்தால், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைச் சரியான முறையில் அமல் நடத்தி, தொழிலாளர் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. தொழில் அமைதியைப் பாதுகாத்து, தொழில் உற்பத்தியையும் அதிகப்படுத்த முயற்சிகளை எடுத்து வருகிற அதே வேளையில் தொழிலாளர்கள் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற வகையில் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகள் மறுக்கப்படுகிற போது வேலை நிறுத்தம் செய்கிற உரிமையும் உண்டு என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அரசு புரட்சித் தலைவர் அரசு. இதற்கு முன்னால் ஆண்ட ஆட்சிக் காலத்தில் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுகிற நேரத்தில், வேலை நிறுத்த உரிமைகளைத் தடுத்து நிறுத்தி, இரண்டுபடுத்தி தடை செய்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் இந்த ஆட்சிக் காலத்தில்தான் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய உரிமை தந்து அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அரசாக இந்த அரசு இருந்துகொண்டிருக்கிறது, அந்த வகையில் அரசுக்கும் தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கும் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 15] [திரு எம். எஸ். மாணிக்கம்]

தொழிலமைதியைப் பாதுகாக்கும் அரசு, தொழிலாளர் நலன்களுக்காகப் பல்வேறு சட்டங்களை நிறைவேற்றி அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு நன்மைகளைப் பெறவேண்டுமென்று வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் கடந்த ஆண்டு நடைபெற்ற ஆலைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமாக இருந்தாலும், சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமாக இருந்தாலும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான ஊதியத் தையும், வசதிகளையும் பெற்றுத் தரும் வகையில் வாய்ப்புகளை உருவாக்கியிருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசையும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரையும் பாராட்டுகிறேன். மேலும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தின்போது கஷ்டப்படுகிற நேரத்தில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து நிதி வழங்கி தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பட்டினியால் சாவதைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.30]

தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைப் பற்றிக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே எங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற விவரக் குறிப்புப் புத்தகத்திலே ஒரு தவறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலேயும் தமிழிலேயும் புத்தகங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழிலே கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்திலே பக்கம் 28 இல் மாநிலத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழு என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இக்குழுவில் தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் ஏழு பேரும், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஆறு பேரும், அரசு அதிகாரிகள் ஐவரும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நான்கு பேரும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆங்கிலத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்திலே பக்கம் 18 இல் வேறு விதமாக இருக்கிறது. அதனை தக்கமுறையிலே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1947 ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டம் இருக்கிறபோது அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்கள் 2 லட்சத்து 11 ஆயிரம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பணியாற்றுகின்ற உறுப்பினர்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளதில் 2 லட்சத்து 8 ஆயிரம் பேர்கள் என்று தான் இருக்கிறது. நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையினைவிட அந்த நிறுவனங்களிலே பணியாற்றுகின்றவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் அங்கே வேலை பார்க்கிறவர்களை நிரந்தரம் செய்யாமல் முதலாளிகள் சுரண்டி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். ஆகவே அந்த நிலைமையை மாற்றி, தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கி

[திரு எம். எஸ். மாணிக்கம்] [1980 ஜூலை 15]

அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெற்றுத்தர அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் சொன்னார். அவர்கள் போராடுகிற நேரத்திலே வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். சென்னை நகரத்திலே பெரிய ஓட்டல்களிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கூட நல்ல ஊதியம் கொடுக்கப்படாமல், அவர்களுக்கு வேலைப்பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியமும் வேலை பாதுகாப்பும் தருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 20 பேர்களுக்கு மேல் வேலை பார்த்திருவர்களுக்குத்தான் போனஸ் வழங்கப்படும் என்ற நிலைமையை மாற்றி 10 பேர்கள் இருந்தாலும் போனஸ் வழங்குவதை விரிவாக்கியதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிலாளர் நல வாரியம் அமைக்கப்படுதல், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை நிறைவேற்றித் தல் ஆகியவற்றிற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் ஒய்வெடுக்க ஒய்வில்லங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கின்ற நிலைமையும் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் அமைக்கவும், தொழிலாளர்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் சத்துணவு வழங்கும் திட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆதரவு அளிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே உப்பளத் தொழிலாளர்கள் 7 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலைக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. உத்தரவாதம் இல்லை, குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். உப்பளத்திலே மூட்டையைத் தூக்குகிறபோது தொழிலாளர்கள் ஆபத்தைச் சந்திக்கிறார்கள். உப்பளத்திலே லாரிகளிலே கனமான மூட்டைகளை ஏற்றுகிறபோது மூட்டைகள் விழுந்து பலர்

[திரு எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1980 ஜூலை 15]

மாண்டுவிடுகிறார்கள். இறந்துபோனவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து நிதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேதாரண்யத்தில் 6 பேர்களுக்கு மேலே 3 ஆண்டுகளிலே மரணம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். இதைக் கவனித்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு இ. எஸ். ஐ. ஸ்கீமை விரிவுபடுத்தவேண்டும், அவர்களுக்குத் தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களை விரிவுபடுத்தவேண்டும். வேதாரண்யத்திலே அரசு ஊழியர்கள் வீட்டு வசதி பெறுகின்ற முறையிலே வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புற வீட்டு வசதி சங்கத்தை வேதாரண்யத்திலே தகட்டுரிலே அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் நலமும் வீட்டு வசதியும் பற்றிப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய திறமையின் காரணமாக இந்தப் பிரிவு சிறப்பான முறையில் செயல்படுகிறது என்பதைத் தமிழகம் இன்றைக்கு உணர்ந்திருக்கிறது. நான் இரண்டு மூன்று பிரிவுகளை மாத்திரம் இங்கே சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

குறைந்தபட்ச அளவு ஊதியம் என்ற திட்டத்தின்கீழ் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைத்தான் இது மிகவும் கவரவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தினை அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர நான் ஆசைப்படுகிறேன். கூலி விவசாயிகள் குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு கூலி பெற வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கிறோமோ அந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலியைத் தராத முதலாளிகளின் மீது, நிலச்சுவான்தார்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும். இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் கூலி விவசாயிகள்தான், எதிர்க்க முடியாத காரணத்தால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எதிர்த்தால் வேலை கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அவர்கள் போராட முடியாததற்குக் காரணம் போலீசை வைத்து உதைப்பார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களில் கூலி விவசாயிகள் இருப்பதால் எதிர்த்துப் பேசும் துணிவு அவர்களுக்கு வரவில்லை. விவசாயிகளிலேயே கொத்தாடிமை விவசாயிகளாக இந்தக் கூலி விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் முறையில், நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட குறைந்தபட்சக் கூலியைக் கொடுக்கும் அளவிற்கு—அந்த

1980 ஜூலை 15]

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

நிலச்சுவான்தார்கள் தருவதற்கு அல்லது தர மறுப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று, மூன்றே மூன்று தொழில் பிரிவுகளைப்பற்றி மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவது, நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள். இரண்டாவது, பீடித் தொழிலாளர்கள். மூன்றாவது, தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள். அரசாங்கத்திலேயிருந்து அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டாலும்கூட, இந்த மூன்று பிரிவுத் தொழிலாளர்கள் மட்டும் தான் இன்னும் முன்னேறாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இன்றைக்கும் மிகவும் கீழ்த்தரமாகவே இருக்கிறது. ஒரு வேளை குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தினர் மட்டும் அதைச் செய்வதால் அதை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லையோ அல்லது மற்றவர்களைப்போல் உயர்த்துவதற்கு முன்வரவில்லையோ என்று கொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது, நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நாள்தோறும் அவர்கள் மலத்தை அள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் மட்டும் ஒரு வாரம் வேலைநிறுத்தம் செய்வார்களேயானால் தமிழகம் முழுவதும் அந்த வாசனை வீசும். இருந்தாலும் அவர்கள் அந்த வேலையைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களின் வேலையைச் சுலபமாகச் செய்ய கைத் தோல் போட வேண்டும்; வண்டிகளை இழுத்துச் செல்லும்போது அந்த வண்டிகள் விரைவில் செயல்படும் அளவில் வண்டிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். அது மட்டுல்ல, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்தபிறகுதான் அவர்களுக்குக் கை கழுவதற்குச் சோப்பும், தலைக்குத் தேய்த்துக் கொள்வதற்குச் சீயக்காயும் கொடுத்து அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைக் கவனித்தது என்பதைச் சொல்லி அதற்காக இந்த நேரத்தில் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் அவர்களுக்கு அதிக சலுகைகளைத் தரும் வகையில், அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தர வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் உள்ள நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களைப் பார்த்தால், ஒரே தெருவிலே 500 குடும்பங்கள் இருக்கும். அதிலும் அதன் உள்ளே இருக்கும் குடும்பங்களையும் சேர்த்தால் இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். அவர்கள் இரவில் எப்படிப் படுத்துக்கொள்வார்கள் என்று தெரியாது. ஆகவே, உடனடியாக அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கட்டிக் கொடுப்பதையும் முனிசிபாலிட்டிக்குப் பக்கத்தில் கட்டிக்கொடுத்தால் நல்லது. இதனால் சமுதாயப் பிரச்சினைகள் ஏதாவது ஏற்பட்டாலும் அதைச் சமாளிப்பதற்கு அந்த மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த மக்களுக்கு உடனடியாக வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

[திரு .ஜி. மூர்த்தி]

[1980 ஜூலை 15]

அதேபோன்று, தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களைப்பற்றிப் பார்க்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் ஏழையாக இருந்தாலும் என்னுடைய தொகுதி பணக்காரத் தொகுதி. தமிழகத்திலேயே என்னுடைய தொகுதியைப்போல் பணக்காரத் தொகுதி வேறு இருக்காது. காரணம் என்ன வென்றால், பல கோடி ரூபாய்களை ஈட்டித் தருகின்ற என்னுடைய பேரணாம்பட்டு தொகுதியில் தோல் பதனிடும் தொழிலில் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். காஸ்ட்லி கான்ஸ்டிடியூயன்ஸி என்னுடைய தொகுதி. ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் மிகவும் ஏழைகள். தோல் பதனிடிகின்ற வேலையைச் செய்கின்றபொழுது அந்தத் தோலை நனைத்து எடுக்கும்பொழுது அங்கே யாராவது ஒருவர் சென்றால் நிச்சயமாக அவர் வாந்தி எடுத்துவிடுகின்ற அளவிற்கு வயிற்றைப் பிடுங்கியெடுக்கும். காலை யிலிருந்து மாலை ஐந்து மணி வரையில் மிகவும் திறமையோடு அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இ. எஸ். ஐ. கிடையாது, பி. எஃப். கிடையாது. அவர்களை நிரந்தரமாக்குவது கிடையாது. ஏழாண்டுகள் ஒருவர் வேலை செய்திருந்தாலும் அவர் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார். (மணியடிக்கப்பெற்றது) மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் டானரித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய பாதகத்திற்கு உள்ளாகின்றார்கள். அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டுமென்பதால்தான் நான் இன்னும் சிறிது நேரம் அனுமதி கோருகிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு விடிவு காலம் ஏற்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களை ரெகுலரைஸ் செய்யாத முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏழாண்டுக் காலம் வேலை செய்தவர்கள்கூட பர்மனென்ட் ஆக்கப்படவில்லை! வேலைக்குத் தகுந்த கூலி தருவது கிடையாது.

[பிற்பகல் 12-40]

உள்ளே ஒரு சங்கத்தை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்தச் சங்கத்திற்கு அவர்களே சந்தா பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் மே தினம் வேறு கொண்டாடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அந்தச் சங்கத்திற்குள்ளாகவே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில், அவர்களுக்குத் தனியாக வீடுகட்டித் தரவேண்டும். டானரி தொழிலாளர்களுக்குத் தனியாக வீடு கட்டித் தரவேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1980 ஜூலை 15]

*திரு. எஸ். ஜகதீந்தரன்: இம் மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டின் தொழிலாளர் நல நிதி ஒதுக்கக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்த மைக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொடுத்துச் சிவந்த கரங்களை உடைய குணசீலர் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில், தொழிலாளர்களுக்கு எக்குறையும் இல்லாமல் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் செம்மையாக்குவதற்கும் சிறப்பாக்குவதற்கும் திட்டங்களை வகுத்து, அவர்கள் வாழ்வில் வளம்பெற ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைனைக் காண்போம் என்று சொன்ன பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நெறிப்படி தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதைத் தம் இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ள புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல திட்டங்களுடையெல்லாம் இங்கே அறிக்கை வழிவமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த கல் உடைக்கும் தொழிலாளிக்கும், சமை தூக்கும் தொழிலாளிக்கும் சரத்கமான நல்ல திட்டங்களைத் தந்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பணிக் காலத்திலே மரணம் அடைந்த தொழிலாளர்களின் நிராதரவான குடும்பங்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவும் வகையிலே அவர்களின் வாரிசுகளுக்கு உடனடியாக வேலை வழங்குவதுடன் நிறைவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அவர்களது வாரிசுகளுக்கு, தகுதிக்கு ஏற்ப வேலைகளை அளிப்பதற்காக இந்த அரசை எவரும் பாராட்டாமல் இருக்கவே முடியாது. அந்த வகையிலே, அரசு நிறுவனங்களிலே மின் வாரியம், போக்குவரத்துத் துறை ஆகியவற்றிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வாரித் தந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக்குவதற்காகப் புரட்சித் தலைவர் பல திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்வோமேயானால், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி, தொழிற்சாலைகளிலே பணியாற்றும் டணியாளர்களுக்கு மாலை நேர வகுப்புகள், தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், தமிழ் நாடு தொழிலாளர் நல வாரியத்தை அமைத்து தொழிலாளர் நல நிலையங்கள், விடுமுறை ஓய்வு இல்லம், குறைந்த வாடகையில், படிப்பதற்குச் செய்தித்தாள்கள் குழந்தைகள் காப்பு நிலையங்கள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் தங்குவதற்கு ஏறத்தாழ ரூ. 7.33 இலட்சத்திலே ஒரு வீடு; பார்வைக் கோளாறுள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கண்ணாடி போன்ற பற்பல திட்டங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே அறிக்கையின் மூலமாக அளித்திருக்கிறார்கள். 1967-ல் இம் மாமன்றத்திலே நிதியமைச்சராக இருந்தவரும் டெல்லியிலே நிதி அமைச்சராக இருந்தவரும் சொல்லியிருக்கிறார், தொழில்களிலே வளமும் வாழ்வும் பெருகவில்லை, தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படவில்லையென்று. அவருக்கு ஒரு கணக்கைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1967-க்குப் பிறகு, சொல்லோமேயானால், 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு, தொழிற்சாலைகள்

[திரு. எஸ். ஜகதீந்திரன்]

[1980 ஜூலை 15]

அமைப்பதற்கே இங்கே விடுமுறை விட்டு விட்டிருந்தார்கள். அந்த வகையிலே, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, தமிழகத்திலே, அமைக்கப்பட்ட திட்டங்கள் 1958-க்கு முன்பாக அமைக்கப்பட்ட திட்டங்கள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு மற்ற மாநிலங்களிலே இப்பொழுது திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று சொன்னால், அந்தத் திட்டங்கள் 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கொடுத்த திட்டங்களைக் காலங்கடந்து அவர்கள் நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று பொருள்படுமே தவிர, தமிழகம் என்றென்றும் எதிலேயும் முன்னணியிலேதான் நிற்குகொண்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தின் பொற்காலம் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சிதான் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்கொப்ப, இங்கே கொடுப்பார் இல்லை; காரணம், இங்கே வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை என்று. கம்பர் சொல்வது போல இங்கே தொழிலாளர் பிரச்சனைகளைச் சொல்லும்பொழுது, தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்கிற வகையிலே, போராட்டத்தை எந்தெந்த வகையிலே தவிர்க்க முடியும், எந்தெந்த வகையிலே எல்லாம் போராட்டங்களைத் தவிர்த்து, அவர்களுடைய வாழ்வை, வளத்தை உயர்த்துவது என்பதையே தன்னுடைய இலட்சியமாகக் கொண்டு, பல திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்கிறபொழுது, இங்கே பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம், தமிழகத்திலே மட்டுமே வேலை நிறுத்தங்கள் கடுமையாக நடைபெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு கணக்கைச் சொல்வதானால், அகில இந்திய அளவிலே கூட, அனைத்து மாநிலங்களிலே நடைபெறுகிற போராட்டங்களிலே, தமிழகத்தை ஒப்பிடுகிறபொழுது, தமிழகம் எப்பொழுதுமே பின் தங்கியிருக்கிறது போராட்டங்கள் என்ற வகையிலே. போராட்டம் எங்கு நடைபெற்றாலும், தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமான நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் துறையிலென்றாலும் சரி. இங்கே ஒரு கணக்கை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெய்வேலி தொழிற்சாலையிலே நடைபெற்ற போராட்டத்திற்குக் காரணம் யார்? தமிழக அரசா? அந்த நிறுவனத்தை நடத்துவது மத்திய அரசு. ஆனாலும், அங்கே தொழிலாளி பாதிக்கப்படுகிறான் என்கிறபொழுது, சிவந்த கரங்களையுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரதிநிதிகளை அனுப்பி அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்துவதற்கு, அந்தப் போராட்டத்தைச் சமன் செய்வதற்காக, அங்கே எங்களது இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களையெல்லாம் அனுப்பி, அந்தப் போராட்டத்தை நிறுக்கி வைத்தார்கள்.

1980 ஜூலை 15] [திரு.எஸ். ஜகத்ரட்சகன்]

தொழிற்சங்கம் என்று சொல்லுகிறபோது கூட, ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்ற புரட்சித் திட்டத்தை வகுத்தார்கள். நாங்கள் தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் சைக்கிள் செயினைப் பயன்படுத்த மாட்டோம். ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா வழியிலே எங்கள் திட்டங்களை எந்தத் தொழிற்சாலையிலும் அந்தத் தொழிற்சாலையில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் விரும்பினாலொழிய, எங்கள் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எவரையும் கட்டாயப்படுத்தி அல்லது அரசு இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தித் தொழிற்சங்கத் தலைவராக வந்தது கிடையாது. சிறு தொழிற்சாலைகளில் 5 பேர்கள், 10 பேர்கள், 50 பேர்கள் வேலை செய்கின்ற பகுதிகளிலும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, அந்தத் தொழிலர்கள் வளருவதற்காகத் திட்டம் தீட்டி அவர்கள் நிரந்தரப்படுத்தப்படுவார்கள்.

இங்கே நண்பர்கள் பேசும்போது, வேலைமுடிந்த பிறகு அவர்கள் பணியிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி சிறு பணியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம்.

அடுத்து நக்சல்பாரிகளைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். நான் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நக்சல்பாரிகளின் மாபெரும் தலைவர் என்று சொல்லுகிறவர் அந்த ஆட்சியிலே அடைக்கப்பட்டு, அவருடைய தந்தை இறந்தபோது கூட, தந்தையின் பிணத்தைப் பார்த்து, வாயார மனதார அழக்கூட வாய்ப்பு தராமல் வெளியே விடாமல் இருந்தவர்கள், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் நாங்கள் அவரைச் சுதந்திரமாகத் திரிவதற்கு அனுமதித்து வெளியே விட்டோம். அப்படிச் சொல்லுகிறபோது நான் நக்சல்பாரிக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறேன் என்று யாரும் கருதிக்கொள்ளவேண்டாம். நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் தனி மனிதக் கொலை, கொள்ளை எதுவாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு இயக்கம் என்கிற பேரிலே, ஒரு தனி மனிதன் பேரிலே நடைபெற்றாலும் இந்த அரசு கண்டிப்பாகக் கண்டிக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். தமிழகம் சீர்குலைந்து விட்டது, தொழிலாளர் பிரச்சினை சீர்குலைந்துவிட்டது. என்று. இங்கே அமைதி நிலவவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு குறிப்பை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தங்கள் அனுமதியோடு வேறு மாநிலத்தைப் பற்றி சொல்லலாம் என்று எண்ணுகிறேன்—பரிதாபாத் என்ற ஊரிலே நம் சென்னை அம்பத் தூரிலே இருப்பதைப் போன்று ஒரு தெரழிற் பேட்டை இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற் பேட்டை இருக்கிற அந்தப் பகுதியிலே 18 பேர்களை, தொழிலாளர்களைக் கத்தியால் குத்தியிருக்கிறார்கள். 20, 30 பேர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே சட்டம் குலைந்திருக்கிறதா? அமைதிப்

[திரு. எஸ். ஜகதீரட்சகன்]

[1980 ஜூலை 15]

பூங்காவாக ஆட்சி நடைபெறுகின்ற இந்தத் தமிழகம்—இங்கே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலா இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் நண்பர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லி இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய வேண்டு கோளாக விவசாயத் தோழர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு தமிழக அரசு 1972-ஆம் ஆண்டு கடைசியில் திரு. க. திரவியம் ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் தலைமையில், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. பாலசுப்பிரமணியம் மற்றும் சிலர் அடங்கிய குழுவை அமைத்து அதன் பரிந்துரையின் பேரிலே, கீழ்தஞ்சை நீங்கலாகத் தமிழகம் முழுவதும் விவசாயத் தோழர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்குக் குறைந்தபட்சம் ஊதியமாக ஆண்களுக்கு 7 ரூபாயும், பெண்களுக்கு 5 ரூபாயும் பரிந்துரை செய்து அவர்களின் நலனைப் பாதுகாத்த அரசினைப் பாராட்டுவது நமது கடமை.

அரசு கடன் வசதி செய்யும்போது 3 வேறுவிதமான கட்டடங்களில் கட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி. அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மானியம் ஆயிரம் ரூபாய் என்பது வரவேற்கத்தக்கதென்றாலும் அந்தத் தொகையை முன்கூட்டியே கழித்துக் கொண்டு கொடுப்பது தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்றும், டாக்சியிலே டிரைவராகப் பணியாற்றுகின்றவர்கள், அவர்கள் இறந்தபிறகு அவர்கள் குடும்ப நலனுக்காக இந்த அரசு உதவி புரியவேண்டும் என்பதையும் என் வேண்டுகோளாக முன்வைக்க விரும்புகிறேன். ஆலைப் பகுதிகளில் வேலைச் செய்கிறவர்களுக்குச் சீருடை வழங்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்வதோடு தமிழகத்திலே ஓர் அமைதிப் பூங்காவை ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தி அவர்கள் மே தின விழா என்று சொல்லுகிறபோது முதல் தேதி மட்டுமே தொழிலாளர்களை நினைப்பது என்ற நிலையில்லாமல் 365 நாட்களும் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைக்கு நலம் செய்யத் தகுதியுள்ள ஒப்பற்ற தலைவர் அவர்களைக் கொண்டு நடைபெறும் இந்த அமைதிப்பூங்கா அரசின் போக்கைப் போற்றி விட்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது, பரிதாபத்தில் 17 பேர் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள், 24 பேர் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு இறந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது எப்போது நடந்தது, எந்த ஆட்சியில் நடந்தது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்வார்களா?

1980 ஜூலை 15]

திரு. எஸ். ஜகதீரட்சகன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த நிகழ்ச்சி கடந்த 10 நாட்களுக்கு முன்பு டெல்லியில் நடந்ததாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். தொடர்ந்து அந்த அடக்குமுறைகள் இன்றும் நடந்துகொண்டு இருப்பதாகப் பத்திரிகை வாய்லாகப் படித்தேன்.

திரு. நா. சந்திராஜ்: இது முக்கியமான பிரச்சினை. இந்த அடக்குமுறை தொழிற்சங்கத்தில் நடந்ததா, வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நடந்ததா? ஏனெனில், சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சனை வேறு. தொழிலாளிக்கு விரோதமாக அந்த அரசாங்கம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பது வேறு. இங்கே பேசிய உறுப்பினர் மத்திய அரசாங்கம் இப்படி ஏதோ தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்படுகிறது என்கிற வகையில் சொன்னார்கள். ஆகவே, அதை அவர்கள் தெளிவுபடுத்துவார்களா?

திரு. எஸ். ஜகதீரட்சகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பி இருக்கிறார்கள். நான் சொன்னது டெல்லியில் நடைபெற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட ஒரு தகராறில் இதுவரையில் 17 பேர் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள், பலர் துன்பாக்கியால் சுடப்பட்டு இருக்கிறார்கள்? அங்கே நடைபெறுகிற அரசு எந்த அரசு என்பது என் வினா?

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற மானியக்கோரிக்கை மீது நடக்கின்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் தினம் தினம் காலையல் எழுந்து வெளியில் வந்தால் நம் கண் முன் வருவது மளிகைக் கடைகளில் பொட்டலம் கட்டும் பையன் 14-15 வயது பையன். அதைப்போல் கார் ரிப்போர் செய்யும் இடத்திற்குச் சென்றாலும், அங்கே சிறிய பையன்கள் 10 வயதுப் பையன்கள் வேலை செய்வதைப் பார்க்கிறோம். சட்டத்தின் மூலமாக குழந்தைகள் வேலை செய்யக்கூடாது என்று நிலைமைகள் இருந்தாலும், இப்படி அதிகமான அளவிற்கு இளைஞர்கள் தொழிலாளி வர்க்கமாக மாறியிருப்பதால், அவர்களுக்கு நல்வழி செய்வதற்கும், அவர்கள் வாழ்வுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய சாழ்மையான விண்ணப்பம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

[1980 ஜூலை 15]

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய வரவு-செலவு திட்டத்தின் கீழும், ஆளுநர் உரையின் மீதும் 'அன்-ஆர்கனைசடு செக்டார்' தொழிலாளர்களுக்கு ஏதோ செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கட்டிடம் கட்டும் தொழிலாளி, கைவண்டி இழுப்போர், சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுவோர் இவர்களுக்கு எல்லாம் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசியல் சட்டத்தின் 134 பிரிவின் அடிப்படை, வொர்க் கர்ன் பார்ட்டிசிபேஷன் இன் மேனேஜ்மென்ட்—அதாவது தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகும். இது ஒரு அடிப்படை அவசியமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநில அரசும் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. என்றாலும், எந்தத் துறையில் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் எந்த அளவிற்குப் பங்கு கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாபெரும் ஆலைகளில் இல்லாவிட்டாலும், அரசு நிறுவனமான பி. டி. சி. மற்றும் தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனம் என்று இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களில் எல்லாம் தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்வதற்கு எந்த அளவிற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு, குறிப்பாக, அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். ஊருக்குட்பக்கத்தில் இல்லாமல், கிராமப்புறங்களில் இருந்து தள்ளி இருப்பதால், பஸ் இடங்களில் அவர்கள் சென்று வசிக்க முடியவில்லை. அந்த மாதிரி இடங்களை நான் காட்ட முடியும். ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறபோது கிராமப்புற எல்லைக்குள்ளேயே கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் அவர்கள் சமுதாயத்தில் பாகுபாடு இல்லாமல் வாழமுடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளை ஒரு கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் அந்த இடத்தில் குடிசைகளில் வாழ்பவர்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பெரிய பெரிய படித்தவர்கள்—ஸ்கூட்டர்—போன்ற

1980 ஜூலை 15]

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

வைத்து இருப்பவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். 12 ரூபாய் வாடகைக்கு அதை எடுத்துக் கொண்டு, 60-70 ரூபாய்க்கு அவர்கள், படித்தவர்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டு விடும் நிலைமை இருக்கிறது. இது குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் அவருக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அதிகமான பேர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 6,35,40,000 ரூபாய்க்கு மானியக்கோரிக்கையை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை செலவழிப்பதற்கேற்ப மாநிலத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக இருக்கிறார்களா என்பதை அன்புகூர்ந்து அமைச்சரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று முதற்கண் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“காண்பதெல்லாம் தொழிலாளி செய்தான்
அவன் காணத் தகுந்ததும் வறுமையோ
பூணத் தகுந்ததும் பொறுமையோ”

என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாவேந்தர் அவர்கள் வேதனையோடு கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைத் தவிர, இன்றைக்குத் தொழிலாளி வேறு எதையும் காணவில்லை.

முன்றாண்டுக் காலமாக எந்தப் பிரச்சனையும் தீர்க்கப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் துயர் தீர்க்கப்படவில்லை; அவர்களுடைய கண்ணீர் துடைக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. தொழிலாளர்கள் எந்த உரிமையையும் கேட்கலாம். அந்த உரிமைகளைக் கேட்பதற்கு ஸ்டிரைக் என்பதும் அஜிட்டேஷன் என்பதும் ‘ட்ரேடு யூனியனுக்கு’ இருக்கிற உரிமை. அந்த உரிமையை ஒடுக்குவதையும் அடக்குவதையும் இந்த அரசு ஒரு கொள்கையாக வைத்திருக்கிறது. இதை அடிப்படையாக வைத்துதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த அரசு வந்தாலும் அந்த அரசுக்குப் பொருந்தும் வகையில் ‘உழவனின் உள்ளத்தில் புயல் இருக்குமானால் வயலிலே வளம் காண முடியாது’ என்ற தத்துவத்தைச் சொல்லிச் சென்றார்கள். அவர்களுடைய உருவத்தைக் கொடியிலே போட்டிருக்கிறீர்கள் ஆனால் அவருடைய தத்துவத்தைக் காற்றிலே பறக்கவிட்டு விட்டீர்கள். அதனால் இன்று தொழிலாளர்களைக் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக வைத்திருக்கிறீர்கள்.

[திரு. என். வி. என். சோமு] [1980 ஜூலை 15]

எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே பொங்கி வழிகிறது பொற்காலம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி எப்படி இருந்தது என்பதைப் படம் பிடித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் பொதுவுடைமைத் தலைவர் ஒருவர் பேசியதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். “எங்களிடம் இறுமாப்பு கிடையாது. எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்று நாங்கள் பேச மாட்டோம். இறங்கினால் பின் வாங்க மாட்டோம். இன்று ஒன்றைப் பேசிவிட்டு நாளை அப்படிப் பேச வில்லை என்று சொல்லமாட்டோம்: சொன்னதைச் செய்வோம். செய்வதைத் தான் சொல்வோம். அச்சுறுத்துவதற்காகச் சொல்லுகின்ற பழக்கம் எங்களுக்கு கிடையாது” என்று சொல்லிவிட்டு மேலும் சொல்கிறார். “வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து சிறையில் எலும்பு உடைக்கப்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்று எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியிலே தெருவிலே போகின்றவர்களையும் அடிக்கும் அனுபவத்தைப் பார்த்தது கிடையாது. எம். ஜி. ஆர். யாரோடு பேசுகிறோம் என்பதைத் தயவு செய்து புரிந்துகொண்டு பேசவேண்டும். இன்று கோட்டையிலே இருக்கலாம். போலீஸ் பாதுகாப்பு என்று இருக்கலாம். சில அதிகாரிகள் அறியாத்தனத்தின் காரணமாகவோ அல்லது உங்களின் தயவுக்கு வேண்டியோ காலைத் தொட்டு கும்பிட்டுக்கொண்டு உத்தரவுகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கலாம். இந்தப் போராட்டத்தில் நாங்கள் ஈடுபட்டு இருப்பது எம். ஜி. ஆர். காதுகளில் கேட்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அல்ல. 4 கோடி மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதன் மூலம் எம். ஜி. ஆரை குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்துகிறோம். இரண்டு ஆண்டுக்காலம் எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் கொடுமைகளை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். டெல்லியிலே நடக்காத அட்டுழியங்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் நடக்கின்றன.

“தமிழ்நாட்டில் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு இங்கே ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் தாங்கள் சுதந்திரமாக இயங்க முடியவில்லை” என்று சென்ற ஜூலை மாதம் அந்தப் பொதுவுடைமைத் தலைவர்குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினார். எனக்கு முன்னாலே சில உறுப்பினர்கள் பேசினார்களே, பொங்கி வழிகிறது பொற்காலம் என்று, அவர்களுக்கு அந்தப் பொதுவுடைமைத் தலைவரின் பேச்சையே பதிலாகத் தருகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு எதை எடுத்தாலும் அந்த அப்பாவி பாட்டாளி மக்கள் மீண்டும் இவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்டார்களே என்று வேதனைப்படுகிறார்களே தவிர, கண்ணீர் விடுகிறார்களே தவிர வேறு எதையும் சொல்லவில்லை. இந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் செய்தது என்ன? கோடிக்கணக்கான

1980 ஜூலை 15] [திரு. என். வி. என். சோமு]

ரூபாய் சம்பந்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் 3 ஆண்டுக் காலத்தில் ஏதாவது ஒரு நன்மை செய்திருக்கிறீர்களா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்தபோது அரசு பேருந்து பணியாளர்களுக்கு கலெக்ஷன் போனஸ் என்ற ஒரு திட்டத்தை அமுல்படுத்தி அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்தோம் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

அடுத்து இன்றைக்கு போனஸ் பிரச்சினை பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற குறைந்த பட்ச போனஸை, 4 சதவீதமாக இருந்ததை 8.33 சதவீதமாக ஆக்கவேண்டும் என்று இந்தியாவிலேயே முதல் குரல் கொடுத்தது எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தான், என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போது தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தவர் என்னுடைய தந்தையார் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று கூட தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கப் பேரவை கூடியது. அதிலே 10 சதவீதம் மினிமம் போனஸ் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கின்றோம். அதே நேரத்தில் 20 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு அனுமதித்தால் அதைத் தடுக்கின்ற அளவிலே மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டு வந்தால் கூட அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். தீர்மானத்தையும் நேற்றைக்குத் தொழிற் சங்கப் பேரவை கூடிய போது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறைந்தபட்சம் 8 சதவீதம் என்று இருக்கக்கூடிய போனஸை 10 சதவீதமாக மாற்றி அதன் பிறகு லாபம் அதிகம் வந்தால் 20 சதவீதம் போனஸ் என்ற அளவிலே கொடுக்கப்படுமானால் அதிலே எந்தவிதமான உச்சவரம்பும் வைக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி மத்திய அரசு உச்சவரம்பு வைத்தால் மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு இவர்கள் முன்வர வேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் தான் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். இது குறித்து ஈரோட்டு சேஷசாயி ஆலைப் போராட்டத்தை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அங்கே 12 (3) ஒப்பந்தம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடைபெற்றது. பிறகு அந்தப் போராட்டம் வாபஸானது. அதன்பிறகு 18 (1)—ன்படி 26-12-1979 அன்று கையெழுத்து இட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்போது திராவிட

முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கம் கையெழுத்திடவில்லை. ஆகவே அதைச் சார்ந்த 8 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் காலம் தாழ்த்தி சமீபத்திலேதான் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். இங்கே ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்ட் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அதிலே மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும்போது அவ்வாறு அவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட காரணத்திற்காக அவர்களைப் பழிவாங்குகின்ற வகையில் அவர்கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படக்கூடாது என்று லேபர் அட்வைசரி போர்டிலே முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஆலை நிர்வாகத்தினர் கிட்டத்தட்ட 159 தொழிலாளர்களை, அந்த ஹை லெவல் கமிட்டி முடிவினையும் மீறி, பழிவாங்குகின்ற வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்களுடைய புரொபேஷன் பீரியட் காலத்தை மேலும் நீட்டித்து அதோடு திருப்தி அடையாமல் 13 பேர்களை பழிவாங்கக்கூடிய வகையிலே நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். 18 (1) செட்டில்மென்ட்டில் சிலர் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற கட்சிக்காரர்களை, கிட்டத்தட்ட 159 பேர்களைப் பழிவாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கதி என்ன? ஆகவே இதை நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களிடத்திலே சொல்லாமல் வேறு யாரிடத்திலே சொல்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என். ஜி. ஓ. சங்கம் இருக்கின்றது. அங்கே ஒரே ஒரு சங்கம்தான் இருந்தது. ஆனால் அங்கே ஒரு போட்டி தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கினார்கள். ஒழுங்காக ஒரு சங்கம் இருக்கின்றபோதே போட்டிச் சங்கங்களை இப்படி ஏற்படுத்துகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற நிலை எவ்வாறு ஏற்படும் என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். தஞ்சாவூரிலே அண்ணா சர்க்கரை ஆலையிலே ஒரு போட்டி சங்கத்தை உருவாக்கி மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் கூட சென்று அதிலே பேசிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற நிலை காற்றிலே பறக்கவிடப்பட்டிருக்கின்றது என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு இன்னொரு சம்பவம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிண்டியிலே அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் இருக்கின்றது. அதனுடைய பதிவு எண் 1015-ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களின் சங்கம் அங்கே இருக்கின்றது. அந்தச் சங்கத்தின் தலைவராக திரு. இரா. கணேசன், பி. இ. ஹானர்ஸ், எம். எஸ். சி. என்ற ஒருவர் அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவராக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்.

J1980 ஜூலை 15 [திரு. என். வி. என். சோமு]

200 பேர்கள் அந்தச் சங்கத்திலே உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். திடீரென்று 16—6—1980 அன்று, நீங்கள் தேதியைத் தயவுசெய்து கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், சென்ற ஜூன் மாதம் 16 ஆம் தேதி அன்றைக்குத் திடீரென்று அந்தச் சங்கத்திலே ஒரு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடி ஏற்றிவைக்கப்பெற்றது. உடனே அந்தச் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கக்கூடிய திரு. இரா. கணேசன் என்பவர் ‘இங்கே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடி ஏற்றி வைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. நாமெல்லாம் கட்சிசார்பற்ற முறையிலே இந்தத் தொழிற்சங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்படி கட்சிக் கொடி ஏற்றி வைக்கப் பெற்றால் அரசியல் சார்புடையதாக சங்கம் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அந்த மாதிரி சங்கத்திற்கு நான் தலைவராக இருக்க விரும்பவில்லை’ என்று சொல்லி தன்னுடைய ராஜிநாமா கடிதத்தை சங்கச் செயலாளர் திரு. வி. ஆர். சௌந்திரராஜன் அவர்களிடம் கொடுத்தார்.

உடனே சங்க உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நாங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியை அகற்றி விடுகிறோம் என்று சொல்லி, திரு. இரா. கணேசன் அவர்களே தெரட்டித்து இந்தச் சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அவரையே மீண்டும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்து அந்தக் கொடியை அகற்றி விட்டார்கள்.

ஆனால் என்ன நடந்தது? ஏதோ ஒருகாரணம் காட்டி 23—6—1980 அன்று திரு. இரா. கணேசன் பி. இ. ஹானர்ஸ், எம். எஸ்.சி. அவர்களை சஸ்பெண்ட் செய்தார்கள். சஸ்பெண்ட் செய்த பிறகு அவருக்குக்கொடுக்க வேண்டிய பாதி சம்பளத்தைக் கூட கொடுக்காமல் 25 சதவீத கால்வாசி சம்பளத்தை பி. இ. ஹானர்ஸ் எம். எஸ். சி. படித்த ஆசிரியர் ஒருவருக்கு அங்கே கொடுக்கிறார்கள்.

அவர் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்ட பிறகு 30 பேர்கள் கொண்ட வேறு ஒரு போட்டிச் சங்கத்தை உருவாக்கி நாளைய தினம் நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் அதை ஜாம் ஜாமென்று திறந்து வைக்கப் போகிறார். அதற்கான அழைப்பு இங்கே வந்திருக்கிறது. என்றால், ‘‘ஒரு தொழில், ஒரு சங்கம்’’ என்ற அண்ணாவின் லட்சியத்தைத் தூக்கி காற்றிலே பறக்க விட்டது யார் என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். இதை இந்த அரசாங்கம் அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தால் நாட்டிலே எப்படி தொழில் அமைதி நிலவும், நாட்டிலே எப்படி ஐனநாயகம் வளரும், நாட்டிலே எப்படி தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக இருக்க முடியும், டிரேட் யூனியனின் ரைட்ஸை எப்படி அவர்கள் எக்சர்சைஸ் பண்ண முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வி. சோமு] [1980 ஜூலை 15]

அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் பிரச்னை எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும், இந்த அரசாங்கம் விரைவாகத் தீர்த்து வைத்தது என்பது வரலாற்றிலேயே, மிக விரைவாக முடிவு எடுத்தது என்பது எந்தக் கட்டத்திலேயோ, இந்த மூன்றாண்டுக் காலத்திலே கிடையாது. உங்களுக்குத் தெரியும், எதையும் அதிகமாக நான் கவனப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

சிம்சன் பிரச்னையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எவ்வளவு நாள் நீட்டித்தது. 3 மாதங்களுக்கு மேலாக இங்கே போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. பிறகு ஆயிரம் ரூபாயோ, 1500 ரூபாயோ கிடைத்ததாகச் சொன்னார்கள். நோ வொர்க் நோ பே என்ற முறையிலே வேலை நிறுத்தம் செய்த காலத்திலே சம்பளம் வரவில்லை என்று சொன்னால், பின்னால் 1500 ரூபாய் பெற்றால் என்ன; பெறாவிட்டால் தான் என்ன? வந்தது போய் விட்டது என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே தான் அங்கேயும் இருந்தது.

இன்று காலையில் கூட நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பம்மல் நல்லதம்பி அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை கோரினார். குரோம் லெதர் கம்பெனியில் 25 மாதங்களாக போராட்டம் நடைபெறுகிறது. ஏறத்தாழ 2 ஆண்டு காலமாக அங்கே போராட்டம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியிலே பொற்காலம் பொங்கி பழிகிறது என்று சொன்னார்களே, அந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் தான் இந்த போராட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. 5 பேர்கள் செத்திருக்கிறார்கள். இனியும் பலபேர் சாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சம்பளம் இல்லை, கூலி இல்லை, எந்த வசதிகளும் இல்லை. கிட்டத்தட்ட 90 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள தோல் பொருட்கள் அங்கே ஏலம் விடப்பெற்றன.

அதைப் பற்றித்தான் விவாதிக்க வேண்டுமென்று பம்மல் நல்லதம்பி அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். எலும்பும் தோலுமான இந்தத் தொழிலாளர்கள் 8 முறைகள் இந்த கோட்டைக்கு ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதற்கு ஆள் இல்லை. தொழிலாளர்களின் கண்ணீரை துடைப்பதற்காக அவதாரம் எடுத்தவன் என்று பேசிக் கொள்ளும் நீங்கள், இதை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. பாடும்போது ரொம்ப சலபமாக பாடி விடுகிறார்கள். நான் ஒரு தொழிலாளி, நீ ஒரு தொழிலாளி என்று ஆனால் 8 முறைகளுக்கு மேலாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் இங்கே, கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, எலும்பும் தோலுமாக இங்கே வந்த பிறரும் வந்த தொழிலாளர்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்க நாதியில்லை. அவர்களில் 5 பேர்கள் செத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனை பேர் சாக இருக்கிறார்களோ, 90 லட்சம்

வாக்கெடுப்பு

[1980 ஜூலை 15]

[திரு. என். வி. சோமு]

பெறுமான தோல் பொருட்களை அங்கே பணிபுரிகிற தொழிலாளர்களே ஏலம் விடக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது என்றால், தொழிலாளி நிம்மதி அடைவது எங்கே? அவர்களுக்காக 6 கோடி ரூபாய் மானியம் ஒதுக்கப்பெறுவது எதற்காக? அதை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

அதேபோல மணவியிலே இரண்டு கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. இந்தியன் ஆர்கானிக் கம்பெனி, ஸ்ரீராம் ஃபைபர்ஸ் என்கிற இரண்டு கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 3 மாத காலமாக போராட்டம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் இந்தியன் ஆர்கானிக் கம்பெனிக்கு 4 கோடி ரூபாய் லாபமும், ஸ்ரீராம் ஃபைபர்ஸ் கம்பெனிக்கு 6 கோடி ரூபாய் லாபமும் ஈட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 1-10]

தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்து தருவதில்லை. இதனால் ஆயிரம் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாநில அரசுக்கு ரூ. 24 இலட்சம் வருமான இழப்பு ஏற்படுகிறது. மத்திய அரசுக்கு ரூ. 195 லட்சம் வருமான இழப்பு ஏற்படுகிறது. உற்பத்தி முடக்கம் நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 12½ லட்சம் ஏற்படுகிறது. இந்த அரசு கண்ணை மூடிக்கொண்டு அனந்தசயனத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்றால் இதற்கு யார் பொறுப்பு? உற்பத்தியைப் பெருக்குவோம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவோம் என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறோம். ஒரு நாளைக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் கேளாக்காதுகளைக் கொண்டிருப்பதால், இந்த அரசு கண்மூடிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், இந்த அரசு மந்தமாக இருக்கிற காரணத்தினால் நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 12½ லட்சம் அளவிற்கு உற்பத்தி முடக்கம் ஏற்படுகிறது என்றால் ஏன் அதில் தலையிடவில்லை? 93 நாட்கள் அங்கே வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதை அரசு ஏன் கவனிக்கவில்லை என்று இங்கே அன்போடு எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு அரசியல் அறிஞன் சரியாகச் சொன்னான். இந்த அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் சொன்னானோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அவன் சொன்னான், அந்த அறிஞன் சொன்னான்,

It is a sign for both Labour and Management to recognise each other as essential factors in the same enterprise and to settle their affairs among themselves without recourse to Government.

[திரு. என். வி சோபா]

[1980 ஜூலை 15]

உங்களுக்குள் ஏற்படுகிற பிரச்னைகளை முதலாளிகளும் தொழிலாளர்களும் நீங்களே ஒருவருக்கொருவர் புரிந்துகொண்டு நீங்களே தீர்த்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தினிடம் போகாதீர்கள். எந்தக் காரியமும் ஆகாது என்று அந்த அரசியல் அறிஞன் அ.இ.அ.தி.மு.க. வை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் சொன்னானோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அது உங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்னை, நவமணி தினசரிப் பத்திரிக்கை வந்து கொண்டிருந்தது. 1976-ல் அந்தப் பத்திரிகை மூடப்பட்டது. ஆனால் இன்றுவரை அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டிய எந்தப் பணமும், அது க்ராட்டிவிட்டியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்தப் பணமாக இருந்தாலும் சரி இன்று வரை அவர்கள் கைக்குப் போய் சேரவில்லை.

எல்லாப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் என்ஜினியரிங் கார்ப்பரேஷன்ஸ் இருக்கின்றன. பாடி பில்லிங் செய்யக்கூடிய வசதி அங்கே இருக்கிறது. பாடி பில்லிங் செய்யக்கூடிய அந்தத் தொழிலை அவர்களே வைத்துச் செய்யாமல் அங்கிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அந்த வேலைவாய்ப்பினைக் கொடுக்காமல், அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய சலுகைகளை அளிக்காமல், இவைகளை எல்லாம் டி.வி.எஸ்., எல்.ஜி.பி. போன்ற தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு அளிக்கக்கூடிய காரணத்தினால் அந்த என்ஜினியரிங் கார்ப்பரேஷன்ஸ் அந்த வேலையைச் செய்யாமல், அங்குள்ள தொழிலாளர்கள், அவர்களுக்கு வீணாக சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். தேவையற்று சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகிறார்கள். வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கும்போது ஏன் அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கக்கூடாது? நான் இதை திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிற நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும் விரைவில் தலையிட்டு அதைச் சரியாகத் தீர்க்கிறீர்களோ அல்லது தவறாகத் தீர்க்கிறீர்களோ அதை கிடப்பில் போடாமல் மூன்று மாதம், நான்கு மாதம் என்று காலம் தாழ்த்தாமல் நிர்வாகத்தினரையும் தொழிலாளர்களையும் உட்கார வைத்து பேசுகிறபோது ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் தொழிலாளர்கள் இழந்த சம்பளம் ஆயிரம் ரூபாய். ஆகவே எந்தவிதமான லாபமும் அவர்களுக்கு இல்லை. எனவே எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும் அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும்.

இங்கிருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுகிறேன். ஒரு மிக முக்கியமான பிரச்னையாக இதை நான் கருதுகிறேன். நானும் ஒரு பத்திரிக்கையாளன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன், அதில் சம்பந்தப்பட்ட முறையிலு

1980 ஜூலை 15] [திரு. என். வி. என். சோமு]

சொல்கிறேன். பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் அரசாங்கம் பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீடுகளை சொந்தமாக ஆக்கியிருக்கிறது. இங்கே கிருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் அமைச்சராகவும், தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சராகவும் இருப்பதால் இரண்டு பொறுப்புக்களையும் அவர்களே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதால் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள். அந்த மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய முறையில் அல்லது வேறு நிபந்தனைகளைப் போட்டாவது பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தால் — நம்முடைய தமிழக பத்திரிகையாளர்கள் ஏற்கனவே சில பத்திரிகைகள் அவர்களை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றும் அவர்கள் உரத்த குரலில் வாழ்த்துவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிரான்சு நாட்டு அறிஞன் வால்டேர் சொன்னார்.

‘Pen is mightier than sword’

வாளின் கூர்மையைவிட, பேனா முனை வலிமை வாய்ந்தது என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே, இந்த அளவோடு நான் கூறிக் கொண்டு, வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்தைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்திலே நம்முடைய கடன் வசதிகளுக்கு சரியான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு அதிருப்தி நீண்ட நாட்களாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம், இதற்கு முன்னாலே இருந்த வீட்டு வசதி அமைச்சராக இருந்தவர், அடிக்கடி பம்பாய் சென்று, திரு. பூரி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசி, அதற்கான கடன் தொகையைப் பெற்று, இங்கே இருப்பவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், வீட்டு வசதி வாரியத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், அதிலே விண்ணப்பம் போடுகின்றவர்களுக்கும் அதிகமான சங்கடம் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், வியாசர்பாடியில், சிவகாமி அம்மாள் காலனி என்று ஒன்றிருக்கிறது. அங்கே வீடுகள் அடிக்கடி தீப்பற்றிக் கொள்கின்றது. மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் அங்கே தீப்பற்றிக் கொள்ளாத, எரியாத வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டுமென்பு கேட்டுக்கொண்டும், வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. நான் ஏற்கனவே பட்டுஜட்டிலே பேசும்போதும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தில் இருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கு எந்தவிதமான வசதிகளையும் அவர்கள் செய்து தரவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வருவார்களானால், மாண்புமிகு பாலன் அவர்களுடைய தொகுதியும் என்னுடைய தொகுதியும் பக்கத்திலே பக்கத்திலே இருப்பதால், நாங்கள் இரண்டு

[திரு. என். வி. என். சோமு]

[1980 ஜூலை 15]

பேர்களும் அவர்களுக்கு சுற்றிக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறோம்; கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பகுதிகளுக்கு வந்தால், சாயங்காலம் செல்வது போலவும், இரவிலே இருட்டிலே போவது போலவும், புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் சொன்னதுபோல் 'இருட்டறையிலே உள்ளதா உலகம்' என்பதைப் போலவும், சாக்கடை வெள்ளத்திலே மிதந்து போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே எந்த வசதியும் செய்து தரப்படவில்லை. எல்லா வசதிகளையும் அங்கே செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி செய்துகொடுத்தால் எங்கே தங்கள் பெயர் போய்விடுமோ என்ற காரணத்தால் அப்படிச் செய்கிறார்களோ தெரியவில்லை. எனவே, அங்கே எல்லா வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோல் பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்னையிலே அவர்களுக்கும் வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதிலேயும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதேபோல் ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமித்து, அவர்களுடைய நிலைமையை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று நாம் எவ்வளவு தான் சொன்னாலும், இந்தக் காதிலே வாங்கி அந்தக் காதிலே விடுகின்ற நிலைமை இல்லாமல், இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னைகளை எல்லாம் இந்த அரசு தீர்த்து வைக்கவேண்டும். பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் முன்பு தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தவர்கள்; எனவே, அவர்களையும், இப்போதுள்ள தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையும் இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்த விவாதத்தில் 17 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு, அரிய கருத்துக்களை வழங்கினார்கள். அநேகமாக பெரும்பான்மையானவர்கள் இந்த அரசை பாராட்டித்தான் பேசினார்கள். என் அருமைச் சகோதரர் மாண்புமிகு திரு. என்.வி.என். சோமு அவர்கள் பேசும்போது கூட, உள்ளத்திலே பாராட்ட வேண்டிய மனப்பான்மையை வைத்துக்கொண்டுதான், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, அவர்கள்கூட கடுமையான குற்றச்சாட்டு ஒன்றையும் இந்த அரசின் மீது சொல்லிவிடவில்லை என்பதை நான் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜலை 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

(பிற்பகல் 1.20)

விவாதம் மிகுந்த உயர்வான நிலையிலே நடந்தது என்பதைக் காண நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் கிராம கூட்டுறவு வீட்டு வசதி பற்றிச் சொல்லிப் பாராட்டினார்கள். நான் இங்கே அதைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. என்ன சாதித்து விட்டது என்று கேட்பவர்களுக்கு—

“One lakh houses” scheme for the rural poor.
என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராமப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு லட்சம் வீடுகள் ஐந்தாண்டுகளில் கட்டித் தருவது என்பது திட்டம். 1978-79-ல் கட்டப்பட்டவை 7,430; இதிலே 3,303 அரிசனங்களுக்கு. 1979-80-ல் கட்டப்பட்டவை 29,041; அதிலே 21,481 வீடுகள் அரிசனங்களுக்கு. இப்போது கட்டிக் கொண்டிருப்பது 16,767; அதில் 12,705 வீடுகள் அரிசன மக்களுக்கு. எவ்வளவு பெரிய சாதனை என்று பார்க்கவேண்டும். ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது திட்டம் - நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்வேன்; அதை நான்காண்டு காலத்திலேயே முடித்து விடலாம் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது. அதை மிக வெகுவாகப் பாராட்டிய அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப் பற்றிப் பேசியிருந்தால் நீங்களே பாராட்டியிருப்பீர்கள்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தில் இந்த அரசு செய்திருக்கக்கூடிய பெரிய சாதனையை நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

1975-76-ல் 1,654 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன; 1976-77-ல் 2,554; 1977-78-ல் 1,048; 1978-79-ல் 3,368; 1979-80-ல் 4,088. இப்போது கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பது ‘அன்பினிஷ்டு 4,571’ இனி கட்ட இருப்பது வருகிற ஆண்டில் 3,940.

இதிலே முக்கியமான கருத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே கட்டியபோது அதன் விலை 5,500 ரூபாய்; பிறகு 8,000 ரூபாயாக இருந்தது; தற்போது 12,500 ரூபாய் வருகிறது. 12,600 ரூபாய் ஆனாலும் கூட 1978-79-ல் 3,368; 1979-80 ல் 4,088 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறோம். இப்போது 4,571 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் 3,940 வீடுகள் கட்டப்படும் என்பதையும் கேட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியுறுவார்கள். அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வின் சாதனை சிறப்பாக இருக்கிறது என்று வெளியே சொல்ல முடியாதவர்கள் உள்ளூறு எண்ணுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1980 ஜூலை 15]

குடிசை மாற்று வாரியம், வீட்டு வசதி வாரியம், கிராம வீடு கட்டும் சொசைட்டி ஆகிய இந்த மூன்று அமைப்புகளின் மூலம் இதுவரை வீடு கட்டியிருப்பது 1979-80-ல் 53 கோடி ரூபாயில் நாற்பதாயிரம் வீடுகள்—An all time high record—அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. என்ன செய்தது என்று கேட்கிறவர்களுக்கு நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

வீட்டு வசதி பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லாத காரணத்தால் நானும் அதற்குமேல் செல்ல விரும்பவில்லை.

தொழிலாளர் நலன் பற்றி நிரம்பப் பேசினார்கள். நண்பர் சோமு அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ரொம்ப மதிக்கக் கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து நிரம்பப் பழகியவர்— சிம்சனைக் கொண்டு வந்து முதலிலே விட்டார்கள். சர்க்காரியா கமிஷன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற்சங்க இயக்கத்திலே (குறுக்கீடு) நான் முடித்து விடுகிறேன்—Let me finish. I will allow as much time as you require.

சர்க்காரியா கமிஷன் வரை சென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்க துரோகக் கொள்கை கண்டிக்கப்பட்டு புத்தகமாக வெளிவந்திருக்கிறது.

அந்த நேரத்தில் எவ்வளவு பேர் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள், எவ்வளவு பெரிய போராட்டம் அந்த சிம்ப்சனில் நடந்தது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். வி. என். சோமு எவ்வளவு கடுமையாகப் பேசினாலும் நான் எவ்வளவு பொறுமையாக உட்கார்ந்திருந்தேன். யாராவது இன்டர்ப்ட் பண்ணினார்களா?

THIRU. A. RAHMANKHAN: As I am a Member of this House, I have a right to ask for clarification.

திரு. என். வி. என். சோமு : தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சோமு விளக்கம் கொடுக்க எழுந்திருக்கிறார், அவர் கொடுக்கட்டும்.
திரு. ரகுமான்கான் அமர் வேண்டும்.

திரு. என். வி. என். சோமு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சிம்சன் பிரச்சினை ஆபத்தான பிரச்சினை நானே தொடங்கினேன் என்று. 1979 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சிம்சன் பிரச்சினையின் காரணத்தினால் 3 மாதம் அதை முடி வைத்துக் கொடுப்பதாகச் சொன்ன 125 ரூபாயைக் கூட நிர்வாகம் கொடுக்காமல், இவர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்தபோதுதான், அதாவது அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்

1980 ஜூலை 15] [திரு. என். வி. என். சோமு]

போதுதான் 3 மாதம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வறுமையில் போராடி Wheel & Rims மூடப்பட்டு 140 தொழிலாளர்கள் வெளியே தள்ளப்பட்டு அந்தப் பிரச்சினைகளை நான் எடுத்துக் காட்டினேன். அமைச்சர், அவராகவே சர்க்காரியா கமிஷன் பற்றி சொல்லி வம்புக்கு இழுத்தார்....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லி விடுகிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : நான் இன்னும் முடிக்கவில்லை. முடித்த பிறகு அமைச்சர் பேசட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வேண்டுமானால் கடைசியிலே சொல்லலாம், நான் பேசியதற்குப் பின்னாலே அவர்கள் பேசட்டும். டிரென்ட் இருக்காது. நான் பேசியதற்குப் பிறகு அவர்கள் பேசலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : I am on my legs. நான் நின்று கொண்டு இருக்கும்போது உறுப்பினர்கள் பேசுவது சபைக் குறிப்பிலே ஏறாது. திரு. என். வி. என். சோமு விவாதத்திலே கலந்து கொண்டவர்.

[பிற்பகல் 1.30]

அவர் கிளாரிஃபிகேஷன் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சொல்லட்டும். திரு. என். வி. என். சோமு அவர்கள்.

திரு. என். வி. என். சோமு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல, 1979 ஆம் ஆண்டு நடந்த சிம்சன் போராட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேனே தவிர, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சர்க்காரியா கமிஷனைப் பற்றிச் சொல்லி, அதனால்தான் கெட்ட பெயர் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சராக இருக்கக் கூடிய நாவலர் பேரிலேயே அவ்வளவு பெரிய மாலை-நெக்லஸ் ஊழலை இங்கே இப்பொழுது முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர்கள் அப்பொழுது பெட்டிஷனராக இருந்து குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அவரை அவை முன்னவராக, நிதியமைச்சராக வைத்துக் கொண்டு.... (கூச்சல்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டு ஒன்றைச் சொன்னார். தவிர, விளக்கங்கள் கேட்கவோ, பதில் சொல்லவோ ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோமு அவர்கள் என்னைப்பற்றிச் சொல்லியதன் காரணமாக நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. அதைப்பற்றி விரிவாகவே, வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற பொழுது இந்த அவையிலே

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 15]

எடுத்து வைக்க இருக்கிறேன். என் மீது மாண்புமிகு முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் புகார் கொடுத்தார்கள். அவர் புகார் கொடுப்பதற்கு முன்னாலேயே நான் வழக்கு மன்றத்திலே வழக்குத் தொடுத்தேன். அந்த வழக்கிலே நான் நிரபராதி என்று வெற்றிப் பெற்றேன். சர்க்காரியா கமிஷனிலே புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் கொடுத்த 54 புகார்களிலே சர்க்காரியா கமிஷன் விசாரிக்கக் கொடுத்த 28-லே இந்த வைர மாலை லஞ்சமாகக் கொடுக்கப்பட்ட புகார் இல்லவே இல்லை; அது சர்க்காரியானிலே வரவே இல்லை; எடுக்கவே இல்லை என்பதைச் சொல்கிறேன். அந்த விவகாரத்தைப்பற்றி முழுவதும் தெரிய வேண்டுமானால்....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாடநூல் நிறுவனம் பற்றி....
(கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். இடைமறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குறுக்கிடுவது நல்லது அல்ல. எந்த உறுப்பினரையும் உட்கார வைக்கின்ற உரிமை தங்களைச் சார்ந்ததே தவிர, உறுப்பினர்கள் யாரும் யாரையும் உட்கார வைக்க வேண்டியது இல்லை. அது இந்தப் பக்கமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் பக்கமாக இருந்தாலும் சரி, உட்கார வைக்கின்ற உரிமை தலைவராக இருக்கின்ற தங்களைத்தான் சார்ந்தது, பேச வைக்கின்ற உரிமையும் தங்களைத்தான் சார்ந்தது. விளக்கங்கள் கேட்கவும். பதில் சொல்லவும் அத்தனை பேருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவரவர்கள் தனியாகத் தலைவருடைய அனுமதியைப் பெற்று எடுத்துச் சொல்லலாம்.

சர்க்காரியா கமிஷன் என்பதாலே இந்த அளவோடு இப்பொழுது நிறுத்துகிறேன். மற்ற விவகாரங்கள், அவர் சொல்கிற சர்க்காரியா பற்றி உறுப்பினரவர்கள் சொல்லலாம். என்னைப்பற்றி இழுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றபொழுது முழுக் கதையையும் வேண்டுமானாலும் எடுத்துச் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்பொழுது அதைப்பற்றி இல்லை என்பதை மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, சிம்சன் பிரச்சனையில் தொழிற்சங்க ஊடுருவல், தசாத காரியங்கள் நடந்தன என்ற புகார் வந்து, அதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தசாத போக்கைப் பற்றி சர்க்காரியா கமிஷனில் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

1980 ஜூலை 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என்.வி.என். சோமு அவர்கள் இப்பொழுது 1979-இலே நடந்த வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி அவர்கள் முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. ஒப்பந்தம் நடந்தது; அந்த வேலை நிறுத்தத்தை எப்படி முடித்தோம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபையின் அனுமதியுடன் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : எப்படி முடித்தோம் என்று சொன்னால் உறுப்பினரவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்பொழுது எங்க ளிடத்திலே ஒரு சட்டம் இருந்தது. கவர்ன்மென்ட் கொடுக்கக் கூடிய டைரக்ஷன் - யராக இருந்தாலும் கேட்க வேண்டுமென்று இருந்தது. பின்னால் அது பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க பின் வாங்கப்பட்டது. அதைக் காண்பித்து, நீங்கள் இந்தக் குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் இதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று.

I will give you direction on behalf of the Government
மிரட்டி, 75 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் போட்டு, இதிலே ஒரு ஷரத்து எழுதப்பட்டது.

கோபதாபத்தையெல்லாம் விட்டு, யார், எந்தக்கட்சி என்பதையும் மறந்து விட்டு, ஆர அமர யோசித்து, யார் நன்றாக நடந்திருக்கிறார்கள் என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். இதிலே ஒரு ஒப்பந்தம், அரியர்ஸ் என்ன தர வேண்டுமென்பதைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நிர்ணயிப்பார் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். உடனே இரு சாராரையும் அழைத்துக் கேட்டேன். 50, 40 ரூபாய்க்குமேல் கொடுக்க முடியாது அரியர்ஸ் என்பது முதலாளிகளின் வாதம். நாங்கள் 1-7-1979 லிருந்து ரூ. 75 மாதம் வாங்கியிருக்கும் போது, அதற்கு முந்தைய காலமாகிய 1-7-1978-லிருந்து, 1979 ஆகிய ஓராண்டுக் காலத்திற்கும் ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் ரூ. 75 அரியர்ஸ் கொடுப்பதுதான் நியாயம் என்பது அவருடைய வாதம். ஊதிய உயர்வு ரூ. 75 என்றால், ஓராண்டு கால அரியர்ஸ் ரூ. 75 ஆக இருக்க வேண்டும்—இது திரு. குருமூர்த்தி அந்தச் சங்கத்தின் சார்பாக எடுத்து வைத்த வாதம். முதலாளிகள் வாதம் முடியாது, அதைத் தர முடியாது.

We will go into liquidation. Closure—

பண்ண வேண்டிய நிலை வந்து விடும் என்று சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சியோடு சொல்கிறேன், புரட்சித் தலைவர் சார்பாக நான் கொடுத்த தீர்ப்பு, ரூ. 75 தான்

அரியர்ஸ் தர வேண்டும். (பலத்த ஒலி) மூடுவேன் என்று சொன்னதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். அந்த மிரட்டல்களை எல்லாம் நான் பார்த்திருக்கிறேன், பல இடங்களிலே. ரூ. 75 தரவேண்டுமென்று தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதை எதிர்த்து, சிம்சன் கம்பெனியினர், இன்றையதினம் ஹைகோர்ட்டில் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகளுடைய போக்கை, நான் மிக வருத்தத்துடன் சொல்கிறேன், அந்தப் போக்கை இந்த அரசு இனிமேல் அனுமதிக்காது, தாங்கிக் கொண்டிருக்காது.

15 ஆம் தேதி நான் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறேன், 17 ஆம் தேதி அரசு கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 ஆம் தேதி உத்திரவு போயிருக்கிறது. உத்திரவு போகும்போது, கையெழுத்து போட்டவர் இன்றையதினம் அமைச்சராக இல்லை என்று சொல்லி, வழக்கைப் போட்டு விட்டால், அந்த ஒரு ஃபைலிலே தானா கையெழுத்து போட்டேன். 15 ஆம் தேதி எத்தனை ஃபைல்களில் கையெழுத்து போட்டிருப்பேன். அத்தனையும் டாழாய் போய் விட்டதா? அது இருக்கட்டும்.

நடுவர் என்று சொல்லி, ஒரு அமைச்சர் கொடுக்கும் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வேன் என்று சொல்கிறது ஒரு நிறுவனம். அதைத் தொழிற்சங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் குறைவாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசுக்கு வருகிறீர்கள். தொழிற்சங்கம் எங்களுக்கு ரூ. 75 உத்திய உயர்வு என்றால், அரியர்ஸ் ரூ. 75 தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறது. It is a natural corollary. ஆகவே, ரூ. 75 தான். அரியர்ஸ் ரூ. 900 ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்று கையெழுத்துப் போட்டவன்தான் இந்த இராகவானந்தம், புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியின் சார்பாக. அதை எதிர்த்து (குறுக்கீடு) I am not yielding அதை எதிர்த்து, இன்றையதினம் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) Speaker Sir, I am not yielding.

Thiru N. V. N. SOMU : Sir, my approach is different. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடைசியிலே, You have got a chance to say something வரிக்கு வரி விளக்கம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இதைத் தாங்க முடியவில்லையென்றால், அதற்குப் பிறகு எப்படி அரசியலிலே இருப்பது? (குறுக்கீடு) I am not yielding.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்பொழுது, சேஷசாயி பேப்பர் போர்ட்—அந்த ஆலை முதலாளியின்மீது காதலா என்று கேட்டார். நண்பரே இந்தப் புரட்சித்

1980 ஜூலை 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

தலைவருடைய அரசு, வாரி, வாரி வழங்கிய வள்ளளுடைய கட்சி ஆளுகிறதே தவிர, யாரிடத்திலும் வாங்கிய கட்சியைச் சேர்ந்தது அல்ல. அள்ளி, அள்ளிக் கொடுத்தார். அதுவும் எப்படி? Self employed. தானே வேலை செய்து, தானே உழைத்து, தானே பணம் ஈட்டி, தானே அள்ளி, அள்ளிக் கொடுத்தவர், அவர்தான் தமிழக முதல்வர் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். (பலத்த கர ஒலி). அந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற நாங்கள் (திரு. என். வி. என். சோமு நின்றார்) I am not going to yield unless and until I finish my speech. அப்பேர்ப்பட்டவர் நடத்துகின்ற அரசு எந்த முதலாளிகளுடைய தயவிலேயும் இல்லை—இந்த ஆட்சி இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சிம்சனில் அப்படி ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். அது இன்றையதினம் வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிறது. ஒருக்கால் மீண்டும் நாம் ஆட்சிக்கு வரமாட்டோம் என்று பலர் நினைத்து ஏமாந்ததைப் போல், அந்த முதலாளியும் ஏமாந்து விட்டார், அதுதான் வேடிக்கை. கேஸ் போடுகிறபொழுது நம்முடைய ஆட்சியில்லை. ஆட்சி வந்தவுடனே 'ரிங்' பண்ணினேன். அந்த முதலாளியினுடைய 'பெர்சனல் மானேஜரை'க் கேட்டேன். என்னங்க, கேலை இன்னும் நடத்தப் போகிறீர்களா, என்று. 'இல்லை சார், மிஸ்டர் குருமூர்த்தி, ஃபாரீன் போயிருக்கிறார். அவர் வந்தவுடனே, வித்ட்ரா பண்ணுகிறோம்' என்றார். ஆக, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி தொழிலாளர் பிரச்சனையை எப்படி அணுகுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இங்கே சொன்னார்கள்—என்.வ்.என். சோமு அவர்கள் சொல்லும்போது கூட இரண்டு மூன்று இடங்களிலே அதிக நாள் வேலை நிறுத்தங்கள் இருக்கக்கூடியதை ஒழுங்காக எடுத்துச் சொல்லி, நன்றாக வாதாடினார்கள். ஆனால், அதிலே என்ன சொன்னார்கள் என்றால், நாங்கள் தலையிடவே இல்லை என்றார். அங்கே தான் சொல்கிறேன், நானே அழைத்துப் பேசியிருக்கிறேன்; பலமுறை பேசி இருக்கிறேன். ஒப்பந்தம் வரவில்லை. வருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்திருக்கிறோம். ஆனாலும், மிகக் கடுமையாக இருக்கிறோம். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி இனி தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகையை வாங்கித் தருவதில் எவ்வளவு ஒரு கடுமையான போர்க்கை, எவ்வளவு ஒரு உறுதியான போக்கை, கையாளப் போகிறது என்பதை இனிதான் முதலாளிகள் பார்க்கப் போகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

'பாலு கார்மென்ட்ஸ்' —அந்தப் பெண்கள் வந்தார்கள். பார்த்த புரட்சித் தலைவர் கண்ணீர் விட்டார்கள். பாலு கார்மென்ட்ஸ் மட்டுமல்ல, அம்பத்தூரில், அப்படி எங்கெங்கே

[திரு. எஸ் இராகவானந்தம்]

[1980 ஜூலை 15]

இந்தத் தொழில் நடக்கிறதோ, ஆடை தைக்கும் தொழில்—அங்கே பெண்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்—அவர்களை யெல்லாம் வேலையை விட்டு நீக்கி விடுகிறார்கள்; ஆர்டர் இல்லையென்று சொல்லி, நீக்கிவிடுகிறார்கள். சங்கம் அமைத்தாலே வேலையை விட்டு நீக்கிவிடுகிறார்கள், நானே அழைத்துப் பேசினேன், இரண்டு மூன்று தடவை பேசினேன். நடத்தித்தான் ஆகவேண்டுமென்று சொன்னேன். இல்லை, எங்களுக்குள் தகராறு, ஆர்டர் இல்லை, அப்படி இல்லை, இப்படி இல்லை, என்று சொல்லி, தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். நாங்களும் சும்மா இருப்பதாக இல்லை, நான் சொல்லி வைக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1:40]

அதற்கென ஒரு சட்டமே அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் சொல்லி, அதை இந்த அரசு ஆலோசனை செய்து கொண்டு இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலை நடத்துவது பற்றி அரசே கோவாபரேடிவ் சொசைட்டியின் மூலம், கூட்டுறவுத் துறை மூலம் நடத்தும். அப்படித்தான் நாங்கள் இருக்கிறோமே தவிர யாருக்காகவும் பயந்து இந்த ஆட்சியை நடத்தவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு—நாங்கள், அதை எல்லாம் புள்ளிவிவரத்தை எல்லாம் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்—பல நிறுவனங்களில் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பல தொழிற்சாலைகளில் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை மீண்டும் ரிவைஸ் செய்து இருக்கிறோம். அதற்குப் புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் படிக்கவில்லை. அவகைளை எல்லாம் ஷெட்யூலிலே சேர்த்து இருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. கான்ட்ராக்ட் லேபர். Certain Contract Labour Regulation and Abolition Act ரெகுலேட் செய்வது என்று அரசு பார்த்தது. 2½ ஆண்டு காலம் ஆயிற்று. இனிமேல் இந்த அரசு அபாலிஷன் ஸ்டேஜுக்குப் போகவேண்டும் என்று தீவிரமாக ஆலோசித்துக் கொண்டு வருகிறது என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அட்டைவசரி போர்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் யார் யார் வரவேண்டும் என்று விரும்பினார்களோ அவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய ஆலோசனையும் பரிந்துரைகள் எல்லாம் இந்த அரசுக்குப் பயன்படும். Engineering Cement Paper and Textiles நிறுவனங்கள் பற்றி அந்த போர்டு அதை விசாரித்து இருக்கிறது. டெக்ஸ்டைலைப் பொறுத்த வரையில் அதனுடைய ரிப்போர்ட் கவர்ன்மெண்டுக்கு வந்திருக்கிறது. சப் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு அட்டைவசரி போர்டுக்குப் போய் அட்டைவசரி போர்டிலிருந்து கவர்ன்மெண்டுக்கு வரவேண்டும். பிறகு தான் கவர்ன்மென்ட் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

1980 ஜூலை 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

சேஷசாயி பேப்பர் போர்டைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதைப் பற்றி ஒரு தவறான கருத்து இருக்கிறது. அருமைச் சகோதரர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டார்கள். அரசு அதன் சிபாரிசுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது சரியல்ல. சப் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டிக்குப் போய் அட்வைசரி கமிட்டியில் இருந்து அரசுக்கு வரவேண்டும். அட்வைசரி கமிட்டியில் இருந்து அரசுக்கு இன்னும் வரவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் தவறான கருத்து பரப்பப்படக்கூடாது. அவருக்குப் பதிலாக வேறு ஒருவரைக் கேட்டிருக்கிறோம். மேலும் 4 பேர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இருந்ததை 6 பேர்களாக மாற்றி இன்னும் 2 பேர்களை—தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை—சேர்த்து நடத்துவதாக இருக்கிறோம்.

அடுத்து கில பேக்டீரியஸிலே ஆயிரம் பேர்கள் வேலை செய்தால் அதில் 500 பேர்கள் காஷுவல் லேபரர்கள். 250 பேர்கள் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் We are not going to tolerate this any further. அதைப்பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதற்கு நான் இனிமேல் தயாராக இல்லை. ஸ்டேஜ் பை ஸ்டேஜ் ஆகத் தான் ஒரு காரியத்தை செய்யவேண்டும். ஒரு காரியத்தை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு காலம் வரணும், நிதானமாக வரணும். சட்டத்தை திருத்துவதற்குக் கமிட்டி அமைத்தீர்களே என்ன செய்தது என்று கேட்டார்கள். 5, 6 சட்ட திருத்தத்தை கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய பரிந்துரைகளை வழங்கி இருக்கிறது. அது என்னென்ன என்பதை இங்கே எழுதிவைத்திருக்கிறேன். அவைகளை எல்லாம் கொண்டு வரப் போகிறோம். என்ன அநியாயம், ஒரு பாக்டீரியிலே சேஷுவல் லேபரர் என்று சொல்லுகிறார். எவ்வளவு வருஷம் 7 வருஷம். 7 வருஷம் கேஷுவல் லேபரர். அவன் கல்யாணம் பண்ணி, குழந்தையைப் பெற்று, அந்தக் குழந்தை கூட கின்டர் கார்டன் பள்ளியிலே படித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், அவர் கேஷுவல் லேபர். அதற்கு அடுத்து என்ன நடக்கிறது என்றால் அவனை வேலையை விட்டு நிறுத்திவிடுகிறார்கள். காரணம் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் நீ கேஷுவல் லேபர் You have no lien on any job போ, வீட்டுக்குப்போ என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது சொன்னார். 2 ஆண்டுகள் பணி புரிந்தால் அவரைப் பர்மனன்ட் பண்ண வேண்டும், என்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னேன். ஆனால், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தன்னுடைய பதவியை பர்மனன்ட் செய்து கொண்டுவிட்டார், அவர் தொழிலாளர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொன்னார். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். என்னுடைய மந்திரி பதவியை பர்மனன்ட் செய்தவர் புரட்சித் தலைவர்,

120 வரவு செலவுத் திட்டம் 1980-81 — வாக்கெடுப்பு
1980 ஜூலை 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்வேன், அந்தச் சட்டம் வருகிறது. இரண்டு ஆண்டுகள் வேலை செய்தால் பர்மனன்ட் செய்யவேண்டும் என்ற சட்டம் புரட்சித் தலைவர் கையெழுத்துண்டு அந்த பில் ரெடியாக இருக்கிறது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டுக்கு அனுப்புகிறோம், அதனுடைய கன்கரன்ஸ் வந்த உடனே இங்கே சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுதந்திரம் வந்த 32 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் கேஷுவல் லேபர், முறை அதிகமாக உள்ளது. ஆனால் இப்பொழுது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : After two years he must be made permanent.

சஸ்பென்ஷன் செய்து விடுவார்கள். காலணா தரமாட்டார்கள். No subsistence Allowance. எங்கள் ஸ்டான்டிங் ஆர்டரில் அந்தச் சட்டம் இல்லை. மாடல் ஸ்டான்டிங் ஆர்டரில் இருக்கிறது. அந்த மாடல் ஸ்டான்டிங் ஆர்டரில் இருப்பதை நாங்கள் இன்கார்பரேட் செய்வது இல்லை, பட்டினி, பசி, 3 வருஷம், 4 வருஷம். What can he do? இனிமேல் அது முடியாது. The Tamil Nadu Industrial Establishment Subsistence Allowance Act, 1980 is about to come. முதல் 90 நாள்—50 சதவிகிதம்—பாதி சம்பளம். அதற்கு மேலே போனால், 75 சதவிகிதம் சம்பளம். 180 நாள்—அதாவது 6 மாதம் போனால்—புல் பே-முழுச் சம்பளம் சப்ஸிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ் என்று தரவேண்டும். அந்தச் சட்டத்தைத் தயாரித்து புரட்சித் தலைவரிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கியாகி விட்டது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப் போகிறோம். இது சாதாரண வேலையா? வேலையை விட்டு ஏடுத்து விடுவாய், சப்ஸிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ் தரமாட்டாய், நீ பாட்டுக்கு இருப்பாய், இவன் பட்டினி இருப்பான். இது good friend, hereafter nothing doing. You have to shell out full pay. 180 நாள் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னால் அவனுக்கு முழுச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அவன் முழுச் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு நீ கூப்பிட்டால், கூப்பிடு, கூப்பிடாவிட்டால் போ என்று இருப்பான். முதலாளிக் கே அவனைக் கூப்பிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்து விடும். முழுச்சம்பளம் கொடுக்கிறான் இல்லையா.

(திரு. என். வி. என். சோமு எழுந்தார்.)

தயவு செய்து உட்காருங்கள். நான் பேசி முடித்து விட்ட பிறகு பேசலாம். என் வயதுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து கொஞ்ச நேரம் பேசாமல் இருங்கள், கடைசியில் பேசலாம், ஆக இப்படி பல

1980 ஜூலை 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

சட்டங்கள். Unorganised labour பற்றிச் சொன்னார்கள். Yes, sir, we are bringing a legislation to safeguard the unorganised labour also. அதற்கும் சட்டம் தயாராக இருக்கிறது.

ரெபரன்ஸ். இங்கே தோழர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ரெபரன்ஸ் இருக்கிறதே, அது ரொம்பத் தலைவலி. பல நண்பர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள். என்ன அண்ணே, இதற்கு ரெபரன்ஸ் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள் என்று. ஏன் ரெபரன்ஸ் முடியாது. 33(சி) (2)-ல் இருப்பதைப் போல் ஒரு தொழிலாளியை வேலையை விட்டு நீக்கினால், அவனே நேரடியாக லேபர் கேரர்ட்டுக்கு போகும் உரிமையை வழங்கும் முறையில் சட்டம் தயாரித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அது முடிந்த பிறகு, அதையும் சி.எம். கையெழுத்து வாங்கி சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறோம். போதுமா, இன்னும் சொல்லட்டுமா.

இன்றைக்கு கன்சிலியேஷனுக்குக் கூப்பிட்டால் யார் வருகிறார்கள். மாணேஜ்மென்ட் வருவதில்லை சிவில் ப்ரோசீஜர் கோட், 1908—வழக்கறிஞர்களுக்குத் தெரியும்—அந்தச் சட்டத்தைப்போல் கேட்டரிங் ஆக்டில் கொண்டு வந்த மாதிரி, கன்சிலியேஷன் ஆபீசருக்கும் ஆவணங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும், சாட்சிகளை விசாரிப்பதற்கும் முதலாளிகளைக் கொண்டு வருவதற்கும் பவர்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய சட்டம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் கொண்டு வரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சொல்கிறேன். 'ஸ்டீல் மோர்' வெல்பேர் ஆபீசர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும், அந்த வெல்பேர் ஆபீசர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த வெல்பேரும் செய்வது இல்லை. He is for the welfare of the Management. இந்த வெல்பேர் ஆபீசர்தான் தொழிலாளிக்கு ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்கள், கஷ்டங்கள் ஆகியவற்றை மேனேஜ்மென்டிற்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஆனால் தொழிலாளிக்கு சார்ஜ் ஷீட் போடுவதற்கே இவர் தான் மேனேஜ்மென்ட்டிடம் சொல்லிக் கொடுப்பார். ஏனெனில் முதலாளிகளிடத்தில் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். He is on the pay rolls of the mangement. அதனால் நாங்கள் என்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்றால் வெல்பேர் ஆபீசர் என்பவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். சம்பளம் நீங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம். எங்களுக்கு ரெமிட் செய்து விடுங்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவோம். அப்படி இருந்தால்,

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1980 ஜூலை 15]

முதலாளிகள் தயவு அவருக்குத் தேவையில்லை. போனஸ் கொடுக்கவில்லை, மற்ற மற்றவைகள் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் உடனே அவர் நடவடிக்கை எடுப்பார், இல்லை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்வார். ஏனென்றால் He is not under any obligation அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தையும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்று திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். நாங்கள் அதை மறுபடியும் வலியுறுத்தி திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறோம். அதை நான் 19-20-ம் தேதி டெல்லியில் நடைபெற இருக்கும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்கிறபோது வலியுறுத்த இருக்கிறேன். எப்படியும் அவர்களை கன்வினஸ் செய்து மீண்டும் வலியுறுத்துவதாக இருக்கிறேன்.

திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். “வொர்க்கர்ஸ் பார்ட்டிசிபேஷன் இன் இன்டஸ்ட்ரிஸ்”, அதைப் பற்றியும் கூட நாங்கள் டெல்லியில் பேசுவதாக உள்ளோம்.

வொர்க் லோட் பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. ஹேமச் சந்திரன் அவர்கள் D.C.L. ஐப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால், பாவம், மதுரைக்கு வருகிறார். அதனாலே, திருநெல்வேலியில் ஒரு டி.சி.எல். Alright, have a D.C.L. at Tirunelveli. மேட்டூர் டாமில் இருக்கிறவர் டி.சி.எல்.—ஐப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர் எங்கே செல்கிறார் கோயம்புத்தூர். ஆகவே, One more D.C.L. at Salem, மேட்டூர் டாமில் இருக்கிறவர் இனி கோயம்புத்தூர் போகவேண்டாம், சேலத்தில் இருக்கிற டி.சி.எல்.—ஐ பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, சேலம், திருநெல்வேலி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் இருக்கிற டி.சி.எல். இனிமேல் அங்கே இருக்கிற பிளான்டேஷன் ஏரியா தொழிலாளர் நலனையும் சேர்த்துப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அதிகாரமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிறது.

என்னுடைய கவலை எல்லாம், முதலாளிகளின் போக்கு சரியாக இல்லை. ஒரு அரசு கூப்பிடுகிறது என்று சொன்னால் வருவது இல்லை. லேபர் ஆபீசர் மட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர் மட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். டி.சி.எல். மட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். ஜாமீன்ட் கமிஷனர் மட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். கமிஷனர் மட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசிவிட்டு, மினிஸ்டர் மட்டத்திற்கு வருகிறார்கள். மினிஸ்டர் கூப்பிட்டு இப்படிச் செய் என்று சொன்னால் அதைக் கேட்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். I think it cannot be tolerated அதை இனிமேல் தாங்க முடியாது.

1980 ஜூலை 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[பிற்பகல் 1-50]

ஏனென்றால் அரசு சொல்கிறது என்றால் 4½ கோடி மக்கள் சார்பாகச் சொல்கிறது; இது நல்லது என்று சீர்தூக்கிப் பார்த்து இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறது. தொழிலாளர் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் என்றால் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் வேண்டாம், 20 நாள் சஸ்பென்ட் செய்துவிட்டு வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அதற்கு என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இதைப் பற்றிப் புரட்சித் தலைவரைச் சந்தித்து பேசி, அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுவிட்டு ஒரு திட்டம் வகுக்கலாம் என்றிருக்கிறேன்; யாராவது ஒரு முதலாளி எந்த ஒரு ஸ்டேட்டிலாவது புதிதாக்க தொழிற்சாலை தொடங்க அனுமதி கேட்டால், அந்த முதலாளி ஏற்கனவே ஒரு ஸ்டேட்டில் இருக்கிற தொழிற்சாலையை மூடியவராக இருக்கக்கூடாது; ஒரு ஸ்டேட்டில் மூடிவிட்டு, இன்னொரு ஸ்டேட்டில் தொழில் தொடங்கக்கூடாது.

A legislation should be brought on that issue. என்ற நிலை வந்தாக வேண்டும். ஏன் இங்கே முடுகிறார்கள்? இங்கே முடுவதாக பிளான் செய்யும்போதே கர்நாடகத்தில் அல்லது வேறு ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு யூனிட் ஆரம்பித்துக்கொள்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடன் இதை மூடிவிட்டு வேறு மாநிலத்தில் தொடங்க திட்டமிடுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வேண்டுமென்றே செய்வதில்லை. வேலை நிறுத்தம் செய்துவிட்டு ரூபாய்க்கு 4 அணா வட்டி வீதத்தில் கடன் வாங்கி குடும்பம் நடத்தும் கஷ்டத்தை நாம் பார்க்கிறோம். பட்டினி கிடந்து கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களாகச் செய்வதில்லை; அவர்கள்மேல் திணிக்கப்படுகிறது. அதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. போராட்டம் நடத்தப்போகிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடனே வேறு மாநிலத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்குறது, நாள் ஆக, நாள் ஆக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொன்னவுடனே 'க்ளோஸ்' பண்ணிட்டேன்; அதற்கு ஆர்டர் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதை மூடிவிட்டு வேறு மாநிலத்திற்குப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகையால் இன்னும் இரண்டு நாளில் புரட்சித் தலைவர்களை கலந்து பேசிவிட்டு டெல்லியிலே இதைப் பேசப்போகிறேன். எந்த ஒரு ஸ்டேட்டிலாவது தொழிற்சாலையை மூடினால் அவர்கள் இன்னொரு மாநிலத்திலே தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்பது 'ஆல் இந்தியா லெவலில்' வந்தாக வேண்டும். அதற்குச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். கொஞ்சம் கடுமையாகத்தான் இருக்கும். கடுமையாக இருந்தால்தான் நடக்கும்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1980 ஜூலை 15]

இரண்டாவது முறை மந்திரியாக வந்தபிறகு முதலாளிகளிடம் பேசி, பேசி, பேசி I am sorry, I am completely exhausted. இது சரியாக வராது. இந்தப் போக்கை நாம் அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த நன்மையும் செய்ய முடியாது. இங்கே ஒரு அமைச்சர் கூப்பிட்டுச் சொன்னால் செய்ய வில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? Umanah's famous phrase கொஞ்சம் 'ஆரம் டிவிஸ்டிங்' என்று சொல்வார். இது தேவை போல் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு செய்ய முடியாது. ஒரு தொழிற்சாலையை மூடிவிடுகிறார்கள். வேறு தொழிற்சாலை இல்லையா? அரசு அதில் ஒன்றும் செய்யமுடியாதா? அதிலே நாம் ஏதாவது செய்ய ஆரம்பித்தால் என்ன ஆகும்? செய்ய ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால் இப்படியே இருந்துவிடும் என்று நீங்கள் எண்ணிவிடக்கூடாது.

பாலு கார்மென்ட்ஸ் கதையை நீங்கள் பாருங்கள். 3 மாதம், 4 மாதம் மூடிக்கிடக்கிறது என்று சொன்னால், அவருக்குத் தெரியும். ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருந்தது. 300 பேர்களுக்கு மேல் இருந்தால் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் மூடவேண்டும் என்று சட்டம் இருந்தது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் 'ஸ்ட்ரக் டவுன்' ஆகிவிட்டது சுபரீம் கோர்ட்டில். அதனால் அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் மூடிவிடுகிறார்கள், இஷ்டப்பட்டால் லாக் அவுட் செய்கிறார்கள், இஷ்டப்பட்டால் திறக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டால் 'சாரி' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதை இந்த அரசு அனுமதிக்கப்போவதில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி இ.எஸ்.ஐ. பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். 1-5-79-லிருந்து தமிழ்நாடு முழுமையுமாக 44 ஏரியாக்களில் இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தை 'ஃபேமிலிக்கு எக்ஸ்டன்ட்' பண்ணியிருக்கிறோம். நீங்கள் கண்டித்துப் பேசுங்கள்; நல்லதுதான். ஆனால் நல்லது செய்திருக்கிறோமே, அதைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தை சொல்லக்கூடாதா? இது சாமானிய வேலையா? தமிழ்நாடு முழுவதும் எங்கெங்கே இந்த ஸ்கீம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் Full benefit to the insured person as well as to his family. 115 ரூபாய் 'மாக்கிம்ம்'. இந்த 115 ரூபாய் வரையில் செலவு பண்ணிவிடுகிறோம். 1/8, 7/8 என்று மாநில அரசும், மத்திய அரசும் கொடுக்கிறது. அதற்குமேல் செலவாகிவிட்டால் ஒவ்வொருவருக்கும் நாம் முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இருந்தும் கூட 44 எக்ஸ்டன்ட் ஏரியாக்களிலும் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் பெட், மருந்து, ஸ்பெஷல் மருந்து இன்னும் உள்ள எல்லா வசதிகளையும் இந்த அரசு செய்து கொடுக்கும். காட்டரிங் ஷாப்—இவைகளுக்கும் ஏற்கனவே நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்; உங்களுக்குத் தெரியும். அப்படி இருந்தும் நம்முடைய தோழர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நியாயமான கேள்வி. எங்களுடைய எல்லையில் இருக்கிறது; இவ்வளவு தூரம் வருது அண்ணே! அடுத்த ஃபாக்டரிக்கு இல்லை என்கிறார்கள். நியாயமான கோரிக்கைதான். இந்த ஆண்டு இந்த அரசு அந்த எல்லைகளுக்கும் இ.எஸ்.ஐ. ஸ்கீமை எக்ஸ்டன்ட் பண்ணுவதில் செலவைப்பற்றி பொருட்படுத்தாமல், தாராளமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் நீங்கள் எழுதிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இதிலே எல்லாம் தாராளமாக இருப்பதாக நாங்கள் இருக்கிறோம்.

என்னுடைய பேச்சை முடிப்பதற்கு முன்னால் தமிழகத்திலுள்ள முதலாளிகளுக்கு இந்த அரசின் சார்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு நியாயமாக நடந்து கொள்ள விரும்புகிறது. தொழிலாளி வர்கத்தினருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளை அவர்கள் பெற்றே தீர வேண்டும். குரோம் லெதர் ஃபேக்டரி மாதிரி பணத்தை எல்லாம் விழுங்கிவிட்டு கடைசியாக 5½ கோடி ரூபாய் வரையில் நஷ்டத்தை வைத்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு நீங்கள் நடத்துங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தால், நம்மால் அந்தப் பணத்தை வாங்க வழியில்லை. ஒரு ஃபேக்டரியை நடத்துகிறார்கள், அதிலே இந்த ஆண்டு நஷ்டம், அடுத்த ஆண்டு நஷ்டம், அதற்கடுத்த ஆண்டு நஷ்டம். இப்படியே நஷ்டம் வந்து 4-வது ஆண்டிலே மூடிவிட்டுப் போகிறார்கள்.

By mismanagement or by falsification of accounts or by manipulation of accounts பணத்தை சேர்த்து வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் இல்லை. ஆகவே இந்த நிலையில் நாம் 200 ரூபாய் கொடுத்தால் அது எத்தனை நாளைக்கு வரும். அவர்கள் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போனபிறகு நாம் எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்து வேலை கொடுப்பது என்பது சாத்தியக்கூறா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவேதான் ஒரு லௌட் திங்கிங். ஃபர்ஸ்ட் இயரிலே நஷ்டம் என்று சொன்னாலே அதை மானிட்டர் பண்ணி எதற்காக நஷ்டம் வருகிறது, ஏன் வருகிறது என்பதைப் பார்த்து அந்த முதலாளி மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும், இல்லை என்று சொன்னால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

க்ரோம் லெதர் பேக்டரி நிலை அதுதான். அவர்கள் கொள்ளை அடித்துவிட்டு போனபிறகு அரசாங்கத்தின் தலையில் கட்ட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில பேங்கிங் இன் ஃபிட்டியூஷனில்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1980 ஜூலை 15]

கரப்ட் ப்ராக்டிஸ் இருக்கின்றது. நான் ஒரு மினிஸ்டர் என்பதை உணர்ந்துதான் இதைச் சொல்கிறேன். அது வயபிள் யூனிட்டாக இருக்கின்றதா கியாராண்டி உண்டா என்பதை எல்லாம் பார்க்காமல் நஷ்டம் வரும் என்று தெரிந்தபிறகும் கூட மேலும் மேலும் பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது இன்று அதிகமாக வந்துவிட்டது.

க்ரோம் லெதர் கம்பெனியில் சுதவைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு வேலை தருவதில்லை—என்ன peculiar snow; wonderful show. இந்த மாதிரி ஆட்களை உலகத்திலே வேறு எங்குமே பார்க்க முடியாது, —சுதவைத் திறந்து வைத்துக்கொண்டு தினமும் அவர்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை இல்லை. இவர் இருக்கிறார். பிறகு வந்து, என்னைப்போல ஏழை உலகத்திலேயே வேறு யாரும் இல்லை என்று என்னிடமே வந்து சொல்கிறார். வேறு யாரிடமாவது சொன்னாலும் பரவாயில்லை. நம்மை விட ஏழை வேறு யாரும் இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவன் நான். ஆகவே இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் நாம் விடுவதாக இல்லை. ஆகவே ஆரம்பத்திலேயே அதாவது ஃபர்ஸ்ட் இயரிலேயே மானிட்டர் பண்ணி, இவ்வாறு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குத் தொழிற்சாலை நடத்திவிட்டு பிறகு மூடிக்கொண்டு போகின்ற நிலையைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இப்படியெல்லாம் பேசினால், பிறகு தொழிற்சாலை வராது என்று சொல்லக்கூடும். எங்கே போவார்கள். பணம் வைத்திருப்பவர்கள் எங்கேயும் போக முடியாது. கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவர்களால் வாழ முடியாது. அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், Money fetches money, என்று. அதாவது பணம் பணத்தை இழுக்கிறது. “தம்பி அந்த மிராக்தாரரைப் பார்த்தாயா? அந்த நிலத்திலே விளைந்த நெல்லை வீற்று அதில் வந்த லாபத்தை வைத்துக் கொண்டு அதோ கட்டப்பட்டிருக்கின்றதே மாடி வீடு, அது அவருடையது, அந்த ஆலை அவருடையது, சினிமாக்கொட்டகை அவருடையது. அந்த வயலிலே இருந்து சம்பாதித்த பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த மிராக்தார் கட்டியது இந்தத் தொழிற்சாலை, சினிமாக்கொட்டகை, ஆனால் அந்த வயலிலே உழைக்கின்றானே தொழிலாளி அவனுக்குக் கிடைத்தது என்ன தெரியுமா? காசம், புன்மம் என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பணம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பணத்தைப் போட்டு பணத்தை இழுக்கச் செய்வார்கள். ஆனால் சொல்லக்கூடும், இப்படியெல்லாம் சொன்னால் எங்கேயாவது ஓடிப் போய் விடப்போகிறார்கள் என்று. எங்கே போக முடியும். அவ்வாறு போகாமல் இருப்பதற்குத்தான் வழி செய்யப் போகிறோமே, இங்கே மூடினால் அடுத்த ஸ்டேட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்று. ஆகவே தொழில் அமைதி வேண்டுமென்றால்

1980 ஜூலை 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

தொழில் அதிபர்கள் இன்னும் சற்று தாராளமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்துவிட்டாலே ஏதோ தங்களுக்கு எதிரிகள் என்று நினைத்துக் கொள்வதே தவறு. தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய இன்டரஸ்டைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள அசோசியேஷன் வைத்துக்கொள்ளவில்லையா? அதேபோன்று தொழிலாளிகள் சங்கம் வைத்தால் வரவேற்க வேண்டும். தொழிற்சங்கத் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய மரியாதை கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர் வந்த உடனேயே எழுந்து,

Please come, take your seat.

வாங்க, ரொட்டி சாப்பிடுங்க, இந்தாருங்கள் காபி, என்ன? என்ன சமாசாரம்?

Are you addicted to smoking?

இந்தாருங்கள் சிகரெட், சாப்பிடுங்கள் என்று சொல்லலாம். அதில் எல்லாம் தப்பு இல்லை. அனைவரும் ஈக்குவல். அந்த அளவுக்கு ஈக்குவாவிட்டி ஏற்படுத்தி நடத்தினால் தான் முடியும்.

அடுத்து அரசு சொல்லக்கூடிய ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொள்வது என்ற அளவுக்குத் தொழில் அதிபர்கள் வரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய இறுதியான வேண்டுகோளாகும். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் தொழில் அமைதியைக் காப்பாற்ற முடியும். உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லி-அருமையான கருத்துக்களைச் சொன்னவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு வெட்டுப் பிரேணைகளை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த இரண்டு மானியங்களையும் நிறைவேற்றித் தரும்படி பணிவோடு வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 2-00]

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : அமைச்சர் சொல்லியிருப்பதிலே பேங்கிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பதினால், நேஷனலைடுஸ் பாங்கும் வரும் அதனால் 'கரப்ட் பிராக்டிசஸ்' என்ற வார்த்தையை மட்டும் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுத்து விட.....

திரு.என். சங்கரய்யா : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது அப்படியே இருந்தால் என்ன? அவர்கள் பேசியது குராம் லெதர் கம்பெனியிலே நடந்தது பற்றி. அங்கே நடந்தது என்ன? பல ஆண்டு காலமாக அந்த பாங்கிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் ஏராளமான பணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு இப்போது ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அந்த கம்பெனி நஷ்டத்தில் ஓடிக்

[1980 ஜூலை 15]

(திரு. என். சங்கரய்யா)

கொண்டிருக்கும் போது எந்த அடிப்படையிலே மீண்டும் மீண்டும் பணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அந்தக் சம்பவத்தில் பின்னணியாகத்தான் அது இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எவ்வாறு தவறாகும்? ஏன் நீக்கச் சொல்கிறீர்கள் என்று புரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாங்கிங் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நேஷனலைஸ்டு பாங்குகளும் அதில் வரும். அதனால் அந்த குறிப்பிட்ட வார்த்தையை 'கரப்ட் பிராக்டிஸஸ்' என்பதை மட்டும்.....

(கூச்சல் குழப்பம்)

திரு.என்.சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இப்படி ரூலிங் கொடுத்தால் எந்த நிறுவனங்களைப் பற்றியும் எந்தவிதமான குறையும் கூறமுடியாத என்று நிலை பின்னால் ஏற்படும் அளவிற்கு போய்விடும். அப்படிப் போகக்கூடாது. இங்கே தனிப்பட்ட யாரைப் பற்றியும் பேசவில்லை. பொதுவாக பேங்கிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்று குறிப்பிடப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த பாங்கியிலே இந்த மாணேஜர் இப்படிச் செய்தார் என்று குறிப்பிட்டு எந்தவிதக் குற்றச்சாட்டும் கூறப்படவில்லை. சமுதாயத்திலே இருக்கக் கூடிய அனைத்து பாங்கிங் இன்ஸ்டிடியூஷன்களையும் சேர்த்துக் சொல்லப்பட்டதாகத்தான் அர்த்தம். இதிலே தவறு என்ன இருக்கிறது. அப்படிச் குறைமைச் சொல்வது தவறு என்று சொன்னால் அது நம்முடைய உரிமையை பாதிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனிப்பட்ட முறையிலே குற்றச்சாட்டு கொண்டு வருவது என்பது வேறு. எழுதிக் கொடுத்தும் கொண்டு வரலாம், மற்ற முறைகளிலேயும் கொண்டு வரலாம். அது வேறு விஷயம். இதிலே அந்த குறிப்பிட்ட பகுதியை மட்டும் தானே நான் சொல்கிறேன். மற்ற தெல்லாம் அப்படியே இருக்கட்டும்.

திரு ரா. உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனிப்பட்ட நபர் பேரிலே குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும் தனிப்பட்டவர்களைச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லி நீக்கிவிடுகிறீர்கள், பொதுவாகச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். பொதுவாகச் குறிப்பிட்டு பேசினால் பொதுவாகச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். தனிப்பட்டுச் சொன்னால், பொதுவாகச் சொல்லச் சொல்கிறீர்கள், பொதுவாகச் சொன்னால், தனிப்பட்டுச் சொல்லச் சொல்கிறீர்கள்.

It will shut out our right to criticise on the floor of the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிரிட்டிசைஸ் செய்வதின் வால்யூ எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் வருகிற போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற வேகத்திலே

1980 ஜூலை 15]

[பேரவைத் தலைவர்]

குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். அதனால் 'கரப்ட் பிராக்டிஸ்' என்ற வார்த்தை மட்டும் தான் வேண்டாமோ என்று நினைக்கிறேன்..

THE HON. THIRU S. RAGVANANHADAM: I have said what I have felt from the bottom of my heart,

திரு. என். சங்கரய்யா : அமைச்சர் அவர்கள் பீல் பண்ணியதை (உணர்ந்ததை) சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் யார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி யாராவது பாதிக்கப் பட்டிருந்தால், எத்தனையோ வழிகளில் அவைகளை மறுக்கலாம் குறிப்பிட்ட நபர் மேல் இந்தக் குற்றச்சாட்டு என்று கூறவில்லை. பொதுவாகக் கூறப்பட்டது. இது அடுத்தாற்போல் தொடர்ந்து கொண்டே வருமாதலால்தான் சொல்கிறேன். நாம் விவகாரம் கிளப்பத்தான் இங்கே வந்திருக்கிறோம். சட்டமன்றம் இருப்பதே நாட்டிலுள்ள மக்களின் விவகாரங்களை எடுத்துச் சொல்லத்தான். இப்படிச் சொல்வதற்கு ஒரு மெம்பருக்கு உரிமை இருப்பது போல் அமைச்சருக்கும் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பதை ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவம் இப்படி நடந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஏன் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் உள்ளத்திலே இருப்பதை சொல்வதாகச் சொல்கிறார். மன்ற உறுப்பினர்கள் அது இருக்கட்டும் என்றால் எனக்கு இதிலே ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக நாட்டிலிருக்கிற எல்லா வங்கிகளையும் பாதிக்கிற அளவிற்கு வங்கிகளில் 'கரப்ட் பிராக்டிஸ்' என்று பொதுவாகச் சொல்வது தவறு. ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு வங்கியில் இன்ன தவறு இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டிச் சொல்கிற அளவிற்கு வருகிற போது பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் அல்லது அதற்கு விளக்கம் தர வேண்டியவர்கள் அந்த வங்கியாக இருப்பார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் சொல்கிறேன் என்று சொல்ல விரும்புவாரே யானால் சில வங்கிகள் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர பொதுவாக வங்கிகள் என்று சொல்வது பொருத்தமாக யிருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. . எஸ். இராகவானந்தம் : சில பாங்குகள் என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

திரு. என். வி. என். சோமு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விம்ஸன், விவகாரம், சர்க்காரியா பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அதே சர்க்காரியா பாடநூல் விவகாரத்தில் இன்றைய நிதி அமைச்சர்.....

[1980 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஸிம்ப்ஸனுக்குப் போனால் பழைய கால கதையெல்லாம் வரும்.
(கூச்சல்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ட்ரேட் யூனியன் பற்றிச் சொன்னேன் 'ரெலவண்ட் டு ட்ரேட் யூனியன், அவ்வளவு தான்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அதே சர்க்காரியா நாவலர் பற்றியும் குற்றம் சொல்வியிருக்கிறார்.

திரு. என். வி. என். சோமு : Justice Sarkaria has found fault with Thiru V. R. Nedunchezhiyan.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேண்டுமானால் நான் வைர நெக்லஸ் விவகாரம், பாடநூல் விவகாரம் அத்தனையையும் பற்றிச் சொல்லக் தயாராயிருக்கிறேன். சர்க்காரியா கமிஷனில் பாடநூல் விவகாரத்தில் என் பெயர் இல்லை, பிறகு விளக்கங்கள் வருகிறபோது வந்தது. அப்போது சர்க்காரியா கேட்டார், வானமாமலை தான் வழக்கறிஞராக இருந்தார், இதில் நெடுஞ்செழியன் மீது Monetary involvement என்று சொல்லி பண விவகாரம் ஏதாவது செய்திருக்கிறாரா என்று கேட்டதற்கு பண விவகார ஊழல் எதுவும் இல்லை என்று சொல்லி, முறைகேடு இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார். Irregularities முறைகேடு இருக்கிறது என்று சொன்னார். Irregularities என்றுதான் சர்க்காரியா தீர்ப்பே தவிர நான் லஞ்சம் வாங்கினேன் என்றோ அல்லது ஊழல் செய்தேன் என்றோ எந்தவிதமான findings கூட அல்ல. (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசுகிற போது நான் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்படியிருக்க நான் இப்போது பேசுகிற போது இப்படிக் குறுக்கிட்டுப் பேசுவது சரியல்ல. நான் பேசுகிற போது பொறுமையாகக் கேட்கிற உணர்வு திரு. சோமுவிற்கு இல்லை. (கூச்சல்-குழப்பம்) நான் கேட்பது, குற்றஞ்சாட்ட அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதே போல் பதில் சொல்ல எனக்கு உரிமை இல்லையா? (கூச்சல்-குழப்பம்) Irregularities என்று சொன்னால், வழக்குமன்றத்தில் வழக்கு வரும்போது Irregularities இல்லை என்று வாதிட்டு வெல்வதற்கு எனக்கு தைரியம் இருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு. கோரிக்கை எண். 29

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, தோல்வியுற்றது.

1980 ஜூலை 15]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் கு. ரமணி, எம். ஆறுமுகம், பொ. விஜய ராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 29- தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,39,40,00க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று; நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 33-

திருவாளர்கள் த. வேணுகோபால், நா. சுந்தரராஜ், கு. ரமணி, பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : ‘மானியக் கோரிக்கை எண். 33- வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,17,53,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் (16-7-1980) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-10 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப், சபற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ, சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

எதுவுமில்லை

ஆ. அறிக்கைகள் அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்

*40 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள். 7, 8 35, 42 43, 55 மேலும் 56 (கடன் செலவுகள், பொதுக் கடன் திருப்பிச் செலுத்துதல்). ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.(தமிழ் ஆங்கிலம்).